

40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล

สังฆมณฑลราชบุรี

ลมหายใจนี้ มีเพื่อกันและกัน

กาญจนบุรี
Kanchanaburi

ราชบุรี
Ratchaburi
สมุทรสงคราม
Samut Songkhram

เพชรบุรี
Phetchaburi

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

จุดมต้น

กันยายน 2015

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

“เยาวชนมาร่วมงานเยาวชนโลกเพราะเขาต้องการติดตามพระเยซู
พวกเขาไม่ได้มาเพราะต้องการพบพระสันตะปาปา
เพราะพระสันตะปาปามีหน้าที่แค่ ชี้แนะและร่วมเดินไปกับพวกเขา” เท่านั้น

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

4 สิงหาคม 2013

วาระประสพคของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2015 เดือนกันยายน

เพื่อบรรดาเยาวชนทุกคนจะได้รับโอกาสเพิ่มมากขึ้น
ในด้านการศึกษอบรมและอาชีพการงาน

เพื่อบรรดาครูคำสอน จะได้เป็นประจักษ์พยานดำเนินชีวิต
สอดคล้องกับความเชื่อที่พวกเขาประกาศ

เมืองโสโดมและโกโมราห์

(ปฐม 18:16 – 19:26)

บุรุษสามคนที่มาเยี่ยมอับราฮัม และอับราฮัม ได้ต้อนรับท่านทั้งสามอย่างดีที่สุดชีวิตในปายวันนั้น เราอาจเข้าใจบุรุษทั้งสามในความหมายถึงพระเป็นเจ้าเสด็จมาหาอับราฮัมก็เป็นไปได้ หลังจากแจ้งข่าวการที่นางซาร่าห์ภรรยาของอับราฮัมจะมีลูกในปีหน้าแล้ว บุรุษทั้งสามก็ออกเดินทางจนถึงเมืองโสโดมและโกโมราห์ เมืองที่ทำบาปผิดประเวณีอุลามก และแจ้งแก่อับราฮัมว่าพระเป็นเจ้าจะทำลายเมืองนี้ เพื่อว่าอับราฮัมจะได้ช่วยเหลือวงศ์วานที่อาศัยในเมืองนี้ได้ก่อนพระพิโรธจะมาถึง

เมื่อเทวทูตสององค์กำลังเข้าไปเพื่อช่วยเหลือโลท ผู้เป็นหลานชายของอับราฮัมให้รอดพ้นไฟกำมะถันจากฟ้าในการลงโทษครั้งนี้ อับราฮัมจึงเริ่มต้นวิงวอนขอต่อพระเป็นเจ้าว่า หากพบคนดีในเมืองนั้น 50 คน พระองค์จะทรงลงโทษเมืองนั้นหรือไม่? และเพราะเห็นแก่คนดี 50 คน พระเป็นเจ้าจะทรงระงับพระพิโรธตามคำขอของอับราฮัม การต่อรองดำเนินต่อไปตั้งแต่ 50 คน จนเหลือ 10 คน ที่อับราฮัมขอเป็นครั้งสุดท้าย พระเป็นเจ้าก็ยังทรงเห็นแก่คนดี 10 คน หากว่ายังมีคนดีอีก 10 คนอยู่ในเมืองนั้น พระองค์ก็จะไม่ทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์

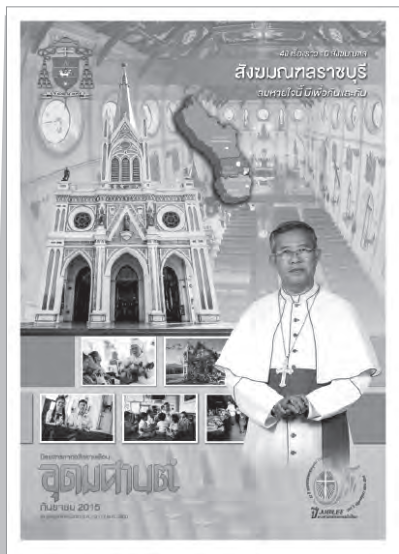
พระคัมภีร์จึงใจเขียนบรรยายการต่อรองของอับราฮัมที่ทูลขอต่อพระเป็นเจ้าอย่างยืดเยื้อน่าเบื่อ ทั้งๆ ที่สามารถเล่าการต่อรองได้อย่างย่อ ไม่ต้องลดจำนวนคนดี ครั้งละ 5 คนหลายๆ ครั้งไปจนถึงครั้งสุดท้ายที่วอนขอ ก็เพราะพระคัมภีร์ต้องการจะเน้นว่า แม้แต่การต่อ

รองเพื่อค้นหาคนดีที่เราอ่านยังน่าเบื่อ น่ารำคาญเพียงนี้ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ต้องอดทนต่อมนุษย์ผู้ทำบาปอยู่เสมอ นั้น พระองค์ทรงอดทนต่อเราอย่างที่สุด และพระองค์จะทรงประทานตามคำขอของอับราฮัม คือหากหาคนดีได้เพียงแค่ 10 คน ก็จะไม่ลงโทษ แต่ก็หาไม่ได้

เทวทูตทั้งสองได้ช่วยโลทและครอบครัวให้ออกจากเมืองไปก่อนที่ไฟกำมะถันจากฟ้าจะตกมาเผาเมืองทั้ง 2 นั้น โดยมีข้อแม้ว่า ขณะเดินออกไปอย่าได้เหลียวกลับมามองดู ภรรยาของโลทไม่เชื่อฟัง จะด้วยอหังการ-อวดรู้-อยากเห็น ก็สุดท้ายจะได้ นางเหลียวหลังกลับมามองร่างของนางจึงกลายเป็นเสาเกลือแข็งอยู่อย่างนั้น

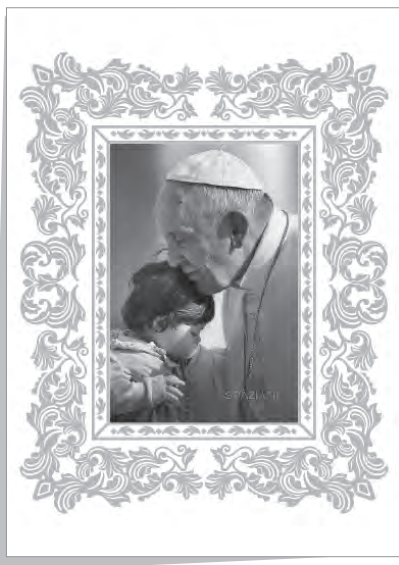
เรื่องนี้พระคัมภีร์คงนำเอาตำนานเรื่องเล่าชื่อสถานที่คือเมืองโคอาร์และเสาหินรูปร่างเหมือนคน มารับใช้การสื่อพระวาจาในพระคัมภีร์

ข้าแต่พระเป็นเจ้า... อับราฮัมเฝ้าทูลขอต่อพระเป็นเจ้าเพียงครั้งเดียวในชีวิตของผู้มีความเชื่ออย่างท่าน แต่กลับเป็นการทูลขอเพื่อความรอดของผู้อื่น ซึ่งมีอะไรเพื่อตัวเองเลย ความอดทนของพระองค์ต่อคนบาปนั้นมากมายจนสุดจะหยั่งถึง พระองค์ประทานตามที่อับราฮัมทูลขอ แต่การไม่ได้ครั้งนี้ เป็นฝ่ายมนุษย์เอง ที่ทำตามเงื่อนไขวอนขอไม่ได้ คือแม้คนดีเพียง 10 คน ก็ยังหาไม่พบ ลูกวิงวอนพระองค์ เพื่อลูกจะใจกว้างรู้จักวิงวอนเพื่อผู้อื่น อดทนเพื่อผู้อื่น และลูกขอให้สามารถทำในส่วนของลูกให้ได้ตามสัญญาด้วยเทอญ ๕

ปกหน้า

เดือนนี้อุดมศาสน์พาท่านไปเยือนเมืองโอ่งสังฆมณฑลราชบุรี ไปพบกับพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ ผู้ใช้ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ในงานอภิบาลที่มีหลากหลาย โดยมีคุณพ่อไพยม มนิราช อุปสังฆราช ที่ร่วมงานไปด้วยกัน พร้อมกับพระสงฆ์ นักบวช สัตบุรุษ ในสังฆมณฑล แม้จะมีเพียง 4 จังหวัด แต่เรื่องราวในสังฆมณฑลนี้มีมากมายทีเดียว น่าสนใจ น่าติดตามทุกเรื่อง ตั้งแต่เด็กจากเขตแพร่ธรรมพิเศษ งานด้านสังคม งานผู้สูงอายุ และอื่นๆ อีกมากมาย

ปกหน้าใน

อุดมศาสน์ขอเสนอภาพสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ก้มลงจูมพิตศีรษะเด็กน้อยอย่างทะนุถนอม ทุกครั้งที่พระองค์ต้อนรับผู้มาเข้าเฝ้าประจำสัปดาห์ ณ จัตุรัสนักบุญเปโตร พระองค์จะทรงเริ่มด้วยการประทับในรถขับเคลื่อนไปตามทางรอบลานจัตุรัสเพื่อทรงเปิดโอกาสให้ผู้มาเข้าเฝ้าได้พบพระองค์อย่างใกล้ชิด แต่ที่ทรงปฏิบัติเสมอขาดไม่ได้ นั่นก็คือจะต้องทรงโอบกอดเด็กๆ ปกศีรษะอวยพรและทรงอุ้มพวกเขาด้วยพระองค์เอง พระองค์พยายามให้ความสำคัญกับครอบครัวและทรงย้ำเสมอว่าพ่อแม่ต้องส่งผ่านความเชื่อของตนไปยังลูกน้อยให้สำเร็จ ในเดือนกันยายนปีนี้จะมีการประชุมครอบครัวโลก ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พระองค์จะทรงเข้าร่วมในการประชุมระดับโลกครั้งนี้ด้วย เราขอร่วมใจสวดภาวนาเพื่อการประชุมครอบครัวโลกครั้งนี้และเพื่อสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสจะได้ประสบความสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้า

มิตรสหายสาย(ราช)บุรี

งานวันล้อมวลชนสากลในปีนี้ เราไปจัดกันที่สังฆมณฑลราชบุรี เมื่อพระสังฆราชบัญชา กฤษฎาจารย์ อนุมัติให้คุณพ่อเสนอ ดำเนินสะดวก เปิดบ้านต้อนรับพวกเรา ผมจำได้ว่าเมื่อเดือน มีนาคม เราทำสัปดาห์นี้เพื่อบรรจุอยู่ใน 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล การเดินทางมาอีกครั้งหนึ่ง จึงเหมือนมิตรสหายที่สนิทสนมเคยคุ้น ใครว่ากาลเวลาเอาชนะทุกอย่าง ผมกลับรู้สึกว่ กาลเวลาทำให้ ความทรงจำของเราสวยงาม และความรูสึกบางอย่างชัดเจนขึ้น

ในงานวันล้อมวลชนสากลวันนั้น พระคุณเจ้าเป็นประธานและให้ผมมีโอกาสได้แบ่งปัน พอมิสซาจบหลังเปลี่ยนชุด ผมเห็นเพื่อนสนิทที่เคยใช้ชีวิตที่บ้านเณรกลางร่วมกัน และเลยมาถึง บ้านเณรใหญ่ที่แสงธรรม แม้ทั้งสองจะไม่ได้บวชเป็นพระสงฆ์ แต่ทั้งสองก็เป็นฆราวาสที่ดี รับใช้ พระศาสนจักรในงานสังฆมณฑล ผมนึกย้อนถึงจังหวะแรกที่รู้จักกัน ที่บ้านเณรกลางโคราช พวกเราเล่นดนตรีด้วยกัน คนหนึ่งเล่นกีตาร์และเป็นหัวหน้าวง อีกคนหนึ่งเป็นนักร้องนำ เพลงที่เราแกะไปเล่นตามงานต่าง ๆ ทั้งใหญ่เล็ก อภิบาล หรือท้ายรถทัวร์ที่เดินทางไปร่วมงานในที่ต่าง ๆ ก็ฟ้าทุกประเภทที่เล่นร่วมกัน การแบ่งปันและกิจศรัทธา หรือวันที่พรรคพวกมาส่งผมกลับกรุงเทพฯ ในยามราตรีด้วยความปรารถนาดี แบบไม่เหลียวใจ เกือบจะถูกส่งกลับบ้านกันเป็นแถว ความทโมน ทะเล่ดั่งดั่ง บทอาถรรพ์ต่าง ๆ ทั้งตลกปกติและตลกร้าย ฯลฯ ในวันนั้นเพื่อนคนหนึ่งเดินมาทักทาย และส่งรอยยิ้มที่จริงใจที่สุดกับคุรักของเขา ส่วนอีกคนหนึ่งเดินมาบอกว่า ลูกสาวของเขาคือ คนที่จะร้องเพลงในคอนเสิร์ตที่ผมจะจัดร่วมกับคริสตชนจากฮ่องกง เตี่ยวผมขอทำความเข้าใจกับ ประเด็นนี้ เพื่อนผมเล่าให้ฟังถึงประสบการณ์ที่ลูกสาวของเขาได้ร้องเพลงที่ใช้เป็นเพลงหลักในโอกาส ปีศักดิ์สิทธิ์และเมื่อผมเชิญพระสังฆราชของราชบุรีมาร่วมงาน EV Concert พระคุณเจ้าตอบ ให้ผมประหลาดใจเป็นคำรบสอง “ผมจะไปดูลูกศิษย์ที่ส่งให้เรียนดนตรี จะไปให้กำลังใจเขา” (นั่นคือคนเดียวกันกับลูกสาวเพื่อนของผมนั่นเอง)

หลังงานวันล้อมวลชนสากลครั้งล่าสุดที่จัดที่สังฆมณฑลราชบุรี ขากลับ มีคำขึ้นมาในหัวของผม “มิตรสหายสาย(ราช)บุรี” ขอบคุณที่ระบบการเตรียมคนเป็นพระสงฆ์ทำให้เรามีมิตรสหายทั่วไทย และไม่ใช่ว่าเพื่อนรักหักเหลี่ยมโหด แต่เป็นเพื่อนผู้พร้อมจะช่วยเหลือกัน ไม่มีใครรู้สึกการบวชจะดี ไปกว่าการไม่ได้บวช เราสามารถรับใช้พระศาสนจักรได้ดีไม่แพ้กันถ้าเราคิดได้ว่า นั่นคือน้ำพระทัย ของพระ และคิดได้ตามที่สัปดาห์หลักของฉบับนี้จะนำเสนอ “ลมหายใจนี้ มีเพื่อกันและกัน” และ ลมหายใจนี้จะร่วมไปกับพระจิตในการขับเคลื่อนพระศาสนจักรไทยให้ก้าวหน้าต่อไป

บรรณาธิการบริหาร

3

วันที่ 3 กันยายน

แผนกพระคัมภีร์ ฝ่ายบุคลากร
อักษรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
จัดแข่งขันตอบคำถามพระคัมภีร์
สำหรับโรงเรียนในสังกัด
อักษรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
ที่บ้านผู้หว่าน

12

วันที่ 12 กันยายน

คอนเสิร์ต 180 ปี
ชาเวรีโอ ณ แผ่นดิน
ที่วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์
สามเสน เวลา 19.00 น.

13

วันที่ 13 กันยายน

ฉลอง 180 ปี
วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์
สามเสน เวลา 10.00 น.

15-17

วันที่ 15-17 กันยายน

ประชุมสภา
พระสังฆราช
สมัยสามัญ
2/2015
บ้านผู้หว่าน
สามพราน

20

วันที่ 20 กันยายน
วันเยาวชนแห่งชาติ

22-27

วันที่ 22-27 กันยายน

ชุมนุมครอบครัวโลก ครั้งที่ 8
ที่ฟิลาเดลเฟีย สหรัฐอเมริกา

26

วันที่ 26 กันยายน
ฉลองอารามคาร์เมลไลท์ นครสวรรค์

29

วันที่ 29 กันยายน

ฉลองอัครทูตตามีคาแอล
ราฟาแอล คาเบรียล
ศาสนนาม พระคาร์ดินัลมีชัย
กิตาบุญชู

อุดมสารณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุนี

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเฑียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสารณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลง

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
14 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล
สังฆมณฑลราชบุรี
“ลมหายใจนี้ มีเพื่อกันและกัน”

ชีวิตคริสตชน

- 48คุยกับบาทหลวง
50บันทึกธรรมทูต
53บทความเตือนใจตนเอง
ฝึกสวด ต้นโกงกาง
56ระหว่างเดือน
58ข้างธรรมาสน์
61ท่วงทำนองแห่งรัก
62กว่าจะเป็นนักบุญ
64มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
66ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
70วันละก้าวกับพระเยซู
72ดูหนัง
75ใต้ตามโค้งตะวัน
78เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 82สโมสรอุดมสานต์
85ชวนน้องคุย
86เก็บมาเล่า
88ไขกลองคำถาม
90ผ่อนคลายสไตล์ฟู้ดส์
92มุมเด็กศิลป์
96เงินหนึ่งทะลันต์

กวี-ศิลป์

- 81พวงค์ ประมวล
98จดหมายจากผู้อ่าน
100เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสต์เจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระวาจาเป็นดังประทับสองทาง

คุณพ่อชวัญ ถิ่นวัลย์ และคุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร

พระคริสตเจ้า ผู้รับการทรมาน

วันอาทิตย์ที่ 13 กันยายน 2015 อสย 50:5-9

สัปดาห์ที่ 24 เทศกาลธรรมดา ยก 2:14-18

ปี B

มก 8:27-35

บทนำ

มีคำถามที่ถกเถียงกันมากในศตวรรษที่ 19 ว่า “ใครคืออัจฉริยะด้านวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล” ปรากฏชื่อบุคคลสำคัญ 2 คนให้ตัดสินคือ วิลเลียม เชกสเปียร์ กวีและนักเขียนบทละครชาวอังกฤษ กับพระเยซูเจ้าชาวนาซาเร็ธ ซึ่งชาร์ลส์ แลมป์ (Charles Lamb) นักเขียนเรื่องสั้นที่มีชื่อเสียงชาวอังกฤษได้ให้ข้อยุติเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งสองคือถ้าเชกสเปียร์เดินเข้ามาในห้องเวลานี้ เราทั้งหมดจะยืนขึ้นต้อนรับเขา แต่ถ้าพระเยซูเจ้าเสด็จมา เราจะกราบลงและนมัสการพระองค์”

นี่คือความแตกต่างระหว่างพระเยซูเจ้าชาวนาซาเร็ธ กับบุคคลที่เราคิดว่าสำคัญที่สุด พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ขณะที่คนอื่นทั้งหลายเป็นเพียงมนุษย์ พระเยซูเจ้าทรงทำทนายเราให้รู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัว ดังนั้น พระองค์จึงเชื่อเชิญเราให้ค้นหา รักและรับใช้พระองค์ ด้วยการเปิดหัวใจของเราเพื่อเรียนรู้และมีประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับพระองค์ เพื่อเราจะสามารถรู้ได้ว่าพระองค์เป็นใครสำหรับเรา มีความหมายอย่างไรสำหรับชีวิตของเรา

ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา มีผู้คนเป็นจำนวนมากที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า เนื่องจากไม่เคยพบเห็นพระองค์หรือไม่มีใครพูดถึงพระองค์ให้พวกเขาฟัง คำถามที่ว่า “พระเยซูเจ้าเป็นใคร” จึงเป็นคำถามที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด และมีผู้ให้คำตอบมากมายหลายแบบแตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละคน ในวันนี้พระเยซูเจ้าทรงถามเราแต่ละคน “ท่านจะคิดว่าเราเป็นใคร”

1. พระคริสตเจ้า ผู้รับการทรมาน

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงถามความเห็นจากบรรดาสาวกว่า “คนทั้งหลายว่าเราเป็นใคร” สมัยนั้นยังไม่มีการสำรวจประชามติ (Poll) เหมือนในปัจจุบัน วิธีที่ง่ายที่สุดคือถามความเห็นจากคนใกล้ชิด และพวกเขาได้สะท้อนคำตอบของประชาชนในลักษณะต่างๆ อาทิ ยอห์นผู้ทำพิธีล้างประกาศกเอลียาห์หรือประกาศกคนใดคนหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญสำหรับพระเยซูเจ้ามิใช่ความเห็นของประชาชน แต่เป็นคำตอบของบรรดาสาวกและเราแต่ละคนว่า “พระองค์เป็นใครสำหรับเรา”

เปโตรได้ทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า” คำว่า “พระคริสต์” ในภาษากรีกมีความหมายเดียวกันกับคำว่า “พระเมสสิยาห์” ในภาษาฮีบรูซึ่งหมายถึง “ผู้ได้รับเจิม” หรือพระผู้ช่วยให้รอด ตลอดเวลายาวนานชาวยิวรอคอยพระเมสสิยาห์ มาปลดปล่อยพวกเขาจากการกดขี่ของพวกทหารโรมัน ซึ่งเป็นการเข้าใจทางด้านการเมืองเหมือนอัควินซ์มาชาวพวกเขาไม่เคยคิดว่าพระเมสสิยาห์จะเป็น “พระคริสตเจ้าผู้รับการทรมาน” เพื่อปลดปล่อยพวกเขาจากบาป

พระเยซูเจ้าได้เปิดเผยให้บรรดาอัครสาวกทราบเป็นครั้งแรกว่า พระองค์จะต้องรับการทรมาน ถูกประหารชีวิตและกลับคืนชีพในวันที่สาม พระองค์ได้แสดงให้เห็นว่าแผนการของพระเจ้าในการช่วยมนุษย์ให้รอด ไม่ใช่ในฐานะผู้นำทางการเมือง แต่เป็นพระคริสตเจ้า ผู้รับการทรมาน ซึ่งเปโตรเองไม่เข้าใจและรับไม่ได้ จึงได้รับบทเรียนราคาแพง “เจ้าซาตาน! ไปให้พ้น” และพระองค์ได้ใช้โอกาสนั้นทำทนายสาวกและเราแต่ละคน 1) ให้เลิกนึกถึงตนเอง 2) แบกไม้กางเขนของตน และ 3) ติดตามพระองค์ นี่คือการเลือกของการเป็นศิษย์และเป็นคริสตชน

2. บทเรียนสำหรับเรา

พระวาจาของพระเจ้าในวันนี้ ได้ให้บทเรียนและแนวปฏิบัติสำหรับเราคริสตชนหลายประการ

ประการแรก พระเยซูเจ้าเป็นใครสำหรับเรา เราสามารถกล่าวได้ใหม่ว่า พระเยซูเจ้าคือผู้ที่เราเชื่อและรักมากที่สุด พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่นำทางชีวิตและเป็นทุกอย่างสำหรับชีวิตของเรา ปราศจากพระองค์ เราไม่สามารถทำอะไรได้เลย มีเพียงพระองค์เท่านั้น

ที่ทรงเป็นหลักชัยแห่งชีวิตและทำให้ชีวิตของเรามีคุณค่าและความหมาย ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเรา รักเรา อภัยบาปเรา ช่วยเหลือเราและเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา

ประการที่สอง เราต้องเลิกนึกถึงตนเอง ด้วยการมอบตนเองแด่พระเจ้า ยึดถือพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นลำดับแรกมากกว่าน้ำใจของเรา อีกทั้งทำความสะอาดจิตใจและปรับเปลี่ยนชีวิตของเราจากนิสัยไม่ดีต่างๆ สวมใส่จิตใจใหม่ของพระเจ้า ให้ความใจของเราเต็มไปด้วยความรักเดียวกันกับพระองค์ เพื่อเราจะสามารถแบ่งปันพระองค์กับผู้อื่น นี่คือการเลิกนึกถึงตนเอง ปฏิเสธตนเองและตอบรับต่อพระเจ้า

ประการที่สาม เราต้องแบกกางเขนของตน เราต้องมีประสบการณ์กับพระคริสต์เจ้า ผู้รับการทรมานเปโตรไม่เข้าใจว่าทำไมพระคริสต์เจ้าต้องรับทุกข์ทรมานหลายครั้งเราเองก็เหมือนเปโตร ไม่เข้าใจว่าทำไมสิ่งเลวร้ายต่างๆ จึงเกิดขึ้นกับเรา ความทุกข์ต่างๆ ในโลกนี้แม้บางครั้งเราไม่เข้าใจ แต่อย่างน้อยก็มีความหมายสำหรับเรา เพราะนี่คือกางเขนที่เราต้องแบกร่วมกับพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นมุมมองใหม่ที่ทำให้ชีวิตของเรามีความหวังและกำลังใจ

บทสรุป

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระคริสต์เจ้าที่ทำให้ชีวิตของเรามีความหมาย เราจึงต้องเชื่อและหมั่นมาหาพระองค์บ่อยๆ ทางศีลศักดิ์สิทธิ์ ในพิธีบูชาขอบพระคุณและการภาวนา เพื่อเราจะได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์และเพื่อนพี่น้อง ชีวิตของเราจะต้องเป็นพยานแห่งพระวรสารและเครื่องหมายที่มองเห็นได้ที่ทำให้คนอื่นได้รู้ว่าพระเยซูเจ้าเป็นใคร และมีความหมายอย่างไรสำหรับเรา

ประการสำคัญ เราต้องเลิกนึกถึงตนเอง แบกไม้กางเขนของตนและติดตามพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงมอบน้ำใจเชื่อฟังพระบิดา ทรงรักทุกคนโดยไม่แบ่งแยกและรับใช้จนถึงที่สุดคือความตายบนไม้กางเขน ขอให้เราได้เปิดดวงใจของเราต่อหนทางแห่งไม้กางเขนและพระทรมานของพระองค์ เพื่อจะได้ตระหนักในชีวิตของตนบนเส้นทางแห่งการรับใช้ แสวงหาพระประสงค์ของพระบิดามากกว่าน้ำใจของตน และพร้อมที่จะพลีชีวิตของตนเพื่อผู้อื่น

การรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก

วันอาทิตย์ที่ 20 กันยายน ปชยุ 2:12, 17-20

สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา ยก 3:16-4:3

ปี B

มก 9:30-37

บทนำ

มีเรื่องเล่าว่า ชายคนหนึ่งได้ถามองค์พระเจ้าเกี่ยวกับนรกและสวรรค์ พระเจ้าจึงตรัสกับชายนั้นว่า “เชิญมา เราจะพาท่านไปดูนรก” พระเจ้าได้พาชายนั้นเข้าไปในห้องซึ่งมีกลุ่มคนผอมโซนั่งรอบโต๊ะที่มีหม้ออาหารเลิศรสอยู่ตรงกลาง ทุกคนในห้องกำลังหิวโซ แต่ละคนมีชิ้นที่ยาวกว่าแขนของพวกเขาเอง ทำให้พวกเขาไม่สามารถตักอาหารเข้าปากตนเองได้ นับเป็นการทรมานที่โหดร้ายมาก

จากนั้น พระเจ้าได้พาชายนั้นไปยังสวรรค์ เข้าไปในอีกห้องหนึ่งซึ่งคล้ายกับห้องแรก หม้ออาหารเลิศรสวางอยู่ตรงกลาง ผู้คนในห้องมีชิ้นที่ยาวแบบเดียวกัน แต่ทุกคนในห้องต่างอิมหันต์สำราญ “ผมไม่เข้าใจ” ชายคนนั้นถามพระเจ้า “ทำไมคนในห้องนี้จึงมีความสุข ขณะที่อีกห้องหนึ่งหิวโซ ทั้งๆ ที่มีทุกอย่างเหมือนกัน” พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “ในห้องนี้ทุกคนเรียนรู้ที่จะบริการรับใช้ซึ่งกันและกัน”

พระวาจาของพระเจ้าวันนี้เชื้อเชิญเราให้กระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า อย่างที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำด้วยการมอบชีวิตเพื่อรับใช้ผู้อื่น ทรงเรียกร้องการอุทิศตนและรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก นี่คือการหมายที่แท้จริงของการเป็นคริสตชน และศิษย์ของพระคริสต์เจ้า ทั้งนี้เพราะพันธกิจของพระศาสนจักรและของเราคริสตชนคือ “การรับใช้”

1. การรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าตรัสถึงพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นครั้งที่สอง แต่บรรดาอัครสาวกไม่เข้าใจและรับไม่ได้ เพราะพวกเขาต่างคาดหวังว่าพระองค์จะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดทางการเมือง เมื่อถึงเวลานั้นพวกเขาแต่ละคนต้องมี

ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาจึงถกเถียงกันว่าใครจะเป็นใหญ่ที่สุดในหมู่พวกเขา

พระเยซูเจ้าได้ให้บทเรียนที่สำคัญสำหรับพวกเขา ใครที่รับใช้ด้วยความสุภาพและความรักคือคนที่ใหญ่ที่สุด “ถ้าผู้ใดอยากเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ ก็ให้ผู้นั้นทำตนเป็นคนสุดท้ายและเป็นผู้รับใช้ของทุกคน” (มก 9:35) คนที่เป็นใหญ่ที่แท้จริงคือคนที่รับใช้คนอื่นด้วยความสุภาพและความรัก ไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและความถูกต้อง แต่ตอบสนองต่อความต้องการของคนอื่นด้วยความเมตตาและเห็นอกเห็นใจ

เงื่อนไขของการเป็นใหญ่ที่แท้จริงที่พระเยซูเจ้าหมายถึงคือ การรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก ถือเป็นกระแสเรียกของพระศาสนจักรทั้งมวลและของสมาชิกแต่ละคน นั้นหมายความว่า คริสตชนแต่ละคนจะต้องเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าผ่านทาง การรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาบอกเราว่า เมื่อใดก็ตามที่สมาชิกของพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้า เพิกเฉยต่อการเรียกเพื่อรับใช้นี้ พระศาสนจักรจะต้องทนทุกข์

พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้บรรดาสาวกเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ซึ่งมีจิตใจที่โล่งใส สุภาพ และไร้เล่ห์มารยา เด็กเป็นตัวแทนของคนที่ได้รับอำนาจที่สุดในทุกสังคม ไม่มีอิทธิพลใดๆ เชื่อง่าย จนกลายเป็นเครื่องมือของการถูกล่วงละเมิดหรือทำให้เสียคน พระเยซูเจ้าทรงนำเด็กมาเป็นตัวอย่าง เพื่อแสดงให้เราได้ตระหนักว่า ในการรับใช้นั้นเราต้องรับใช้แม่คนที่เล็กน้อยที่สุด ซึ่งไม่มีสถานะทางสังคม เช่น คนบาป คนถูกทอดทิ้ง พวกเหล่านี้เป็นพระคริสตเจ้าท่ามกลางเรา

2. บทเรียนสำหรับเรา

พระวาจาของพระเจ้าในวันนี้ ได้ให้บทเรียนและแนวปฏิบัติสำหรับเราคริสตชนหลายประการ

ประการแรก เราต้องรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก โดยเฉพาะกับคนที่ไม่ได้รับการยอมรับหรือเป็นที่ต้องการ ด้วยเหตุผลเรื่องชนชั้น สีผิว ศาสนา และวัฒนธรรม ต้องตระหนักว่าอำนาจหน้าที่ที่เราได้

รับมามีไว้เพื่อให้บังคับหรืออยู่เหนือคนอื่น แต่เพื่อการรับใช้ตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า ที่ทรงมอบแบบอย่างนี้แก่เราในการล้างเท้าอัครสาวก การรับใช้จึงเป็นเครื่องหมายที่แท้จริงของการเป็นศิษย์ เป็น “ความรักในภาคปฏิบัติ” ที่สามารถมองเห็นได้

ประการที่สอง เราต้องกล้าที่จะลงมือปฏิบัติมากกว่าพูด เพื่อจะเป็นใหญ่ที่แท้จริง พระเยซูเจ้าทรงท้าทายเราด้วยเงื่อนไข 4 ประการ เราจะต้องพร้อมที่จะ 1) เป็นคนสุดท้าย 2) รับใช้ทุกคน 3) ต้อนรับคนที่ต่ำต้อยและไร้ค่าด้วยความรัก และ 4) กระทำโดยไม่หวังสิ่งใดเป็นการตอบแทน

ประการที่สาม เราต้องเป็นเครื่องมือของพระเจ้าในการรับใช้ ให้เราได้วอนขอพระจิตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณนี้ เพื่อขอพระองค์ได้ช่วยเราให้กลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ด้วยความสุภาพและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว เหมือนอย่างบุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา ที่ได้แสดงให้เห็นถึงพระทัยดีของพระเจ้าในการรับใช้คนยากจนและถูกทอดทิ้งที่ทุกคนสามารถเห็นถึงพระทัยดีของพระเจ้าผ่านทางใบหน้า แววตา รอยยิ้มและการทักทายที่อบอุ่น

บทสรุป

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเชื้อเชิญเราให้กระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เหมือนทรงเรียกบรรดาสาวกให้มาเข้าใจพระบุคคลและพันธกิจของพระองค์คือ การรับใช้ด้วยความสุภาพและความรัก ซึ่งเป็นหนทางสู่การเป็นใหญ่ที่แท้จริง คริสตชนแต่ละคนจะต้องเป็นพยานถึงองค์พระคริสตเจ้าผ่านทาง การรับใช้ทุกคน

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่า เพื่อจะเป็นใหญ่ที่แท้จริงและบรรลุถึงชีวิตนิรันดร์จะต้องถ่อมตัวเองลงรับใช้ทุกคน แม้คนที่เล็กน้อยที่สุดซึ่งไม่มีสถานะทางสังคม เช่น คนต่ำต้อย คนถูกทอดทิ้ง เพราะพวกเขาเหล่านี้เป็นพระคริสตเจ้าที่ประทับท่ามกลางเรา และชีวิตที่มีความสุขคือชีวิตที่อุทิศตนรับใช้ผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

เขาไม่ใช่พวกเรา

วันอาทิตย์ที่ 27 กันยายน 2015 กตว 11:16-17,25-29

สัปดาห์ที่ 26 เทศกาลธรรมดา ยก 5:1-6

ปี B มก 9:38-43,47-48

บทนำ

มีเรื่องเล่าว่า ในอาณาจักรโบราณอาณาจักรหนึ่ง ช่างปั้นหม้อคนหนึ่งเกิดความอิจฉาในความร่ำรวยของช่างซักกริด จึงคิดหาทางทำลาย โดยออกอุบายจูงใจภรรยาให้ออกประกาศหาคนที่มีความสามารถในการทำความสะอาด ช่างทรงของพระองค์ให้ชาวสะอาด ช่างซักกริดอาสาทำงานนี้ตามที่ช่างปั้นหม้อคาดการณ์ไว้ไม่มีผิด เพียงแต่ขอให้ภรรยาหาภาชนะขนาดใหญ่ที่สามารถนำข้างลงแช่น้ำ เพื่อเขาจะทำความสะอาดตามหลักวิชาชีพของเขาได้ง่ายขึ้น

ภรรยาได้สั่งให้ช่างฝีมือทำภาชนะขนาดใหญ่สำหรับทำความสะอาดข้าง แต่เมื่อช่างก้าวอย่างเข้าไปภาชนะที่กำลังขึ้นนั้น น้ำหนักอันมหาศาลของสัตว์ที่ใหญ่ที่สุดทำให้ภาชนะแตกเป็นชิ้นๆ แม้จะพยายามทำภาชนะขึ้นมาก็หลายครั้งแต่ก็แตกทุกครั้งไป ช่างซักกริดไม่สามารถทำงานตามความประสงค์ของภรรยาได้ ทำให้ภรรยาทรงกริ้ว ช่างปั้นหม้อสามารถทำลายชื่อเสียงของช่างซักกริดได้ตามที่เขาต้องการ

บ่อยครั้งความอิจฉาริษยาอาจบดบังตาคนเรา ให้บอดมืด ทำให้เดินทางผิดและปิดกั้นเรามีให้เติบโตในความดี ความอิจฉาริษยาคือรากและที่มาของการทะเลาะวิวาท ทำให้เกิดความริ้วฉานและแตกแยก ไม่เพียงในพระศาสนจักรเท่านั้นแต่ในสังคมและครอบครัว ระหว่างพรรคพวกเพื่อนฝูง สามภรรยา โดยเฉพาะในสังคมไทยในช่วง 5-6 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีความแตกแยกรุนแรง มีการแบ่งสีเลือกข้าง จนยากที่จะสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นได้

ในอดีตพระศาสนจักรเคยมีคำสอนที่ว่า “นอกพระศาสนจักรแล้วไม่มีความรอด” (Extra Ecclesiam

nulla salus) ซึ่งเป็นความคิดของนักบุญซีเปเรียนที่มีอิทธิพลอย่างมากก่อนสังคายนาวาติกันที่ 2 แต่ในความเป็นจริง เราพบคนที่มีคุณธรรมสูงส่งนอกพระศาสนจักร แม้พวกเขาเหล่านั้นจะไม่ได้เป็นคริสตชน แต่กลับมีชีวิตที่ดีและน่ายกย่องกว่าคริสตชนเสียอีก ความโน้มเอียงในลักษณะเช่นนี้คือสิ่งที่เราได้ยินในพระวรสารวันนี้

1. เขาไม่ใช่พวกเรา บรรดาสาวกไม่เข้าใจและรับไม่ได้ ที่เห็นคนหนึ่งขับไล่ปีศาจในพระนามของพระเยซูเจ้า จึงได้ห้ามปรามเพราะ “เขาไม่ใช่พวกเรา” ท่าทีเช่นนี้คือท่าทีของการแบ่งพรรคแบ่งพวก ถือเขาถือเรา ซึ่งตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับทัศนคติของพระเยซูเจ้า พระองค์ตรัสอย่างเด็ดขาดว่า “ไม่มีใครสามารถทำอัศจรรย์ในนามของเรา และต่อมาจะว่าร้ายเราแทนที่ได้” ทั้งนี้เพราะทรงต้องการให้เราได้ทำงานเพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวและสันติสุข มิใช่การวิพากษ์วิจารณ์อย่างอยุติธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด การแบ่งฝักแบ่งฝ่ายหลายครั้งมาจากความหึงหวงและอคติ พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้เรามีความอดทนและใจกว้าง ในการทำให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่คนอื่น โดยทรงยืนยันว่า “ผู้ใดที่ไม่ต่อต้านเรา ก็เป็นฝ่ายเรา” พระองค์ทรงสอนให้เราเป็นคนดีบริบูรณ์เหมือนพระบิดาเจ้าสวรรค์ “พระองค์โปรดให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นเหนือคนดีและคนชั่ว โปรดให้ฝนตกเหนือคนชอบธรรมและคนอธรรม” (มธ 5:45) ทรงรักทุกคนโดยไม่แบ่งแยก

ในตอนท้ายของพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าตรัสอย่างชัดเจนและหนักแน่น เรื่องความโน้มเอียงไม่ดีต่างๆ ที่มีอยู่ในตัวเราแต่ละคน ทรงเรียกร้องให้เราใช้มาตรการเด็ดขาดในการเอาชนะบาปและความโน้มเอียงไม่ดีต่างๆ เหล่านั้น พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า ชีวิตนิรันดร์ประเสริฐยิ่งกว่าอวัยวะที่มีประโยชน์ในตัวเรา เช่น มือ เท้า ตา ใครสามารถบังคับควบคุมตนเองได้ กล่าวคือมีมโนธรรมที่บริสุทธิ์ยอมบรรลุถึงชีวิตนิรันดร์

2. บทเรียนสำหรับเรา

พระวาจาของพระเจ้าในวันนี้ ได้ให้บทเรียนและแนวปฏิบัติสำหรับเราคริสตชนหลายประการ

ประการแรก เราต้องเป็นผู้สร้างความเป็นหนึ่งเดียว เราสามารถสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันได้ โดยเริ่มจากครอบครัวของเรา สังคมรอบข้างและวัด

ของเรา ไม่ทำตัวเป็นตัวปัญหาที่ขัดขวางความเจริญของส่วนรวม ในอีกด้านหนึ่ง เราต้องการพหุวัฒนธรรมที่เห็นที่แตกต่าง เพราะแต่ละคนต่างมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นของตน ดังเช่น วอลเตอร์ ที่ได้มอบหลักการเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ข้าพเจ้าเกลียดสิ่งที่ท่านพูด แต่ข้าพเจ้าจะยอมตายเพื่อให้สิทธิท่านได้พูด”

ประการที่สอง เราต้องการพหุวัฒนธรรมที่เห็นที่แตกต่าง เปิดใจกว้างต่อความจริงในศาสนาอื่น การเคารพความเชื่อที่แตกต่างนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างศาสนา รับรู้คุณค่าที่มีในแต่ละศาสนา และร่วมมือกันสร้างสรรค์ ปรารถนาภาพและสันติภาพในสังคม สังคายนาวาติกันที่ 2 ย้ำว่า “พระศาสนจักรพิจารณาด้วยความเคารพอย่างจริงใจในวิถีปฏิบัติและการดำรงชีวิต ตลอดจนกฎและพระธรรมคำสอนเหล่านี้ของศาสนาอื่นๆ ซึ่งถึงแม้จะแตกต่างจากที่พระศาสนจักรสอนหลายประการ แต่บ่อยครั้ง ก็นำเสนอแสงสว่างแห่งความจริงมาส่องสว่างให้แก่มนุษยทุกคน”

ประการที่สาม เราต้องมีใจหนักแน่นในการเอาชนะบาป พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องให้เราได้ใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดในการต่อสู้และเอาชนะความโน้มเอียงไม่ดีต่างๆ ในตัวเรา ความมรอตนิรันดร์ต้องเป็นเป้าหมายสำคัญและประเสริฐกว่าสิ่งใดๆ ที่เราจะต้องมุ่งไปให้ถึง แม้จะต้องเผชิญกับความยากลำบากหรือต้องสูญเสียอวัยวะสำคัญไปก็ต้องทำ เพื่อรักษาไว้ซึ่งความจริง ความดีและความถูกต้อง

บทสรุป

พี่น้องที่รัก ในบท “ข้าแต่พระบิดา” เรามาวนเสนอว่า “พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์” ดังนั้น เราต้องตระหนักที่จะยอมทนลำบากและปฏิเสธตนเอง เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้สำเร็จ อาศัยการปฏิบัติตนเช่นนี้เท่านั้นที่จะนำมาซึ่งสันติสุขและความมรอตสำหรับเรา ให้เรามีความยินดีที่จะยอมมอบตนต่อพระประสงค์ของพระเจ้า และมีความเพียรทนในการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่แบ่งสีเลือกข้าง ถือเขาถือเรา ไม่คิดว่าตนเองคือความถูกต้องหรือดีกว่าคนอื่น ขอให้การเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทที่เรามาร่วมทุกอาทิตย์ ได้เปิดตาของเราให้มองเห็นความดีของผู้อื่น จงทำดีแม้ไม่มีใครเห็นหรือให้รางวัล เพื่อเราจะได้สรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระเจ้า ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความดีทั้งปวง

วันอาทิตย์ที่ 4 ตุลาคม 2015

สัปดาห์ที่ 27 เทศกาลธรรมดา

ปฐม 2:18-24

ฮบ 2:9-11

มก 10:2-16

พี่น้องที่รัก วันนี้เราได้มาร่วมกันอีกครั้งดังเช่นทุกวันอาทิตย์ เพื่อที่เราจะได้สรรเสริญพระเจ้า เพื่อสรรเสริญความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพื่อเราจะเป็นหนึ่งเดียวกันในการรับฟังพระวาจาของพระเจ้า และรับพระกายศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และที่สำคัญเพื่อเราจะเป็นหนึ่งเดียวกันในวันของพระเจ้าของเรา พระเจ้าที่ทรงรักเรา พระเจ้าพระผู้สร้าง พระผู้ทรงสรรพานุภาพ พระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาสิ้นพิน และพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา โดยองค์พระเยซูคริสต์พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เราจึงสามารถมาพร้อมหน้ากันร่วมส่วนในบุญสามิสาของพระองค์ ในพระกายของพระองค์ และพร้อมกับพี่น้องคริสตชนทั้งมวล ดังนั้น ขอให้วันนี้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ คือเป็นวันพิเศษที่เราแยกไว้เพื่อสรรเสริญพระเจ้าของเราเถิด

ให้เราฟังพระวาจาของพระเจ้าวันนี้ด้วยกัน เพื่อว่าอาศัยพระวาจา และการรับศีลมหาสนิท ชีวิตคริสตชนของเราจะได้รับ การหล่อเลี้ยงให้อุดมสมบูรณ์ ให้เราได้รำพึงและไตร่ตรองพระวาจาของพระเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์นี้ โดยฟังเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเราผ่านทางนักบุญมาระโก พ่อบรรพบุรุษของเราที่เรารู้จักดีของพระวรสารนักบุญมาระโกที่เราได้ฟังดังนี้

ชาวฟาริสีบางคนทูลถามหวังจะจับผิดพระองค์ว่า “เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่ชายจะหย่ากับภรรยา” ฟาริสี ภาษาฮีบรูมาจากราก “P R Sh” (Parash / Perushime) แปลว่าพวกที่เก็บรักษาธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสอย่างเคร่งครัด เป็นพวกยิวชาตินิยม คบคูกับพวกยิวนิยมกรีกคือพวกสะดูสี

“โมเสสได้บัญญัติไว้ว่าอย่างไร” นี่เป็นคำตอบที่มีน้ำหนักมากสำหรับฟาริสี เพราะว่าสำหรับฟาริสี โมเสสเปรียบเหมือนต้นตระกูลฟาริสี ที่ฟาริสีทุกคนให้ความเคารพมากที่สุด พระเยซูเจ้าตั้งคำถามกลับอันเป็นคำถามที่เข้าเป้ามากที่สุด และเรียกร้องให้เขาทบทวนคำสอนของฟาริสีเอง

“โมเสสอนุญาตให้ทำหนังสือหย่าร้างและหย่ากันได้” โมเสสไม่ได้ประกาศให้มีการหย่าร้าง แต่เพราะใจดีต่อกระด้าง และความพยายามที่จะแยกจากภรรยาของพวกเขา ดังนั้นหนังสือหย่าร้าง คือหนังสือที่ฝ่ายชายจะมอบให้

กับหญิงเพื่อยืนยันว่านางเป็นอิสระจากฝ่ายชายนั้น ไม่เป็นสมบัติของชายนั้นอีก เพื่อว่าเมื่อนางจากไป และไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง นางสามารถมีคนช่วยเหลือหรืออุปการะได้ ดังนั้น หนังสือหย่าร้างนี้มีไว้เพื่อรักษาศักดิ์ศรีและอิสรภาพของหญิง ในสังคมยิว บางครั้งผู้ชายทำอย่างนี้กับหญิงเพียงเพราะต้องการให้นางออกไปเหตุผลอาจเป็นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้น นี่ไม่ใช่การให้หย่าร้าง แต่ในกรณีที่มันเกิดขึ้นหนังสือนี้จะช่วยให้หญิงนั้นได้เป็นอิสระ

“แต่เมื่อแรกสร้างโลกนั้นพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นชายและหญิง ดังนั้น ชายจะละบิตามารดา และชายหญิงจะเป็นเนื้อเดียวกัน ดังนี้ เขาจึงไม่เป็นสองอีกต่อไป แต่เป็นเนื้อเดียวกัน ดังนั้นสิ่งที่พระเจ้าทรงรวมกันไว้ มนุษย์อย่าแยกเลย” พระเยซูเจ้าทรงประกาศความจริงที่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าตั้งแต่สร้างมนุษย์ และนี่อยู่ในบทแรกๆ ของโตราห์ของโมเสส

เมื่อกลับเข้าไปในบ้านแล้ว บรรดาศิษย์ทูลถามถึงเรื่องนี้อีก จากเปลี่ยนไปเมื่อพระองค์เข้าไปในบ้าน ซึ่งแสดงว่าพระองค์แยกออกจากประชาชน (บ้านของใคร? ไม่ทราบแน่ชัด แต่ในบ้านหลังนี้มีเด็กๆ อยู่ด้วย)

มีผู้นำเด็กเล็กๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าเพื่อทรงสัมผัสอวยพร บุคลิกของพระเยซูเจ้าน่าจะเป็นที่ดึงดูดกับทุกคน แม้แต่เด็กๆ

บรรดาศิษย์กลับคิดว่าคนเหล่านั้น ทำไมบรรดาศิษย์จึงดูคนเหล่านั้น...พวกเขาไม่ต้องการให้ใครมารบกวนพระองค์หรือ? หรือว่าพวกเขาไม่ต้องการให้คนอื่น โดยเฉพาะเด็กๆ เข้ามาทำให้เสียเวลาที่พวกเขาจะได้รอฟังแผนการที่พระองค์จะกอบกู้เยรูซาเล็ม เพราะนี่ใกล้จะถึงเยรูซาเล็มแล้ว เสียเวลาไร้สาระ?

พระองค์กริ้ว เป็นเพราะอะไร เพราะบทที่ 9 ข้อ 37 หรือไม่ “ผู้ใดที่ต้อนรับเด็กเล็กๆ เช่นนี้ในนามของเราก็ต้อนรับเรา และผู้ใดที่ต้อนรับเรา ก็มีใช้ต้อนรับเพียงเราเท่านั้น แต่ต้อนรับผู้ที่ทรงส่งเรามาด้วย?”

“พระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่ไม่เหมือนเด็กเหล่านี้” พระอาณาจักรสวรรค์เป็นของคนเช่นใด? ให้เราดูคำสอนแรกในพระโอวาทตามพระวรสารนักบุญมัทธิว “ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา” (มธ 5) คนผู้มีใจยากจนมีความสุขแท้ ใจยากจนคืออะไร ความยากจนคำนี้ในภาษากรีกคือ “Ptochos” หมายถึงยากจนทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ขนาดที่เขาคนนั้นไม่อาจมีชีวิต ถ้าไม่มีใครให้ความช่วยเหลือ ดังนั้น ใจยากจนคือ

“สภาวะของจิตใจ สภาพจิตใจที่ยอมรับอย่างแท้จริงว่า ไม่อาจมีชีวิตได้ถ้าไม่มีพระเจ้าทรงช่วยเหลือ” ลักษณะของเด็กเล็กๆ คือ การที่พวกเขายอมรับว่าต้องการพ่อแม่ช่วยเหลือเพื่อจะมีชีวิต ดังนั้นท่าที่ต่อพระเจ้าเพื่อรับพระองค์นั้นบรรดาศิษย์ถูกเรียกร้องให้มีท่าที่ต่อพระเจ้าเช่นเด็กเล็กๆ

“แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเหล่านั้นไว้ ทรงบัพติศมา และประทานพระพร” เปรียบเทียบกับมัทธิว “พระองค์ทรงบัพติศมาเด็กเหล่านั้น แล้วจึงเสด็จไปจากที่นั่น” (มธ 19:15) พระเยซูเจ้าของมาระโกนั้นแสดงออกซึ่งความเป็นมนุษย์มากกว่าที่มัทธิวเขียน ส่วนลูกาไม่ได้กล่าวถึงการสัมผัสอวยพรด้วย (ดู ลก 18:17)

“เราบอกความจริงกับท่านว่า ผู้ใดไม่รับพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างเด็กเล็กๆ เขาจะไม่เข้าสู่พระอาณาจักรนั้นเลย” ตอกย้ำความจริงดังกล่าวที่ว่า จำเป็น (อาเมน) ที่ศิษย์ของพระเยซูเจ้าต้องรับพระอาณาจักรของพระเจ้าด้วยสภาพจิตใจที่เป็นแบบ Ptochos

การไตร่ตรอง

การแต่งงานมีคุณค่าและศักดิ์ศรีแน่นอน ในฐานะประชากรของพระเจ้าเราประกาศคุณค่าเช่นนี้เด่นชัดเพียงใด?

การถือระเบียบ กฎเกณฑ์ของเราเป็นเช่นใด หรือเราเป็นฟาริสีตามแบบโมเสส?

พระเยซูเจ้าทรงให้เวลากับเด็ก แต่บรรดาศิษย์กลับเป็นอุปสรรคขัดขวาง

เราให้เวลากับผู้เล็กน้อยเพียงใด? บางทีผู้เล็กน้อยนี้อาจไม่ได้หมายถึงเด็กเล็กๆ แต่ทุกคนที่อยู่รอบข้างเรา หลายคนเป็นผู้เล็กน้อยกว่าเรา บางทีอาจเป็นคนในครอบครัวของเรา คนในหมู่บ้าน ในเขตวัด ในสังคมชนบท ฯลฯ ที่เป็นผู้เล็กน้อยที่พระเยซูเจ้าหมายถึง หรือเราเป็นอุปสรรคต่อผู้เล็กน้อย?

เรากล้าที่จะแสดงความรักแบบพระองค์กับเด็กเล็กๆ หรือไม่?

เด็กๆ มีความปรารถนาเข้าใกล้เราเพียงใด?

เรามีจิตใจเหมือนเด็ก หรือมีใจยากจนเหมือน Ptochos เพียงใดต่อองค์พระเจ้า หมายความว่าพระองค์สำคัญต่อเราจริงๆ ไหม ขาดพระองค์เราอยู่ได้ไหม หรือว่าพระองค์เป็นเพียงตัวเลือกหนึ่งในท่ามกลางตัวเลือกทั้งหลาย หรือบางครั้งอาจเป็นตัวเลือกที่สำคัญน้อยกว่าอีกหลายตัวเลือกที่เราจะมี?

คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร

สังฆมณฑลราชบุรี ลมหายใจนี้ มีเพื่อกันและกัน

“ความทรงจำที่งดงาม มักต่อเติมลมหายใจที่แห้งวันในวันที่ร้ายแรง” ผมจับคำที่ล่องลอยมาในอากาศหลังจากที่อ่านแผ่นกระดาษร่างต้นฉบับของสกุ๊ปชุดสังฆมณฑลราชบุรี เมื่อความรู้สึกในวันเก่าย้อนมา การเดินทางดูเหมือนไม่ไกล แต่ลมหายใจที่สูดกลืนความฝันที่หล่นหายของคนกลุ่มหนึ่ง กับลมหายใจแห่งความหวังของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมาช่วยต่อเติมเรื่องราวของมิตรภาพและมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องแปลกวิเศษจนยากจะหาบทพิสูจน์ทางธรรมชาติ แต่เป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่คนได้มอบให้แก่กัน

ระหว่างพระสังฆราชกับผู้ร่วมงานทุกคน และการตระหนักถึงความสวยงามของท่ามกลางความหลากหลาย อุปสังฆราชกับความชัดเจนและแม่นยำในหน้าที่เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยความรู้ที่ทำให้สร้างสังฆมณฑลได้แข็งแกร่ง โดยนำหลักบริหารมากำกับและความเชื่อมาเป็นฐานสำคัญ คณะนักบวชที่อุทิศตนทั้งงานสังคมผู้ป่วย เด็กกำพร้า คนชรา บรรดาฆราวาสที่เป็นแรงกำลังสำคัญและน้ำเสียงที่ผมจับได้ในทุกกิจกรรมและเส้นทางที่ก้าวเดิน “พวกเขา นับถือกันและกัน”

อย่ารอช้า สูดหายใจเข้าลึก ๆ เพราะบรรทัดต่อจากนี้ เราจะพบกับเรื่องราวของชีวิตที่มีเพื่อกันและกันอย่างแท้จริง

**ฟังเสียงผู้อภิบาล ขอบปีผ่าน
ยิ่งเพิ่มความชัดเจน
ยิ่งเห็นความงดงาม
พระสังฆราชยอห์น บอสโก
ปัญญา กฤษเจริญ
ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี**

**พระคุณเจ้าปกครองสังฆมณฑลราชบุรี
มากี่ปีแล้วครับ?**

8-9 ปี แล้วครับ พ่อได้รับการประกาศแต่งตั้งให้เป็นพระสังฆราช ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี วันศุกร์ที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 2005 ที่วัดน้อย

ของอาคารราชินีแห่งอัครสาวก ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี ในโอกาสปิดการเข้าเฝ้าประจำปีของคณะสงฆ์ โดยมี**พระสังฆราชลอเรนซ์ เทียนชัย สมนานจิต** เป็นผู้ประกาศสารแต่งตั้งจาก**สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส** **พอล ที่ 2** และบวชเป็นพระสังฆราช วันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ. 2005 โดย**พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู**

ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันนี้ ความรู้สึกเป็นอย่างไรบ้างครับ?

รู้สึกทึ่งและสบายใจขึ้น ได้รู้งานรู้การมากขึ้น

บรรยากาศโดยรวมของสังฆมณฑลเป็นอย่างไรบ้างครับ?

รู้สึกพอใจ เพราะว่าประชากรของสังฆมณฑลราชบุรี ไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส ในความเห็นของผมเอง ผมก็รู้สึกว่าพวกเขาเป็นผู้ที่มีคุณภาพ

สำหรับสังฆมณฑลราชบุรี พระคุณเจ้ามีทิศทาง หรือมีความคาดหวัง เกี่ยวกับปีศักดิ์สิทธิ์อย่างไรครับ?

ความคาดหวังในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ ผมอยากให้ประชากรของสังฆมณฑลราชบุรีนั้น ใส่ใจในเรื่องของความศักดิ์สิทธิ์ ตามฐานะของแต่ละคนๆ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ บรรดาพระสงฆ์ที่ดี นักบวชที่ดี และฆราวาสที่ดี อันดับแรกคือพยายามพิจารณาตัวเองว่าเราจะทำอย่างไรให้ตัวเรานั้นได้เป็นศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้าอย่างแท้จริง โดยอาศัยพระวาจา โดยอาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์ และการที่เราเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อทำงานร่วมกัน เป็นชุมชนศิษย์ของพระคริสต์

ในแง่ของการบริหาร ในส่วนของกิจกรรมต่างๆ พระคุณเจ้าได้วางหลักการอย่างไรครับ?

ผมรู้สึกโชคดีที่ว่าในสังฆมณฑลราชบุรี ผมก็พยายามที่จะมอบหมายการปฏิบัติ การบริหารงานในสังฆมณฑลราชบุรีนี้ ให้อยู่ภายใต้การนำของ**คุณพ่อไพยอง มนิราช** อุปสังฆราช ให้คุณพ่อได้ทำการบริหาร ตามนโยบาย ตามทิศทางที่สังฆมณฑลได้กำหนดไว้ ส่วนตัวผมเองนั้น ก็จะอยู่เป็นกำลังใจ ติดตาม สนับสนุน และยังมีเวลาก็จะได้คิด อ่าน และเอาใจใส่ในเรื่องของบุคลากรในสังฆมณฑล

ตลอดระยะเวลา 9 ปีมานี้ ดูเหมือนงานหรือภาระต่างๆ ลมพัดขึ้น แต่แน่นอนว่ายังเป็นภาระที่หนักอยู่ ตรงนี้พระคุณเจ้ามีเคล็ดลับอย่างไร ในการใช้ชีวิตครับ?

เราจะต้องมองประชากรของเราในความแตกต่างว่าเป็นความสวยงามอย่างหนึ่ง ที่เรามีความแตกต่าง เรายอมรับความแตกต่างของบุคลากรของเรา เพราะแต่ละคนมีความงดงามมากกว่ามีความบกพร่อง อาจจะไม่มีความไม่ดีไม่งามบ้าง แต่ถ้าเราสามารถให้บุคลากรของสังฆมณฑลราชบุรีนั้น ได้มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถของเขาให้มากยิ่งขึ้น ผมก็คิดว่าเขาจะมีความรู้สึกที่สังฆมณฑลเป็นของเขา แล้วสิ่งที่เขาตกลง หรือสิ่งที่เขามีส่วนร่วม เขาจะมีความรับผิดชอบมากกว่า ที่เราซึ่งเป็นผู้ใหญ่จะไปสั่งให้เขาทำอย่างโน้นอย่างนี้

จากประสบการณ์ 9 ปี เป็นพระสังฆราช ก็มองและเห็นว่า พระสงฆ์ของเราที่ดี นักบวชของเราที่ดี หรือประชากรในสังฆมณฑลของเราที่ดี มีหลายคนที่มีความสามารถมากทีเดียว แต่ยังไม่มีโอกาส ฉะนั้น ผมจึงมองว่า ความแตกต่างนี้ ไม่ได้เป็นอุปสรรค แต่ความแตกต่างนี้จะเป็นโอกาสให้สังฆมณฑลราชบุรีนั้นสามารถเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

กตัญญูที่พระคุณเจ้าใช้ในวันบวชเป็นพระ สังฆราชนี้ พระคุณเจ้านำมาใช้ในชีวิตจริง อย่างไรบ้างครับ?

พ่อเลือก “Ut unum sint – เพื่อความ
เป็นหนึ่งเดียวกัน” ความจริงแล้วในวัดประจำ
ศูนย์สังฆมณฑลนี้ มีถ้อยคำนี้จารึกไว้ก่อนพ่อ
จะรับเลือกเป็นพระสังฆราช

พ่อก็มีความสุขโดยธรรมชาติ เพราะว่า
พ่อมาจากครอบครัวใหญ่ มีพี่น้องถึง 10 คน
และครอบครัวของพ่อมีความพิเศษอย่างหนึ่งคือ
คุณพ่อคุณแม่สอนให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน สอนให้
เรารักกัน เราสวดภาวนาเพื่อความรัก เพื่อความ
เป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวทุกวันๆ เพราะ
ฉะนั้น พ่อมีความรู้สึกว่าจะอยู่ที่ไหนก็ขอให้อยู่ด้วย
ความรัก และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ถึงแม้ว่า
เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยาก แต่พ่อคิดว่ายังไงๆ เสีย
เราก็ต้องทำ เพราะเป็นพระประสงค์ของพระองค์

และพ่อคิดว่า ทุกองค์กรถ้าหากเราเป็น
หนึ่งเดียวกัน ชุมชนเป็นหนึ่งเดียวกัน คณะสงฆ์
เป็นหนึ่งเดียวกัน มองกันในแง่ดี สิ่งที่ดีงาม
ย่อมจะเกิดขึ้น กำลังใจก็เกิดขึ้น แต่ว่าการกระทำ
ดังกล่าวนั้นต้องเสียสละ ต้องอดทน มันไม่ได้
มาง่ายๆ แต่เราก็ต้องพยายาม เพราะเราไว้วางใจ
ในพระองค์

ขอให้พระคุณเจ้าฝากข้อคิดแก่ผู้อ่านอุดมทัศน์ โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ด้วยครับ?

ในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ พ่อมีความคิดอันดับแรก
พ่อไม่มองว่าจะต้องทำกิจกรรมอะไรมากมาย
แต่พ่อคิดว่าอยากให้สมาชิกของพระศาสนจักร
แต่ละท่านมองที่ตัวเองเสียก่อน เราเป็นคนเริ่ม
ทำเสียก่อน อย่าไปคิดว่าต้องให้พระสงฆ์ทำ
ให้นักบวชทำ หรือฆราวาสคนไหนคนนั้นทำ แต่ตัวเรา

จะต้องริเริ่มทำเสียก่อน โดยทำตัวเราให้เป็นศิษย์
ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า ที่มีจิตตารมณ์ของ
พระวรสาร โดยเฉพาะจิตตารมณ์ของการรับใช้
รับใช้ไม่ใช่เฉพาะคนที่เรารัก รับใช้ต้องขยาย
ออกไปนอกวงครอบครัวของเรา นอกวงแม่กระทั่ง
ของพระศาสนจักรของเรา ที่จะไปช่วยคนยาก
คนจน เพื่อเห็นแก่องค์พระเยซูคริสต์เจ้า

นี่ข้างขวา เพื่อเก็บกำกับ และติดตาม ร่วมงานกับ สังฆราชแห่งราชบุรี คุณพ่อไพยม มนิราช อุปสังฆราช

แผนอภิบาลของสังฆมณฑลราชบุรี เป็น อย่างไรบ้างครับ?

เรื่องของแผนอภิบาลนั้น เราล้อกับทางสภา
พระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ทางสภา
พระสังฆราชฯ จะออกแผนอภิบาลมา แล้วทาง
สังฆมณฑลก็จะรับมาและออกเป็นแผนอภิบาล
เราทำแบบนี้มาตลอด 5 ปี โดยนำเป้าหมาย
ของแผนอภิบาล มาใส่เป็นมาตรฐาน หรือสิ่งที่
เราต้องทำโดยยี่สิบสี่ชั่วโมง พันธกิจ จะเป็นเรื่อง
เดียวกัน แต่เราจะมาใส่โครงการ งาน กิจกรรม
ที่สอดคล้องกับสภาพของสังฆมณฑล

จะไม่มีอะไรมา **บดบัง** สายตาอีกต่อไป

ด้วยแพคเกจผ่าตัดสลายต้อกระจก
โดยใช้เครื่องสลายเลนส์
(PHACO With IOL)

แบบพักค้างคืน 1 คืน

ราคา 40,000.- บาท

(รวมค่าเลนส์ + แพทย์ + ค่าผ่าตัด + ห้องพัก 1 คืน)

แบบผู้ป่วยนอก

ราคา 36,000.- บาท

(รวมค่าเลนส์ + แพทย์ + ค่าผ่าตัด)

เงื่อนไขบริการ :

1. จักษุแพทย์ในโครงการจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมของผู้ป่วยที่สามารถเข้าแพคเกจ
2. อัตราในแพคเกจไม่รวมถึง :
 - การตรวจและการวินิจฉัยก่อนเข้ารับการผ่าตัด
 - ค่าตรวจพื้นฐานทางห้องปฏิบัติการ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนผ่าตัด
 - ค่าแพทย์ ค่ายา และอุปกรณ์นอกเหนือที่ใช้ในโรคต้อกระจก
 - ค่ายา PROVISC เกินกว่า 1 หลอด
 - กรณีเกิดภาวะแทรกซ้อนอื่น จะคิดค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริงในอัตราปกติ
 - ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม เช่น ค่าเครื่องดื่ม ค่าโทรศัพท์ ค่าอาหาร ที่สั่งเพิ่ม
 - ค่าห้องพักที่เกินกว่า 1 คืน (กรณีผู้ป่วยใน)
 - การตรวจติดตามอาการหลังผ่าตัด
3. อัตรานี้ไม่สามารถใช้กับบัตรส่วนลดใด ๆ ทั้งสิ้น
4. โรงพยาบาลฯ สงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงราคา โดยมีต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ตั้งแต่ 1 เมษายน ถึง 30 กันยายน 2558

แล้วแบ่งผู้รับผิดชอบ มีงบประมาณ ทุกๆ ปี จะมีการประเมินตามสภาพความสำเร็จที่เรา กำหนดไว้ ว่าแต่ละเป้าหมาย เราประเมินตามปี และมองว่าอะไรที่เป็นปัญหาอุปสรรค ตอนนั้นที่เรา กำลังทำคือแผนอภิปาลคริสตศักราช 2016-2020 อีก 5 ปี โดยนับจากสิ่งที่เราทำมาแล้วนำไป ปรับปรุง และไปบวกกับมติของสมัชชาระดับ ประเทศที่ออกมา ซึ่งอันนั้นก็จะเป็แผนงาน อภิปาลและประกาศข่าวดีของเราต่อไป

การได้มาซึ่งแผนนี้ เราได้มาอย่างไรครับ?

เราทำสมัชชาเมื่อปี 2010 เราทำสมัชชาเพื่อ ความต้องการของสัตบุรุษทั้งชาย-หญิง สมรวาส เยาวชน ทั้งสังฆมณฑลประมาณ 13,000 คน ว่าเขาต้องการอะไร แต่ละด้านๆ แล้วเราหยิบมา เมื่อเราสำรวจข้อมูลพื้นฐานแล้ว เราก็เชิญ 200 คน เป็นตัวแทนของทั้งหมด ดูด้วยกันว่าเราจะทำ อะไรก่อนหลัง เรามาจัดลำดับความสำคัญ แล้ว ก็ดำเนินการ โดยมีผู้อำนวยการฝ่ายแต่ละฝ่าย ซึ่งรับผิดชอบแต่ละจุดหมายของเขา ตัวอย่างเช่น ในแผนงานฝ่ายอภิปาลคริสตชน จะมีเป้าหมาย ที่ 1 เป้าหมายที่ 2 ตามทิศทางงานอภิปาล หรือ ฝ่ายธรรมทูตก็รับเป้าหมายที่เท่าไรไป อย่างมี 10 เป้าหมายก็มาจากทิศทางงานอภิปาลที่สภาพระ สังฆราชฯ กำหนดมา

ถ้าพูดถึงจุดเน้นของสังฆมณฑลราชบุรี คืออะไรครับ?

จุดเน้น จะมีอยู่ 2 จุด จุดแรกก็คือ พระ สังฆราชของสังฆมณฑล เช่น เขตแพร่ธรรมพิเศษ ที่สวนผึ้ง อันนี้ถือเป็นจุดเน้นพิเศษ และสำหรับ จุดเน้นปกติ เราก็จะพยายามที่จะล้อกับทาง สภาพระสังฆราชฯ แต่ให้ปรับ โครงการ งาน หรือ

กิจกรรม ให้เป็นไปตามสภาพของสังคม แล้ว มีเจ้าภาพรับผิดชอบที่จะดำเนินโครงการ เรา พยายามที่จะไม่รวมกลุ่มกลาง แต่ว่าจะมีการ ประชุมทุกๆ 3 เดือน หลังจากนั้นแต่ละฝ่ายก็ จะไปดูแล เช่น ใครรับผิดชอบฝ่ายอภิปาล ก็ไป ติดตามโครงการของวัดซึ่งมี 2 เป้าหมาย และ วิธีการบริหารของสังฆมณฑลเป็นไปตามนั้นก็ใช้ เล่มนี้อีกเล่มหนึ่ง เพื่อขับเคลื่อน ซึ่งต้องใช้คู่มือ แนวทางอย่างนี้ เช่น สภาอภิปาลเสียชีวิต โดยที่ ไม่ได้แก้บาป รับศีลมหาสนิท จะทำอะไร ใน เรื่องของงานอภิปาลชุมชนศิษย์พระคริสต์จะทำ อย่างไร เราก็ตกลงกันในข้อที่ 18 วรรค 1 วรรค 2 คือ อาจจะไม่มีมิสซาหน้าศพ อาจจะให้มีผู้ทำ มิสซาคนเดียว เพื่อการอภิปาลตามเป้าหมาย ซึ่ง เราก็ยังมีเล่มนี้อีกเล่มหนึ่ง ส่วนอีกเล่มผมเขียน ขึ้นเพื่อใช้ในงานอภิปาลทุกระดับ เพราะฉะนั้น พระสงฆ์จะมีประมาณ 3-4 เล่ม เช่น ข้อกำหนด สังฆมณฑลราชบุรี คริสตศักราช 2010 แผน ปฏิบัติงานอภิปาลและประกาศข่าวดี สังฆมณฑล ราชบุรี คริสตศักราช 2011-2015

สิ่งที่คริสตชนไทย หรือคริสตชนสังฆมณฑล ราชบุรี ยังขาดอยู่ หรือควรที่จะเสริมเข้ามา อย่างมากๆ คุณพ่อคิดว่า คืออะไร?

การมีส่วนร่วมของคริสตชน ต้องให้เขา เกิดความตระหนักว่า เขามีสิทธิหน้าที่ในเรื่อง ของการเป็นสงฆ์ เป็นประกาศก และเป็นกษัตริย์

จากมิสซังบางนกแขวก สู่มิสซัง- มณฑลราชบุรี ที่นี้อาสนวิหาร แม่พระบังเกิด บางนกแขวก คุณพ่อไพวย มณิราช อุปสังฆราช

สำหรับสไตล์โกธิคคือ กระจกสี และที่อาสนวิหารแห่งนี้กระจกสีทั้งหมดด้านบนจะเป็นประวัติของแม่พระ ตามชื่ออาสนวิหารแม่พระบังเกิด

อาสนวิหารนี้มีความเป็นมาอย่างไรครับ?

ความเป็นมานั้น ต้องบอกว่าเป็นพระพรพิเศษของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ที่เข้ามา ตัวอย่างเช่น **คุณพ่อมาแรง** ท่านได้มาซื้อที่ดินไว้ประมาณ 3,000 ไร่ หลังจากนั้นใครที่เป็นคริสตชนจะแบ่งที่ดินให้เพื่อไปปลูกบ้าน และเวลาที่ใครปลูกบ้าน ท่านก็จะให้ใบจากที่ทำหลังคา เสาบ้าน ใครจะอยู่ที่วัดก็มาเอา และที่มาของตรงนี้ก็คือ **นายฟรังซิสโก ไ้** จากวัดแม่พระลูกประคำ กาลหาวร์ เป็นคนที่เริ่ม วัดนี้ถือเป็นวัดหลังที่สาม วัดหลังแรกอยู่ตรงสี่หมื่น จากที่พระสงฆ์จากกาลหาวร์มาเยี่ยมแล้วก็กลับ

นายฟรังซิสโก ไ้ เป็นชินแส หรือเป็นครูนั่นเอง เขาสอนคำสอนมาเรื่อยๆ อาสนวิหารนี้เป็นอาสนวิหารที่มีความแตกต่างอยู่ตรงที่ว่าข้างใต้ไม่มีเสาเข็ม แต่เป็นซุงที่เอามาวางต่อกัน ส่วนสไตล์เป็นแบบโกธิค เป็นรูปแบบศิลปะฝรั่งเศส คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส

ธรรมเนียมสมัยก่อนนั้น คริสตชนฝ่ายชายเมื่อเข้ามาในอาสนวิหารก็จะคุกเข่าอยู่ทางซีกซ้าย ฉะนั้นรูปนักบุญต่างๆ ทางด้านซ้ายมือของอาสนวิหารนี้จึงเป็นรูปนักบุญชาย และส่วนนักบุญหญิงจะอยู่ทางซีกขวานี้

และอาสนวิหารนี้มีสิ่งพิเศษอยู่อีก อย่างหนึ่งคือ ไม้กางเขนที่อยู่ตรงกลาง ซึ่งอาสนวิหารแห่งนี้เป็นอาสนวิหารที่ก่อกำเนิดคณะซิสเตอร์ “ภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย” คือเขาจะมาอยู่ตรงนี้ และทุกคนจะรู้ว่าตรงนี้ เป็นจุดของบรรดาซิสเตอร์

และส่วนที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ ตรงนี้ เขาเรียกว่า “บางช้าง” บริเวณทั้งหมดนี้เขาเรียก บางช้าง และที่มีชื่อเสียงคือ น้ำตาล เพราะน้ำตาล ที่ดีที่สุดของประเทศไทย คือน้ำตาลที่มาจาก บางช้าง ซึ่งตรงนี้นั้น บรรดามิสชันนารีได้นำ มะพร้าวจากภูเก็ต มาให้ปลูก เดิมทีบริเวณนี้มีคลอง แล้วก็เป็นคลองที่ใช้เพื่อการปลูกพวก หอม กระเทียม และพืชล้มลุก

ต่อมา **คุณพ่อไซมอน เปา** ที่สร้างวัดหลังนี้ ก็เลยคิดว่า ทำอย่างไรดี เพื่อให้คริสตชนมีอาชีพ ที่ดี จึงให้ปลูกมะพร้าว ซึ่งแรกๆ ชาวบ้านก็ไม่ค่อยชอบ แต่หลังจากนั้น 3 ปี ก็มาขอใบ คุณพ่อเปา

เมื่อพูดถึงบางช้าง และที่เรียกว่าบางช้าง ก็เพราะ **ท่านหลวงสิทธิ เทพการ** เขาก็มาที่นี่ เนื่องจากเขามีที่อยู่จากตรงนี้ เขาเอาช้างมากินน้ำ ที่แม่น้ำแม่กลองนี้ และจากตรงนี้เอง เมื่อเขาเห็น ช้างมากินน้ำที่นี่ เขาก็เลยเรียกว่า บางช้าง

ส่วนที่สำคัญคือ บริเวณตรงข้าม (ข้าม คลองไป) นั้น เป็นบ้านเณรใหญ่แห่งประเทศไทย ในอดีตที่ผ่านมา พระสงฆ์สมัยก่อน หรือพระ คาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ท่านก็เคย มาอยู่ที่บ้านเณรแห่งนี้ ที่เขาชอบเรียกกันว่า บ้านเณรบางช้าง

ส่วนตรงจุดนี้คือคลองดำเนินสะดวก ซึ่ง ขุดในสมัยรัชกาลที่ 4 เป็นการเชื่อมคลอง แม่น้ำ แม่กลอง กับแม่น้ำท่าจีน แล้วทางนี้เมื่อ 270 ปีที่แล้ว คือ เส้นทางมิสชันนารีที่เดินทางมาโดย เรือ มาจากวัดกาลหว่าร์

เพราะฉะนั้นนอกจากความสำคัญของวัด แล้วบริเวณข้างเคียงยังมีชุมชน ยังมีที่มากที่ไป มีความเกี่ยวเนื่อง แล้วในอาสนวิหารยังมี อะไรที่น่าสนใจอีกไหมครับ?

อาสนประจำสังฆมณฑล พระสังฆราช ต้องมาขึ้นบัลลังก์ที่นี่ แล้วก็เปลี่ยนตราของ พระสังฆราช ให้ตรงกับแต่ละองค์

อันนี้เป็นเรื่องราวความเป็นมาเนะครับ

เนื่องจากเป็นวัดแม่ ก็ขยายไปยังที่ต่างๆ ทั้ง 4 จังหวัด ลงภาคใต้ ก็จุดตรงนี้ ซึ่งในอดีต ก็คือ ศูนย์กลางมิสซังเดิม ที่เราเรียกว่า มิสซัง บางนกแขวก ต่อมาก็เปลี่ยนเป็นมิสซังราชบุรี แล้วก็ย้ายไปอยู่ที่อำเภอเมือง แล้วก็มีการส่งต่อ ระหว่างคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส

พอปี 1963 คณะซาเลเซียนที่เข้ามา แล้ว ยุคที่สามเป็นยุคของพระสงฆ์สังฆมณฑลราชบุรี ฉะนั้นมิสซังเราจึงมี 3 ยุค และในอาสนวิหารนี้ จะมีศพของพระสงฆ์ในอดีต 3 ท่าน คือ คุณพ่อเปา คุณพ่อคณะซาเลเซียน และคุณพ่อ คณะ MEP อีกหนึ่งท่าน

วัดหลังนี้ใช้เวลาสร้าง 6 ปี สิ่งที่แปลก อย่างหนึ่งก็คือ ข้างนอกไม่ได้เป็นสี่ แต่เป็นการ เอาน้ำตาลผสมขึ้นแล้วเคลือบแล้วก็ดำ เสร็จแล้วก็ ใช้ปูนผสม แล้วฉาบสีติดลงไปเลย แต่ระยะหลัง มีการซ่อม และไม่ไ้ระวังสีปลาก็เอาสีไปทาทับ ประวัติดังๆ ก็หายไปเลย

วัดนี้มีส่วนที่สำคัญอีก คือ บุญราศี 2 ท่าน เคยอยู่ที่นี่ **คุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง** เป็นปลัด ส่วน**ครูสีทอง** เคยเป็นเณรอยู่ฝั่งโน้น ที่บ้านเณรตรงนั้น มีประวัติยาวนาน 200 กว่าปี

ถ้าผู้มาแสวงบุญ เขาควรที่หยุดอยู่ตรงไหนเป็นพิเศษไหม?

ปีศักดิ์สิทธิ์ หรือปีที่มีการโปรดพระคุณ การุณย์ เราจะให้อาสนวิหารนี้เป็นวัดแสงบุญ การแสวงบุญก็ไม่มีอะไรพิเศษ เราก็มาร่วมวัด

และสวดตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา แล้วบางครั้งสำหรับเดือนพฤศจิกายน ทุกวันเสาร์ เราจะมีการระลึกถึงผู้ล่วงลับ และช่วงนั้นเมื่อ สัตบุรุษมาที่นี่เพื่อแสวงบุญ พวกเขาถือโอกาสที่จะไปเยี่ยมสุสานของอาสนวิหารด้วย ซึ่งสุสานนี้ก็มีอายุยาวนานถึง 119 ปี

สำหรับตัวอาสนวิหารหลังปัจจุบันนี้ ได้มีการบันทึกไว้ว่าสร้างเมื่อปี 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1986 ซึ่งปีนี้ครบ 119 ปี ด้วย แต่มีกลุ่มคริสตชน มา 270 ปี

พักหลังเมื่อการก่อเกิดแวนนีเจรีญ ก็มีคนผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันมา แล้วทางอาสนวิหารหรือทางสังฆมณฑล มีการรองรับเรื่องนี้ไหม?

เรามีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ที่นั่น เราพยายามเปิดโอกาส แต่เราต้องสกรีนเพราะมีหลายครั้งที่ติดต่อเข้ามาเพื่อขอถ่ายทำภาพยนตร์ แต่พอเราขอดูสคริปต์ทั้งหมดแล้ว เราเห็นว่ามันผิดศีลธรรม แต่ถ้าเป็นภาพยนตร์ส่งเสริมกระแเสรีก หรือมีเนื้อความสร้างสรรค์ เราก็อนุญาต และมีคนที่จะแต่งงานมักจะถ่ายภาพที่นี่เยอะมากๆ เราอนุญาตให้ถ่ายได้แค่ภายนอก แต่ไม่ให้เข้าไปถ่ายในอาสนวิหาร มีหลายคนที่เราพบในข้อตกลงอย่างดีมาก เราก็ได้พูดคุยกับเขา และเขาเข้าใจเรามากขึ้นด้วย

สำหรับเรื่องกลุ่มกิจกรรมอะไรต่าง?

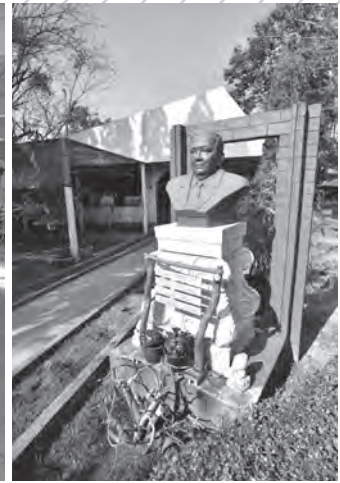
ที่นี่เรามีครบสมบูรณ์แบบ เรามีกลุ่มพระเมตตา เรามีกลุ่มคริสตชน มีกลุ่มพลมารีย์ คัวร์ซิลโล วินเซนเดอโพล และจะเป็นวัดที่ติดอันดับแรกๆ เนื่องจากเป็นอาสนวิหารเป็นวัดแม่ด้วย

เปิดประตูสู่เบธานี ที่พระเยซูเจ้ามาพักก่อนสิ้นภารกิจบนโลกนี้ ชิสเตอร์นวลักษณ์ นันทวานิช อธิการบ้านเบธานี

บ้านพักผู้สูงอายุ “บ้านเบธานี” คณะภคินีผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล หรือซิสเตอร์คามิลเลียน เป็นหนึ่งในโครงการของมูลนิธิซิสเตอร์คามิลเลียนอนุสรณ์ ซึ่งบ้านหลังนี้เองเป็นสถานที่ปฏิบัติงานเพื่อสืบทอดพันธกิจแห่งความรักของพระคริสตเจ้าในงานรับใช้พี่น้องที่เจ็บป่วย ผู้สูงอายุ และทุพพลภาพ

โดยให้ความช่วยเหลือทั้งทางร่างกายและจิตใจ
ในบรรยากาศครอบครัว ไม่มีการแบ่งแยก
เชื้อชาติและศาสนา มากกว่า 28 ปี

ซิสเตอร์เป็นคนที่ไหนครับ?

ซิสเตอร์เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญยอแซฟ
พณฺสีคม จ.ชลบุรี มาประจำที่บ้านเบธานีได้
6 เดือนแล้ว ก่อนหน้านี้ซิสเตอร์ทำงานเป็น
เหรัญญิกและที่ปรึกษาของคณะอยู่ที่กรุงโรม
2 วาระ รวม 12 ปี

ซิสเตอร์เคยเป็นอธิการบ้านเบธานีแล้ว
2 วาระ ๆ 3 ปี ช่วง ค.ศ. 1993-1996 และ
ค.ศ. 1999-2002

ครั้งนี้เป็นการกลับมาใหม่ บ้านเบธานีเป็น อย่างไรบ้างครับ?

ตอนนั้นมีซิสเตอร์ที่เป็นมิสชันนารีอยู่
3 คน บ้านแรกของเราอยู่ทางด้านหลังวัด เป็น
บ้านศูนย์กลาง บ้านอบรมเฉยๆ แล้วพวกซิสเตอร์
มีความคิดว่า ถ้าจะอบรมให้ดี ควรจะมีบ้าน

คุณอุดม วังताल เป็นสัตบุรุษที่ไหนครับ?

เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง จ.ราชบุรี เป็นเจ้าของและผู้ก่อตั้งโรงเรียน อุดมวิทยา ในวันคริสต์มาสนั้นพวกซิสเตอร์ ไปร่วมมิสซาเที่ยงคืนที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง คุณอุดมก็มาเสนออย่างนี้ และซิสเตอร์โนเอนมี เป็นคนได้ยิน และได้บอกกับคุณอุดมไปว่า “เรื่องใหญ่อย่างนี้ ควรจะพูดเวลากลางวันจะดีกว่า อย่ามาพูดเวลากลางคืนเลย” แล้วก็เงียบหายไป หลายวันเหมือนกัน เสร็จแล้วคุณอุดมก็มาที่บ้านศูนย์กลาง มาพูดคุยจริงๆ จังๆ แล้วคณะของเราตกลงรับมา

ที่มีกิจการที่ทำงานตามพระพรพิเศษของคุณะ ด้วย ซึ่งก็อยู่ในความคิดนี้ แล้วซิสเตอร์โนเอนมี ท่านเล่าให้ฟังว่าคืนวันคริสต์มาสตอน 5 ทุ่ม นั้น **คุณอุดม วังताल** ได้มาพูดที่เล่นที่จริงว่า “ผมมีทุนอยู่ก้อนหนึ่ง ซิสเตอร์จะเอาไหม เอาไป ทำกิจการสำหรับผู้สูงอายุ” ซึ่งจริงๆ ก็ตรงกับ สิ่งที่คุณะของเรา กำลังคิดอยู่นะ

เรามาซื้อที่ดินแปลงนี้ เนื้อที่ 11 ไร่ ประมาณ 1 ล้านบาท จากเงินที่คุณอุดมให้มา ซึ่งเป็นเงินมรดกของคุณย่าซ้อย แสงเทียน ญาติผู้ใหญ่ของคุณอุดม หลังจากเราซื้อที่ดิน แล้วก็เริ่มหาทุนก่อสร้างเพราะเงินหมดไปกับการซื้อที่ดิน

บ้านหลังนี้เป็นบ้านแรกหรือเปล่าครับ?

บ้านกิจการบ้านแรกของคณะ เพราะคณะเข้ามาในประเทศไทยเมื่อวันที่ 8 มีนาคม ค.ศ. 1974

บ้านเบธานีเปิดเมื่อไรครับ?

บ้านหลังนี้เปิดเมื่อ ค.ศ. 1987 อายุครบ 28 ปีเมื่อเดือนสิงหาคม

ทำไมถึงใช้ชื่อว่าบ้านเบธานีครับ?

คำว่าบ้านเบธานี มาจากหมู่บ้านเบธานีที่พระเยซูเจ้า ก่อนที่พระองค์จะไปขึ้นเขากัลวารีโอ พระองค์ได้ไปเยี่ยมญาติสนิทมิตรสหายที่นั่น ก่อนที่จะไปรับมหาทรมานคิดว่าที่สุดท้ายก่อนที่ผู้สูงอายุจะจากโลกนี้ไป เขาจะได้มาใช้ชีวิตอยู่ที่นี้ และบรรยากาศในบ้านเบธานีนี้ก็เหมือนกับบรรยากาศครอบครัวเหมือนมิตรสหายของพระเยซูเจ้า ที่พระเยซูเจ้ามักจะไปเยี่ยม หรือไปพักผ่อนอยู่ที่นั่น และเราคิดว่าเป็นชื่อที่เหมาะสมสำหรับบ้านพักผ่อน

ตอนนี้เรามีสมาชิกผู้อยู่ อยู่เท่าไรครับ?

ปัจจุบันนี้ มี 51 คน ซึ่งจริงๆ เราทำได้ 50 คน

มีผู้สูงอายุที่เป็นผู้ห่วย?

นานๆ เราถึงจะรับผู้ชาย ก็เป็นกรณีพิเศษ

มีข้อกำหนดของการจะรับคนเข้ามาอย่างไรบ้างครับ?

ต้องมีอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีหลักฐาน หรือมีคนรับรองยืนยันแน่ชัดว่าเขามีความจำเป็นที่จะต้องมาอยู่บ้านพักคนชราจริงๆ แล้วเราไม่สนับสนุนให้พาญาติผู้ใหญ่มาไว้ที่บ้านพัก

คนชรา เราอยากให้อยู่ในครอบครัว แต่ก็หลายกรณีที่เขาไม่สามารถอยู่ในครอบครัวได้ หรือไม่มีครอบครัว อย่างเช่น ถ้าเป็นคาทอลิก ก็จะมีคุณพ่อเจ้าวัดรับรองมา มีจดหมาย มีเอกสารรับรอง เขียนมาว่า รู้จักครอบครัวนี้ดี เขามีสภาพบ้านหรือมีครอบครัวเป็นอย่างนี้ หรือมีผู้สูงอายุในบ้านแล้ว 3 คน แล้วคนนี้จะเหมาะสำหรับเขามากเกินไป อะไรทำนองนี้ แล้วคุณพ่อเจ้าวัดก็จะทำเอกสารเขียนส่งมาให้เรา แต่ไม่เป็นคาทอลิกก็ได้ และไม่จำเป็นต้องเป็นคนในสังฆมณฑลราชบุรี

ส่วนใหญ่มาจากไหน หรืออย่างไร?

มาจากทั่วๆ ไป ตอนนี้เรามีมาจากบ้านโป่งประมาณ 7 คน หรือจากแถบๆ นี้ หรือจากอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จากกรุงเทพฯ ก็มีหลายคน ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องเป็นคาทอลิก และตอนนี้เรามีครึ่งต่อครึ่งแล้วที่บ้านเรามีทั้งพุทธ คาทอลิก และคริสเตียนด้วย แต่ตอนนี้เหลือคริสเตียนคนเดียว เพราะอีกคนขอรับศีลล้างบาปแล้ว

จริงๆ แล้วซิสเตอร์อยากให้ผู้สูงอายุได้อยู่ในความดูแลของครอบครัวมากกว่า สำหรับประเด็นนี้อยากให้ซิสเตอร์ช่วยให้คำแนะนำหน่อยครับ?

ผู้สูงอายุ เขาก็อยากจะอยู่ในครอบครัวกับลูกหลาน ที่เคยชิน คุ่นเคยมา แต่ถ้าเขาอยู่ที่บ้านเบธานี ต้องเป็นคนที่มีความจำเป็นจริงๆ

กิจกรรมประจำวันมีอะไรบ้างครับ?

ไม่มีอะไรมาก ตื่นนอนขึ้นมา ก็อาบน้ำ ทานข้าว ดูโทรทัศน์ร่วมกัน

คุณยายจะตื่นตามอัยยาคัย บางคนก็ช่วยเหลือตัวเองได้จะตื่นตั้งแต่ตี 4 แต่ปกติสำหรับคนที่ต้องการความช่วยเหลือ 06.00 น. จะมีเจ้าหน้าที่ของเราไปช่วยอาบน้ำให้ และรับประทานอาหารเช้าเวลา 07.00 น. หลังอาหารเช้าก็จะไปรวมกันที่ศาลาอเนกประสงค์ นั่งดูข่าว อ่านหนังสือพิมพ์ พอดูข่าวอ่านหนังสือพิมพ์ได้สักพักหนึ่ง คนที่เป็นคาทอลิกจะสวดสายประคำกัน ก็มีหลายคนที่ไม่ใช่คาทอลิก ซึ่งบางทีเขาก็มาร่วมด้วย ก็เป็นเวลาช่วงประมาณ 08.30–09.00 น. แล้วก็ทานอาหารว่าง ทำงานอดิเรก ออกกำลังกาย เรามีฟิเลียงคอยแนะนำ มีเพลงประกอบดนตรี

แล้วงานอภิบาลหลักๆ ละครับ?

เราดูแลร่างกาย เพราะว่ามนุษย์เราไม่สบายกาย ใจเรามองไม่เห็นด้วย เราก็ต้องดูแลให้สุขภาพกายสบายใจ เราพยายามที่จะดูแลรักษาความสะอาดต่างๆ อาบน้ำ สระผม ตัดเล็บ ที่นี้เรามีทั้งที่เป็นคาทอลิกและไม่ใช่คาทอลิก แต่เราก็บอกให้เขา และเราก็ให้เขาเปิดรับความจริง ในเรื่องของร่างกาย การเจ็บป่วย หรือการเสื่อมถอยของร่างกาย

เรามีทัศนคติในการอภิบาลผู้สูงอายุอย่างไรครับ หลายครั้งก็มีคำถามว่า ให้เขาอยู่ที่บ้านไม่ดีกว่าหรือ หรือทางคณะมีหลักการอภิบาลอย่างไร? หรือมีมุมมองเกี่ยวกับผู้สูงอายุอย่างไรครับ?

เราคิดว่า อันดับแรกนั้น เขาต้องมีความจำเป็นจริงๆ อันนี้เงื่อนไขคือต้องมีความเป็นจำเป็นจริงๆ ถึงจะมาอยู่ที่นี้ได้ เราไม่ได้สนับสนุนให้เอาญาติผู้ใหญ่มาไว้ที่บ้านเบธานี ทุกครั้งที่มิไคร์โทรศัพท์มาติดต่อเรา เราก็จะถามว่า

คุณมีความจำเป็นอะไร มีหลักฐานยืนยันชัดเจนหรือไม่ มีเอกสารรับรองไหม

ส่วนใหญ่มีสาเหตุหรือมีความจำเป็นอย่างไรครับ?

ส่วนมากก็คือ พวกที่ไม่ได้แต่งงาน แล้วพวกหลานๆ เขาก็จะมีคุณพ่อคุณแม่ ปู่ย่าตายาย ที่จะต้องดูแลอยู่แล้ว หรือมีคุณลุงคุณป้าที่จะต้องดูแล แล้วตรงนี้เขาก็รู้สึกว่าเป็นภาระเพิ่มมากขึ้น อีกส่วนหนึ่งก็คือ ชีวิตในปัจจุบันต้องออกไปทำงานข้างนอกกัน หรือแม้กระทั่งเป็นบิดามารดา ก็ไม่มีใครอยู่ดูแล หรืออย่างพวกที่สุขภาพร่างกายยังดีแต่ความจำไม่ดีแล้ว หลงแล้ว หรือเป็นอัลไซเมอร์ เดินหลง หรือหนีออกจากบ้านไป

คนชราที่จะมาอยู่ที่นี่ ต้องมีความจำเป็นจริงๆ และบ้านแห่งนี้ก็จะช่วยตัดสินใจให้ว่าจำเป็นจริงๆ หรือจำเป็นมาน้อยแค่ไหน?

เขาก็จะเสนอเหตุผลว่า ทำไมถึงอยากจะทำมาอยู่กับเราที่บ้านเบธานี ซึ่งเราก็จะมีคณะกรรมการพิจารณาอีกทีหนึ่ง

คณะกรรมการมาจากไหนครับซิสเตอร์?

มาจากมูลนิธิฯ ของคามิลเลียน

ในยุคปัจจุบันของสังคมไทยนี้ ดูเหมือนว่าเป็นยุคที่มีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น จากตรงจุดนี้เรามีวิธีรองรับ หรือมีวิธีคิดอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นนี้ครับ?

ผู้สูงอายุเมื่อมีมากขึ้นเรื่อยๆ เราจะรองรับอย่างไร คือจริงๆ แล้วถ้ามองในแง่ของบ้านเบธานี เราไม่คิดว่าเราต้องโอบอุ้มผู้สูงอายุทั้งหมด แต่เรามีความคิดว่า ผู้สูงอายุควรจะได้

รับการดูแลอย่างดีในบั้นปลายชีวิต และบ้านนี้ที่เราสร้างขึ้น ก็เพื่ออย่างน้อยที่สุดให้เป็นตัวอย่าง อันหนึ่งว่า การดูแลผู้สูงอายุอย่างดี ควรจะเป็นอย่างไร หรือเป็นหลักแหล่งพักพิงที่เขาจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

มีประสบการณ์ อะไรบ้างไหมที่ทำให้เราเห็นว่า สิ่งที่เราทำไปนั้น หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ ความเชื่อ ความศรัทธา ของเราของตัวซิสเตอร์เอง หรือของคณะ?

ในแง่ของความเชื่อของเรา เราที่เป็นซิสเตอร์และพระพรพิเศษของเราก็คือ การดูแลผู้ที่เจ็บป่วย ผู้ที่ทุกข์ทรมาน ซึ่งเป็นงานของเราอยู่แล้ว และเราก็เห็นว่าเป็นงานที่เราลงมือทำได้เต็มตัวเลย เพราะเป็นงานรับใช้ เรามีกิจการในประเทศไทย เรามีงานหลายประเภท แต่เท่าที่เห็น อย่างเช่น ถ้าไปทำงานโรงพยาบาล เราก็จะอยู่กับคนป่วย คืออันนี้เป็นพยาบาล แต่ถ้าเป็นงานกิจการที่เราบริหาร หรืออย่างโรงพยาบาลที่เราเห็น ขอยกตัวอย่างเช่น โรงพยาบาลซานคามิลโลนั้น งานของเขาที่ทำก็จะหนักอยู่กับการบริหาร ไม่ได้เข้าไปใกล้ผู้ป่วย เพราะว่า พอเป็นไปในรูปของโรงพยาบาลขึ้นมาแล้ว เขาก็จะเข้าสู่ระบบ มีเรื่องของการบริหารอะไรต่างๆ แต่อย่างของเราคือ เราลงมืออยู่ใกล้ชิดคนป่วย และที่นี่ เราก็รู้สึกได้ว่า เราได้รับใช้เต็มที่ ตลอด 24 ชั่วโมง เป็นงานที่ถึงตัว และเป็นงานที่ตรงกับพระพรพิเศษของเรา

แล้วถ้าเวลาที่ผู้สูงอายุเขาสิ้นใจ ซิสเตอร์จะอย่างไร หรือมีวิธีการปฏิบัติอย่างไรครับ?

เวลาที่เขาสิ้นใจ สมมุติว่า อย่างเวลาที่เราเห็นเขากำลังจะแย่มาก กำลังจะสิ้นใจ เราก็จะรีบแจ้งญาติเพื่อให้เขามาดูใจ หรือคุณควรจะมาอยู่ใกล้ๆ ควรจะมาให้กำลังใจ ถ้าสามารถมาได้

ซิสเตอร์เห็นความเจ็บไข้ได้ป่วย การสูญเสีย ตรงนี้เราสอนเขาหรือเราแนะนำเขาอย่างไร เมื่อจะเผชิญชีวิตในบั้นปลาย?

อยู่ที่นี้ เราก็พยายามเตรียมเขาอยู่แล้ว การที่เราอายุมากขึ้นนั้น มันก็ถึงเวลาแล้ว ก็เหมือนไม้ใกล้ฝั่ง หรือเหมือนผลไม้ที่กำลังสุกงอม การที่เขาอายุที่นี้ก็เป็นเครื่องหมายอันหนึ่ง เป็นพระพรอันหนึ่งที่ทำให้เรารู้ตัว เป็นการเตรียมตัวเพื่อที่จะไปพบพระ สำหรับคนที่ เป็นพุทธ เราอาจจะพูดหรือบอกกับเขาอย่างนี้ไม่ได้ แต่เราก็แนะนำเขาเรื่องไม้ใกล้ฝั่ง เขาก็จะเข้าใจ แล้วพออยู่ๆ ไป ทั้งพุทธ และคริสต์ เขาก็เข้าใจกัน ตอนแรกๆ เราก็กลัวเหมือนกัน แต่สุดท้าย เขาก็มาสดภาวนากับเราด้วย และสำหรับการดูแลผู้ที่กำลังใกล้จะสิ้นใจ ถ้าเราเห็นว่าไม่มีประโยชน์ที่จะส่งโรงพยาบาล เราจะคุยกับญาติพี่น้องของเขา ถ้ามี แต่ถ้าไม่มีญาติพี่น้องเราก็จะตัดสินใจให้เลย เราก็อยากให้เขาสิ้นใจอย่างดี โดยมีเราดูแลเขาอยู่ใกล้ๆ

จากประสบการณ์ส่วนตัวเราก็เคยมีอย่างบางคนเขาก็บอกเลยว่า “ซิสเตอร์อยู่ใกล้ๆ หนูนะ” “ซิสเตอร์อย่าไปไหนนะ” เราก็อยู่กับเขาจนเขาสิ้นใจ คือคนนั้นเขาก็รู้ตัวเขาเองดี เราพยายามที่จะเตรียมตัวเขา สวดภาวนาอยู่ใกล้ๆ เขา หรืออย่างบางคนทีใกล้จะสิ้นใจ พวกคุณยายจะมานั่งล้อมวงกันอยู่หน้าห้อง สวดภาวนาให้เขา เพื่อให้เขาได้ยิน และเราก็จะอยู่พูดใกล้ๆ หูของเขา ช่วยเตรียมจิตใจให้เขา

แต่ว่าจุดแรกเลย เราก็จะติดต่อไปที่ญาติ หรือคนที่ส่งตัวเขาเข้ามาก่อนเลย ใช่ไหมครับ?

ใช่ค่ะ เราจะพยายามรีบติดต่อกันก่อน
อย่างเมื่อ 2-3 วันที่ผ่านมานี้ มีคุณยายคนหนึ่ง
อาการทรุดหนัก เขาล้ม แล้วเราก็ตีตต่อไปถึง
ลูกสาวเขา บอกเขาว่า คุณแม่ดูเหมือนอาการ
ทรุดลงนะ มีไข้สูง ตัวเริ่มบวม ให้มาดูหน่อย
และเขาก็รีบมาทันที ซึ่งเขาก็มาดู 2 วัน วันแรก
ก็มาอยู่นานเลย แล้วอาการก็ค่อยๆ ดีขึ้น แล้ว
ซิสเตอร์ก็ถามเขาว่าจะให้ส่งโรงพยาบาลไหม เขา
ก็บอกว่า ซิสเตอร์อย่าส่งเลย เสร็จแล้วเขาก็มาอยู่
ดูไปอีก 1 วัน อาการของแม่เขาก็เริ่มดีขึ้น อันนี้
เป็นตัวอย่างที่เราอยากจะให้มองให้เห็นว่า
ทางเราได้เรียกให้เขามาอยู่ใกล้ๆ ถ้าเขามาได้

เห็นมีซิสเตอร์ อยู่หลายคนเหมือนกันนะ ครับ?

ที่เราทำงานอยู่กับผู้สูงอายุจริงๆ มี 6 คน

อย่างเวลาที่เราต้องเผชิญกับการสูญเสีย มันก็ทำให้ยากนะครับ?

มันก็ทำให้ยาก แต่ถ้ามองดูว่ามันเป็น
ธรรมชาติของชีวิตมนุษย์เราเนี่ย บางครั้งเราก็รู้สึก
ดีใจว่า เมื่อเขามาอยู่กับเรา แล้วเขาก็ไปด้วยดี
ไปในศีลในพรของพระ เพราะว่าส่วนมาก ได้
รับการอวยพรทุกคน แต่ถ้าเป็นคาทอลิกก็จะได้
รับศีลเจิม บางคนได้รับหลายครั้งด้วย

ที่บ้านเบธานี ติดต่อกับทางวัดไหนครับ?

คุณพ่อจากคณะกาปูชิน และคุณพ่อที่วัด
นักบุญโยเซฟ บ้านโป่งด้วย ที่เป็นคุณพ่อคณะ
กาปูชิน ก็เพราะจะมีคุณพ่อกับภรรยาให้พวก
เราทุกเช้า แม้กระทั่งวันอาทิตย์ก็มาด้วย เสร็จ
แล้วคุณพ่อก็จะมาอภิบาล มาส่งศีล แต่ในเวลา
เดียวกัน ถ้าเรามีอะไรเราก็สามารถติดต่อพูดคุย
กับทางวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ปกติที่บ้านแห่งนี้ มีการประชาสัมพันธ์ไหม ครับ?

เราไม่เคยประชาสัมพันธ์ หรือ
แม้แต่เว็บไซต์ตอนนี้เรายังไม่มี เรื่องการ
ประชาสัมพันธ์ให้มาอยู่ที่นี่นั้นแทบไม่มีเลย
เพราะมีคนมาอยู่แล้ว ขณะนี้วันหนึ่งๆ มีคน
โทรศัพท์มาติดต่อ จะมาอยู่ พยายามติดต่อมา
แต่เราไม่มีที่จริงๆ เรามีโบสถ์อยู่เพิ่มหนึ่งก็
ยังเต็ม ยังมีผู้สูงอายุที่รอคิวกันอยู่ มีบางคนโทร
มาบอกว่า เขารอมาเป็นเวลา 2 ปีแล้ว เมื่อไรจะ
ได้สักที เมื่อไรจะว่าง เรามีการเสียชีวิตน้อยมาก

อยากให้ซิสเตอร์ช่วยฝากถึงผู้อ่านว่า ใน ฐานะที่สังคมไทยมีการเติบโต ผู้สูงอายุมีอยู่ กับเรามากขึ้นๆ

ผู้สูงอายุควรจะได้รับ การดูแลเอาใจใส่
และเขาต้องการความเข้าใจเขาด้วย เพราะอย่าง
ผู้สูงอายุที่อยู่ที่นี่ก็หลากหลาย ซึ่งเราก็เห็น มี
ทั้งเรื่องนิสัยที่ดี และก็ไม่ได้ด้วย มีทั้งที่หลงและ
ทั้งไม่รู้ตัวด้วย หรือบางครั้งบางทีเราก็ดูไม่ออก
ว่าเขาหลง แต่เขาก็หลง แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่า
เขาจะอยู่ในสภาพไหน เขาก็ต้องการการดูแล
เอาใจใส่ เราไปอยู่ใกล้ๆ เขา พูดดีๆ กับเขา
สักคำ เราก็จะเห็นว่าเขาสงบ

ตอนแรกๆ ซิสเตอร์มาอยู่ที่นี่ ก็มีคนหนึ่ง
พูดเสียงดังโมโหกับเรา ซิสเตอร์ก็จะโมโหเขา
แต่พอตอนหลังๆ เราจับจุดเขาได้ เราเริ่มเห็น
เขาว่า เขากำลังจะโมโห เราก็พูดดีๆ กับเขา เรา
ก็จะเห็นว่าทันทีเขาก็จะสงบลง พอเราดีๆ เขาก็
จะลดน้ำเสียงลง แม้ว่าเขาจะยังไม่โออยู่ แต่ก็
ค่อยๆ สงบลง

การที่เราดูแลเอาใจใส่ บางครั้งก็ฟังดูเข้าใจ ได้ แต่ว่าในสถานการณ์จริง เราจะแนะนำ เรา

จะใส่ใจเขาอย่างไร?

จริงๆ แล้ว ชิสเตอร์คิดว่า ญาติพี่น้องที่เคยรู้จักผู้สูงอายุมาแล้ว ชิสเตอร์คิดว่า น่าจะเป็นการง่ายกว่า เพราะอย่างชิสเตอร์เวลารับผู้สูงอายุมาแล้ว ชิสเตอร์ต้องมามองดูว่าเขาเป็นอย่างไร แต่ถ้าเป็นผู้สูงอายุในครอบครัวนั้น สมาชิกในครอบครัวจะรู้แล้วว่า ผู้สูงอายุคนนั้นชอบอะไรหรือไม่ชอบอะไร การดูแลเอาใจใส่ให้เขามีความสุข เขาชอบอะไร เราก็ควรให้เขาอย่างนั้น เวลาที่มีผู้สูงอายุ คนใหม่ๆ 2 คนที่เข้ามาอยู่กับเรา เราต้องใช้เวลาเป็นอาทิตย์หรือสองอาทิตย์สำหรับดูเขา หรือจับจุดที่จะปรับตัวเข้าหากัน โดยใช้การสังเกต แล้วสิ่งที่สำคัญคือความอ่อนหวาน

คุณยายวานี ชาวปรีชา อายุ 79 ปี สมาชิกบ้านเบธานี 13 ปี

ยายตื่นตี 3 ออกกำลังกายส่วนตัว พอตี 4 ก็ทานยา แล้วเตรียมตัวอาบน้ำ อาบน้ำเสร็จตี 5 ครึ่ง แล้วก็ออกมาออกกำลังกายโดยการจับราวเดินไปเดินกลับ 40 เมตร ชิสเตอร์ดูแลดีค่ะ อย่างเวลาตื่นเช้าขึ้นมา ชิสเตอร์ก็จะไปเอายายที่ช่วยตัวเองไม่ได้ ไปอาบน้ำ เราเสร็จแล้วก็มานั่งรอ เพื่อจะทานอาหาร และเมื่อทานอาหารเสร็จแล้ว ก็ให้ยายออกมาที่ศาลารอสวดมนต์ พอสวด

เสร็จแล้วประมาณ 20 นาที ก็ให้ทานอาหารว่าง พอเสร็จจากอาหารว่างเราก็จะทำการกิจกรรม แล้วก็มาทำงานฝีมือ เพื่อเอาไว้เป็นที่ระลึกสำหรับแขกที่มาเยี่ยม

ยายมีความสุขที่มาอยู่ที่นี่ ยายมีลูกคนเดียว 1 เดือน เขาถึงจะมาเยี่ยมยายครั้งหนึ่ง เพราะว่าเขารับราชการ

คนเบื้องหน้าที่ยืนเบื้องหลังงาน สังคมของสังคมมณฑลราชบุรี คุณพ่อประสิทธิ์ ฐิริรัตน์ ผู้อำนวยการ ฝ่ายสังคม สังคมมณฑลราชบุรี

งานสังคมของสังคมมณฑลราชบุรี มีอะไรบ้าง ขอให้คุณพ่อช่วยแนะนำ?

ในฝ่ายสังคมของสังคมมณฑลราชบุรีนี้ เราทำงานตามโครงสร้าง ซึ่งพระศาสนจักรโดยสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ได้มอบให้แต่ละสังฆมณฑล และในสังฆมณฑลราชบุรี โดยพระสังฆราชบัญญัติ กฎกระทรวง จะเป็นผู้กำหนดตรงนี้ให้กับพวกเรา ได้ดูแลรับผิดชอบ และฝ่ายสังคมของสังคมมณฑลราชบุรีจะมีหลายหน่วยงาน เช่น งานพัฒนา งานสตรี งานชาติพันธุ์ งานยุติธรรมและสันติ งานสุขภาพอนามัย

หรืองานผู้อพยพย้ายถิ่นและผู้ถูกคุมขัง
งานสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและลี้ภัย

ขอให้คุณพ่อช่วยเล่าถึงจุดเด่นของงานที่สำคัญๆ ของฝ่ายสังคมครับ?

เราต้องขอบคุณพระ เพราะพระองค์ได้
ประทานพระพรหลายๆ อย่างให้ ไม่ว่าจะเป็น
พระสงฆ์ คณะนักบวช ฆราวาส หรือหน่วยงาน
และองค์กร ของสังฆมณฑล ที่สนับสนุนงานด้าน
สังคมนี้ โดยเฉพาะงานด้านพัฒนา และงานเมตตา
กิจ และที่เราจะเห็นเด่นชัดก็จะมีงานของนักบวช
อย่างเช่น บ้านธารหทัย ที่ช่วยดูแลเด็กกำพร้า เด็ก
ที่ด้อยโอกาส หรือแม่เต่างานด้านสุขภาพอนามัย
และงานของชมรมผู้สูงอายุของสังฆมณฑลราชบุรี
โดย**อาจารย์เชษฐ ชาวนาแก้ว** ซึ่งเป็นฆราวาส เขา
เป็นประธานและได้ดูแลตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งถึง
ปัจจุบันนี้ แม้ว่าตัวอาจารย์เชษฐเองจะเจ็บป่วยด้วย
โรคมะเร็ง ระยะสุดท้ายแล้ว แต่ท่านก็ยังทำงานอยู่
อย่างต่อเนื่อง และแปลกเหลือเกินว่า ยิ่งท่านทำงาน
เพื่อสังคมกับบรรดาผู้สูงอายุ ท่านกลับยิ่งรู้สึกว่าได้
รับพระพรจากพระ หายจากอาการเจ็บป่วย

คุณพ่อคิดว่างานด้านสังคมที่คุณพ่อกำลัง ทำอยู่นั้น สามารถช่วยแก้ไขปัญหาสังคมได้ อย่างไรบ้าง?

เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งก็คือว่า ธรรมชาติ
งานด้านสังคมของพระศาสนจักรเรานั้น อยู่บน
พื้นฐานของจิตตารมณ์พระวรสาร โดยองค์พระ
เยซูคริสตเจ้า และอีกอย่างหนึ่งคือค่านิยมที่ดีที่มา
จากองค์ประมุขสูงสุด ซึ่งก็คือพระสันตะปาปา
พระองค์ทรงเน้นเรื่องคำสอนทางด้านสังคมมา
โดยตลอด โดยเฉพาะคำสอนที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ในพระสมณสาส์น เตือนใจ
ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร (EVANGELII
GAUDIUM) ให้กับบรรดาคริสตชนทั่วโลก
ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจ เป็นจิตวิญญาณให้กับบรรดา

พี่น้องคริสตชนทั่วโลก โดยเฉพาะพระสงฆ์ นักบวช
และฆราวาส ได้ทำงานให้กับเพื่อนพี่น้อง ไม่ว่าจะ
เป็นงานด้านพัฒนา งานเมตตากิจ

เราอย่าลืมนะครับว่า คำสอนด้านสังคม
ของพระศาสนจักรที่สำคัญ โดยองค์สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 16 ได้ออก
พระสมณสาส์น เล่มหนึ่ง ก็คือเรื่องพระเจ้าคือองค์
แห่งความรัก (Deus Caritas Est) พระองค์ได้
กล่าวไว้ชัดเจนคือ องค์ประกอบสำคัญที่สุดที่มีอยู่
3 อย่าง ในพระศาสนจักรก็คือ 1. การประกาศ
พระวาจา 2. การโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ 3. กิจเมตตา
พระองค์ทรงเห็นว่า ทั้ง 3 อย่างนี้มีความสำคัญ
เท่ากัน ฉะนั้น งานกิจเมตตาผ่านงานด้านสังคม
ตามโครงสร้าง หรือแม้แต่พระสงฆ์ นักบวช
ฆราวาส ที่ทำงานพยายามผลักดันให้เห็นว่าทั้ง
3 อย่างต้องไปด้วยกันตลอดเวลา

ฉะนั้น เราจะถือว่า งานประกาศข่าวดีของ
สังฆมณฑลราชบุรีนั้น ต้องขอบคุณพระเจ้าที่
พระองค์ให้มีพระสงฆ์ นักบวช และโดยเฉพาะให้
มีฆราวาสที่มีความรับผิดชอบ และมีความเสียสละ
มาก เข้ามาช่วยงานตรงนี้

เมื่อผู้สูงอายุ มีค่ามากกว่าไม้ใกล้ฝั่ง ฟังคำบอกเล่าจาก**อาจารย์เชษฐ ชาวนาแก้ว ประธานชมรมผู้สูงอายุ สังฆมณฑลราชบุรี**

อาจารย์เป็นสัตบุรุษที่ไหน อย่างไรครับ?

ผมเป็นสัตบุรุษวัดพระตรีเอกภาพ หนองหิน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ผมเกิดที่นั่น แล้วเรียนที่โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ จ.นครปฐม และเป็นครูครั้งแรกที่โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ ค.ศ. 1959-1963 แล้วย้ายมาเป็นครูที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย

ช่วงที่ย้ายมามีเหตุการณ์อะไรที่ทำให้ต้องย้าย หรือมีเหตุผลอะไรครับ?

พอดี คุณพ่อสนธิ ลูลิตานนท์ ซึ่งท่านเป็นผู้จัดการโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ในช่วงนั้นท่านไปงานศพของซิสเตอร์คนหนึ่งทีโพรงมะเดื่อ และผมเองก็เป็นครูอยู่ที่นั่น เป็นคนก่อสวดบ้าง และเป็นคนประสานเกี่ยวกับเรื่องงานศพ คือว่าเป็นจับจ่ายเกี่ยวกับเรื่องงานของวัด คุณพ่อท่านเห็นผมก็บอกว่า คล่องแคล่วว่องไวดี แล้วท่านก็ให้เพื่อนชวนบอกว่าจะไปอยู่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัยไหม? ผมก็เห็นว่าโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย เป็นโรงเรียนใหญ่ และท่านบอกว่าถ้าอยากมาก็มาเลย ผมก็เลยย้ายตัวเองมาอยู่ที่สารสิทธิ์ฯ ตั้งแต่ ค.ศ. 1963 สอนนักเรียนห้องที่เป็นเด็กคริสตัง และมีเด็กพุทธด้วยมาโดยตลอด ต่อจากนั้นผมก็มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับผู้บริหารโรงเรียน คุณพ่อสนธิ และอธิการโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ก็ต้องมาช่วยคุณนักเรียนประจำอีกประมาณ 300 คน ต้องทำหน้าที่คุมอยู่ทั้งเช้าทั้งเย็น ประมาณ 20 กว่าปี และในช่วงนั้น

นอกจากจะเป็นครูผู้สอนแล้ว ผมยังเป็นครูฝ่ายปกครอง เป็นหัวหน้าหมวดด้วย และที่นั่นผมก็ได้มาสัมผัสกับวัดนักบุญโยเซฟด้วย ครั้งแรกนั้นผมเป็นตัวแทนของโรงเรียนมาเข้าประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ตั้งแต่ ค.ศ. 1967 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และก็เป็นที่กรรมการสภาอภิบาลวัด เป็นผู้อำนวยความสะดวกบ้าง เป็นอะไรบ้าง ผมก็ช่วยเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้

แล้วมาทำงานด้านผู้สูงอายุได้อย่างไรครับ?

ในช่วงที่ผมเป็นผู้อำนวยความสะดวกสภาอภิบาลวัดอยู่นั้น ก็มีคุณครูและมีผู้สูงอายุหลายคนจัดอบรมฟื้นฟูจิตใจที่หัวหิน ตอนนั้นพวกเราก็มานั่งคุยกัน พวกครูที่เกษียณแล้ว ชรากันแล้ว แก่แล้ว เป็นผู้สูงอายุแล้ว เราน่าที่จะมาทำอะไรที่เป็นประโยชน์ หรือทำอะไรร่วมกัน ถ้าหากว่าไม่มีอะไรทำ มันก็จะเหงา มันก็จะโดดเดี่ยว หรืออย่างน้อยที่สุดเราจะได้รวมกลุ่มกัน เราจะได้มีเพื่อน จึงรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มผู้สูงอายุของวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง หลังจากนั้นเรื่อยมา ประมาณปี ค.ศ. 2006 ผมเป็นประธานชมรมผู้สูงอายุอยู่ที่วัดนักบุญโยเซฟ แล้วเราก็ทำโครงการขอรับเงินสนับสนุนจากสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ขอรับงบประมาณสนับสนุน มาจัดทำโครงการขยายเครือข่ายผู้สูงอายุ ตอนนั้นได้เงินงบประมาณ 26,000 บาท ดีใจมากนำเงินจำนวนนี้มาตั้งต้น โดยร่วมมือกับ คุณพ่อไพรัช ศรีประเสริฐ เพราะตอนนั้นท่านเป็น

ประธานฝ่ายสุขภาพอนามัย และเป็นเลขาธิการ คณะอนุกรรมการคทาหลักเพื่อผู้สูงอายุ เสร็จแล้วก็เชิญชวนสัตบุรุษ สภาอภิวัด และแกนนำผู้สูงอายุ จาก 10 วัดในสังฆมณฑลราชบุรี จำนวน 144 คน มาประชุมกัน ที่ห้องประชุมของโรงพยาบาลชานคามิลโล และได้เชิญ **พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ** มาเป็นประธานการประชุมด้วย จุดประสงค์ของเราคือทำอะไรเราจึงจะได้มารวมกลุ่มกัน เพื่อจะตั้งให้เป็นชมรมผู้สูงอายุ และสามารถมาร่วมกลุ่มกันเพื่อกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ซึ่งเราทำตามจิตตารมณ์ของแผนทิศทางการอภิวัดของสังฆมณฑล

พอประชุมเสร็จ เราก็จัดตั้งอาสาสมัคร ออกเยี่ยมเยียนตามวัดต่างๆ เพื่อไปเชิญชวน คุณพ่อเจ้าวัด สภาอภิวัด และผู้ที่เป็แกนนำผู้สูงอายุ และผู้ที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ของแต่ละวัด มาคุยกันเพื่อรวมกันเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ

เรื่องอุปสรรค เรื่องปัญหาต่างๆ ตอนนั้นก็มีนะ เพราะว่าตอนนั้นยังไม่พร้อม บางวัดก็บอกว่า ไม่มีผู้นำ ไม่มีบุคลากร ขอเลื่อนไปก่อนได้ไหม อะไรต่ออะไรต่างๆ ปัญหาที่มีเยอะ แต่อย่างไรก็ตาม พวกเราพยายามเพียรไปบ่อยๆ เข้า และที่สุดก็สามารถสร้างเครือข่ายได้ 3-4 วัด ซึ่งวัดแรกที่ไปนั้นคือ วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง ตอนนั้นเรามีพระสังฆราชปัญญา และคุณพ่อไพรัช ไปด้วย และวัดต่อมาเป็น วัดแม่พระมหาทุกข์ ท่าม่วง จากนั้นก็เป็นวัดนักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู ห้วยกระบอก ซึ่งรวมวัดของเราด้วยก็เป็น 4 วัด จากนั้นก็ค่อยๆ ขยายขึ้นเป็นลำดับ และตั้งแต่นั้นมาก็ได้ก่อตั้งเป็นชมรมผู้สูงอายุ สังฆมณฑลราชบุรี

แสดงว่ามีทั้งโครงสร้าง เครือข่าย มีการปฏิบัติตามแผน มีการประชุมกัน โดยมีอาจารย์เชษฐเป็นประธานใช้ไหมครับ?

เป็นประธาน และเป็นผู้ประสานงานด้วย

จากวันนั้น ถึงวันนี้ โครงสร้างหลักๆ หรือกิจกรรมที่ได้ทำไป ประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง หรือว่ามีปัญหาอะไรบ้างไหม?

ผมถือว่าเราประสบความสำเร็จจนครบ เพราะว่าเรามีเครือข่ายชมรมผู้สูงอายุฯ ของสังฆมณฑลราชบุรี จนถึงปัจจุบันนี้ มีด้วยกันถึง 18 ชมรม จาก 21 วัด มีสมาชิก 1,614 คน

หมายความว่า มีบางวัดก็มาร่วมกัน?

ใช่ครับ วัดที่เล็กๆ ก็สามารถมาร่วมกันเป็นชมรมได้ และเราก็มีสมาชิกถึง 1,614 คน และเรามีคณะกรรมการที่บริหารงาน มีพระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานที่ปรึกษา มี**คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวารี** เป็นที่ปรึกษา และมี**คุณพ่อประสิทธิ์ รุจิรัตน์** เป็นจิตตาศิการ และมี**คุณพ่อปรีดา เวียงชัย** เป็นผู้ช่วยจิตตาศิการ จากนั้น เรายังมีคณะกรรมการถึง 44 คน คือ ตัวแทนของแต่ละวัด อาจจะเป็นประธานของแต่ละวัด หรืออาจจะเป็นแกนนำของแต่ละวัดๆ โดยมีวัดละ 1-2 คน เข้ามาเป็นกรรมการกลาง และยังมีนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ เป็นที่ปรึกษาด้วย

และสำหรับสิ่งที่กำลังจะทำต่อไปล่ะครับ?

เรามีแผนงาน มีโครงการต่างๆ ทั้งหมด 10 กว่าโครงการ โครงการเยี่ยมเยียนผู้ป่วย พิการ เด็ก สตรี และผู้ยากไร้ ถือว่าเป็นโครงการหลัก เป็นโครงการเด่น เพราะว่าเป็โครงการจิตอาสา ที่ออกไปสำรวจผู้ป่วย พิการ ยากไร้ หรือผู้ที่ถูกทอดทิ้งในพื้นที่ ในชุมชนของแต่ละวัด หรือตามโรงพยาบาล ว่าเขามีความทุกข์ มีความลำบากอย่างไร และต้องการความช่วยเหลืออะไร พอทราบแล้ว เราก็จะช่วยกันไปเยี่ยมเยียน เรามีคุณพ่อจิตตาศิการ ไปเยี่ยมด้วย นำเครื่องอุปโภคบริโภค แต่ที่สำคัญคือนำพระพรไปให้ อย่างเวลาเขาเห็นพระสงฆ์ไปส่งศีล ไปสวด ไปให้กำลังใจ เขาดีใจมากๆ

เราทางงบประมาณสำหรับโครงการนี้เป็นพิเศษทุกปี ครั้งแรกเดิมทีนั้น ทางคาร์ิตัสช่วยเราสองครั้ง ปีละ 1 แสน และต่อมาเขาก็ไม่มีให้เราจัดกิจกรรมหาเงินมาสนับสนุน และโครงการนี้เรายังทำอยู่จนทุกวันนี้ และคิดว่าจะต้องขยายให้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ และเวลาไปทำไม่ใช่สักแต่ว่าทำ แต่ละวัดรับงบประมาณไป บางวัดมารับไป 1,000 บาท บางวัดรับไป 2,000 บาท 4,000 บาท วัดใหญ่หน่อยก็ 8,000 บาท เวลาเขาทำกิจกรรมก็ถ่ายภาพส่งมา มีหลักฐานการเบิกจ่าย ว่าซื้ออะไรมา มีผลสรุปมาด้วยว่าได้ผลมากน้อยแค่ไหน

งานอภิบาลผู้สูงอายุนั้น ส่วนใหญ่เราเน้นอะไร หรือหัวใจหลักๆ ของกิจกรรมหรืองานคืออะไร?

ให้ผู้สูงอายุได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่มีใครเข้าใจผู้สูงอายุได้ดีเท่ากับผู้สูงอายุ กิจกรรมผู้สูงอายุของผู้สูงอายุ โดยผู้สูงอายุ และเพื่อผู้สูงอายุ

อย่างน้อยผู้สูงอายุเขาก็มีศักยภาพ มีคุณภาพ เพียงแต่ว่า เราได้รับเขาให้มีเวที ให้มีส่วนร่วม ในการแสดงศักยภาพของเรามากน้อยแค่ไหน อย่างไร

ประเด็น ที่บอกว่าผู้สูงอายุเขาก็อาจุสแล้ว ควรให้เขาพักผ่อนอยู่ที่บ้าน คำกล่าวนี้ อาจารย์เชษฐ คิดอย่างไรครับ?

ตรงนี้ โดยปกติผู้สูงอายุก็เป็นแบบนี้ ต้องการอยู่บ้าน ต้องการพักผ่อน แต่คนที่จะมาทำงานผู้สูงอายุนั้น ไม่ใช่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 70-80 ปี แต่เขาต้องเป็นผู้สูงอายุที่มีกำลังวังชา ซึ่งไม่จำเป็นว่าต้องเป็นผู้สูงอายุมากๆ แล้วจึงมาทำงานผู้สูงอายุ

แต่ไม่ได้หมายความว่า แก่ หรือชรา จนไม่สามารถทำอะไรได้แล้วก็พักเอะหรือเปล่า?

ใช่ครับ แต่ถ้ายังพอช่วยได้ก็ขอให้เราช่วยกัน โดยเฉพาะผู้ที่อายุ 50 ขึ้นไป หรืออายุ 40 ปี เด็กเยาวชน คนสามวัย เขาก็สามารถมาทำงานกับผู้สูงอายุได้ มันจะได้ครบกันทั้งหมดเลย อย่างน้อยเด็กหรือเยาวชน ก็จะสามารถเห็นว่าผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่มีความรู้ เขายังมีความสามารถ และยังได้แสดงถึงความรู้คุณต่อผู้สูงอายุ และเขาจะไม่ทอดทิ้งพวกเรา หรือผู้สูงอายุในบ้านในครอบครัว เพราะไม่อย่างนั้นผู้สูงอายุก็จะอยู่โดดเดี่ยว เช่น อย่างเมื่อพวกลูกหลานเรียนจบไปแล้ว เขาก็ไปทำงาน หรือแต่งงานแยกครอบครัวไป แล้วทิ้งให้พ่อแม่ หรือคนแก่ที่บ้านให้อยู่ตามลำพัง เหงา หรือบางครั้งทุกข์กาย ทุกข์ใจ พอพวกเราไปเจอแล้วเราก็คิดความรู้สึกสงสาร

สังคมไทย หรือสังคมโลกที่ว่า ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่มีผู้สูงอายุจำนวนมาก คือเรากำลังประสบกับประเด็นนี้ และเราควรรับมืออย่างไรครับ?

เราคิดไว้แล้ว เพราะว่า จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มมากขึ้นๆ ผมประทับใจจดหมายของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส ปี 2 ในปี 1999 พระองค์เขียนไว้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ อันนี้เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผมมาทำงานตรงนี้ อีกสิ่งหนึ่งคือผมเองเกิดในครอบครัวที่ยากจน มีพี่น้องมาก พ่อแม่ทำงานลำบาก อย่างเวลาเจ็บไข้ได้ป่วยเราก็เป็นกังวลมาก และพอมามีชีวิตที่เป็นครูก็มาเจอเด็กที่มีปัญหาอะไรต่างๆ ผมก็ต้องไปพบกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้ผมเห็นหลายสิ่งหลายอย่าง เกิดความคิดว่า เราต้องปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนเข้าใจว่า พ่อแม่เป็นผู้มีพระคุณ เป็นผู้ที่เราต้องเคารพเทิดทูน และในพระคัมภีร์ก็บอกไว้ด้วยว่า ให้เราเคารพบูชาผู้สูงอายุ อันนี้มีเขียนเอาไว้ว่าเจ้าจงลุกขึ้นคำนับคนผมหงอก และเคารพคนชรา ที่เราคิดว่าอย่างน้อยที่สุดเป็นส่วนหนึ่ง ที่ต่อต้านกับกระแสสังคมยุคใหม่ที่มองข้ามผู้สูงอายุไป

และเมื่อผมเองมาทำงานกับผู้สูงอายุ แล้ว ก็มีความสุขในระดับหนึ่ง นอกจากเป็นครูแล้ว ผมก็ยังทำงานเกี่ยวกับเยาวชน และผมเป็นผู้พิพากษาสมทบอยู่ศาลเยาวชน ก็ไปอบรมเด็ก ไปเจอพวกผู้ปกครองที่บ่นว่าลูกเกร อะไรต่างๆ นักร้องให้ ถูกทอดทิ้ง ผมรู้สึกว่ามีส่วนอย่างน้อยที่สุด ก็ได้ช่วยเหลือตรงนี้ ทำให้เรารู้สึกว่า อย่างน้อยที่สุดก็ได้ทำประโยชน์ให้กับสังคมได้บ้าง

ตอนนี้เรานั่งอยู่ที่ไหนครับ เป็นบ้านอะไรครับ?

ตรงนี้เราได้รับความอนุเคราะห์จากมูลนิธิของคามิลเลียนนุสตรีน เมื่อสมัย**คุณพ่อสิรินนทร์ สรรเพ็ชร** ได้งบประมาณจากคนใจบุญถวาย และผมก็เป็นผู้เริ่มก่อสร้างมาพร้อมกับคุณพ่อสิรินนทร์ เอาชื่อมาขอเลขบ้าน แล้วคุณพ่อสิรินนทร์ บอกว่าจะให้ห้องหนึ่งใช้เป็นสำนักงานของผู้สูงอายุ หลังจากเปิดสภแล้ว ท่านก็ให้ห้องหนึ่งเราก็เลยขอห้องนี้มาเป็นสำนักงานของผู้สูงอายุ โดยความเห็นชอบของพระคุณเจ้า ของคุณพ่อจิตตาทิการ เรามีข้อตกลงกัน ซึ่งเราก็มีข้อตกลงกันจากผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่าย จึงเปิดห้องนี้เป็นสำนักงาน ชมรมผู้สูงอายุ สังฆมณฑลราชบุรี แต่ว่าเป็นมูลนิธิของคามิลเลียน เขาต้องเลี้ยงดูเด็กพิการของเขา และเราเองก็มีโอกาสได้ช่วยเหลือเขาด้วย ใครที่เป็นผู้สูงอายุ หรือใครที่พอจะมีสตางค์ หรือใครที่เป็นเพื่อนฝูงกัน หรือใครที่พอรู้จัก ผมก็จะแนะนำให้มาทำบุญที่บ้านเด็กพิการนี้ ผมก็พยายามช่วยเต็มที่ และผมเองมาอยู่ตรงมาใช้สถานที่ตรงนี้ เขาก็ไม่ได้คิดค่าอะไร แต่เราก็ทำบุญให้กับเด็กพิการอย่างน้อยปีละ 10,000 บาท

อาจารย์มาทำงานตรงนี้ แล้วมีความสุขไหม อยู่ตรงไหน หรือได้รับความสุขอย่างไรบ้างครับ?

ความสุข คือ เราประทับใจที่ได้มีโอกาสช่วยให้ผู้สูงอายุมีความสุขในระดับหนึ่ง และให้การศึกษากับเด็กและเยาวชนให้เขาได้เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้เขาเข้าใจผู้สูงอายุ แล้วผมรู้ว่า พระ ก็ตอบแทนผมนะ ผมเคยป่วยหนักเมื่อ 5 ปีก่อน ผมเป็นมะเร็งขั้นที่ 3 ตอนปลายๆ แล้ว หมอตัดลำไส้เลยนะ แต่ผมหายป่วยได้ แล้วก็เลยรับทำงานนี้ ซึ่งจริงๆ ก็ว่าจะพักตอนที่รู้ว่าตัวเองป่วยนั้นแหละ ผมคิดว่าจะหยุดแล้ว แต่ผมก็เห็นว่าพระอวยพร และการทำงานตรงนี้ผมก็ได้รับความสุขใจ เพราะว่า พระคุณเจ้า คุณพ่อจิตตาทิการ และผู้ใหญ่ของสังฆมณฑล ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจผมดีมากๆ โดยเฉพาะจิตตาทิการ ไว้วางใจผม ก็ยิ่งทำให้ผมยิ่งต้องทำเต็มที่มากขึ้นครับ คิดว่าจากนี้ต่อไปผมจะพักผ่อนบ้าง อยากหาคนมาแทนผมมารับตรงนี้เขาต้องมาด้วยใจครับ

ผูกพันด้วยใจ ที่บ้านสุกธิดา ศูนย์พัฒนาเด็กพิการ คุณพ่อวุฒิกรณ พันธ์เยี่ยมก ผู้อำนวยความสะดวก

บ้านนี้ มีลักษณะเป็นอย่างไรครับ?

เป็นบ้านที่ช่วยเหลือเด็กพิการครับ และเราเน้นเรื่องการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็ก

แล้วเด็กพิการมาจากไหนครับ?

หลักๆ จะมาจากละแวกบ้านโป่ง มาจากตัวอำเภอบ้านโป่ง และอำเภอใกล้เคียง เช่น จากท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ตอนนั้นก็มาจากทางอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง แต่ว่ามาทั้งครอบครัว พระคุณเจ้าส่งมาครับ เราก็รับแม่ของเขาให้มาทำงานด้วย และลูกของเขาเราดูแลด้วย

ตอนนี้มีเด็กเท่าไรครับ?

เวลานี้เราเด็ก 25 คน

แล้วทำไมถึงตั้งชื่อสถิตาครับ?

ชื่อบ้านหลังนี้มาจากชื่อของน้องเล็ก สิทธิดา จันทราทิพย์ ซึ่งได้เสียชีวิต และก่อนที่จะเสียชีวิตก็ได้บอกกับคุณพ่อคุณแม่เขาว่า อย่าทิ้งเด็กที่ด้อยโอกาส หรือเด็กที่นำสงสาร น้องเล็กเสียชีวิตไปได้ประมาณ 18 ปีแล้ว

จริงๆ ครอบครัวเขาได้ตั้งเป็น “มูลนิธิสิริธิดา สิทธิดา” แล้วจากนั้นเขาก็ไปทำบุญ เพื่อช่วยเหลือเด็กตามบ้านต่างๆ แล้วเขาก็รู้จักกับคณะคามิลเลียน ตอนที่ไปช่วยเหลือศูนย์โรคเอดส์ ที่จังหวัดระยอง แล้วก็ยังได้ช่วยสร้างตึกหลังหนึ่งให้ พ่อติคุณพ่อสิรินนท์ สรรเพ็ชร มีโครงการว่าจะทำบ้านเด็กพิการ ไว้ด้านหลังโรงพยาบาลซานคามิลโล ก็ปรึกษากับคุณหมอบุณยสิทธิ์ และคุณป้าลัดดา จันทราทิพย์ (คุณพ่อคุณแม่ของน้องเล็ก สิทธิดา) จึงเป็นที่มาว่า จะสร้างบ้านหลังหนึ่งเพื่อระลึกถึงน้องเล็ก สิทธิดา

ที่ตรงนี้โรงพยาบาลซานคามิลโล บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เป็นบ้านแรกของคณะคามิลเลียนนะครับ?

เวลาที่พวกมิสชันนารีมาในสมัยก่อนนั้นก็มาที่นี่ครับ แต่เรามีทั้งคามิลเลียนชาย และคามิลเลียนหญิง ส่วนการบริหารงานก็คนละส่วนกัน

ที่นี่บ้านสถิตา หรือศูนย์ฯ นี้มีมาที่ปีแล้วครับ?

สร้างและดำเนินงานมาเป็นเวลา 4 ปีแล้ว ซึ่งก็ยังไม่นาน และเด็กที่เราให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ก็คือ เด็กพิการ หลักๆ ตอนนั้นเราเริ่มจากเด็กที่พิการแขน ขา และสมอง แต่ตอนนี้จะเป็นเด็กพิการทางสมองมากกว่า โดยเฉพาะจะเป็นกลุ่มดาวนชิโนโดรมจะมีมาก

แล้วเรามีหลักประกันอะไรไหมครับ?

ที่เราจดทะเบียนไว้กับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก็จะสามารถรองรับได้ 35 คน แต่ทางเราเอง ณ เวลานั้นเราทำได้แค่ 25 คน เนื่องจากบุคลากรของเรามีน้อย และเราติดขัดเรื่องของงบประมาณด้วย เราไม่สามารถจ้างเจ้าหน้าที่ได้เพียงพอ เพราะฉะนั้นเราจึงรับเด็กได้จำนวนเท่านี้

จิตตารมณ์หลักๆ ของงานด้านนี้ หรือหัวใจหลักๆ เป็นอย่างไรครับ?

เรื่องของจิตตารมณ์แห่งความรัก ที่นักบุญคามิลโล ได้ดูแลคนเจ็บป่วย หรือคนที่อยู่ชายขอบของสังคม เราก็ดูว่ายังมีคนพิการอยู่ในเขตนี้ และยังไม่ได้รับการดูแล และประจวบเหมาะๆ ที่มีคุณหมอบุณยสิทธิ์ และคุณป้าลัดดา ที่มีมูลนิธิสิริธิดา ช่วยสนับสนุนให้ จึงเกิดตรงนี้ขึ้นมา และทำให้บรรดาเด็กพิการในละแวกบ้านโป่ง ได้รับการดูแลขึ้น เพราะเดิมที่ถ้าไม่มีบ้านหลังนี้ เขาก็ต้องไปที่ศูนย์ของจังหวัด ซึ่งทางศูนย์ของจังหวัดส่วนใหญ่จะเป็นเด็กพิการของกลุ่มออทิสติก แต่สำหรับกลุ่มพิการซ้ำซ้อนหรือกลุ่มพิการดาวนชิโนโดรม ยังไม่มีตรงไหนที่รับรองพวกเขา เราก็กำลังทำตรงนี้

มีคนมาเยี่ยมบ้างไหม?

เมื่อก่อนก็มีมาเรื่อยๆ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง แต่เดี๋ยวนี้ช่วงเศรษฐกิจไม่ดีก็กลายเป็นเดือนละ 3-4 ครั้งแทน

แล้วคุณที่เราใช้ล่ะครับ?

แรกเริ่มนั้นคุณหมอบริการกับคุณป้า ลัดดาให้งบเอาไว้ก้อนหนึ่ง สำหรับใช้ในการดูแล บริหารจัดการ ซึ่งตอนนี้เงินก้อนนั้นหมดไปแล้ว เราก็ใช้เงินที่รอรับบริจาคมาอย่างเดียว และถ้าถามว่าพอไหม? ตอบว่า มันไม่พอ เดือนหนึ่งเรามีค่าใช้จ่ายประมาณ 150,000 บาท แต่รอรับเงินจากการบริจาคเดือนหนึ่งได้ประมาณ 100,000 บาท

อย่างเมื่อปีที่แล้ว เราเหลือเงินเพียง 400,000 บาทเท่านั้น เราไปขอพระคุณเจ้าจัดกิจกรรมคล้ายๆ ผ้าป่า ได้เงินมาประมาณ 1 ล้านบาท ก็ยังดี ก็ยังพอไปได้ เราทำเป็นกองกลางสำหรับใช้ในแต่ละเดือน

ก็บอกว่า ผ้าป่า มีลักษณะการจัดอย่างไรครับ?

คล้ายๆ กับพี่น้องทางพุทธ เราก็บอกบุญ แล้วก็แจกซองไป ขอให้เขาช่วยสนับสนุน แล้วเขาก็ใส่ซองกลับมาให้เรา

ตอนนั้น ท่าโอกาสพิเศษอะไรครับ?

จริงๆ เราก็แทบไม่มีอะไรพิเศษ แต่เราได้ใช้ช่วงที่เราฉลองนักบุญคามิลโลเข้ามา ช่วงเดือนกรกฎาคม เราก็ใช้โอกาสตรงนั้น เราจัดงาน และเชิญพระสังฆราชบัญชา มาเป็นประธาน เชิญนายอำเภอมาด้วย

คณะกรรมการของมูลนิธิคณะนักบุญคามิลโลแห่งประเทศไทย ลาดกระบัว โดยมีคุณพ่อเจ้าคณะ คุณพ่อในคณะของเรา แล้วก็จะมีส่วนชราวาส อีกส่วนหนึ่ง?

ตอนนั้นนโยบายของคุณพ่อเชิดชัย เลิศจิตฺรเลขา อธิการเจ้าคณะนักบวชคามิลเลียนแห่งประเทศไทย คือให้แต่ละบ้านยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง ให้พยายามทางไปด้วยตนเอง ก็ดูจะ

ลำบากนิดหนึ่ง ช่วงเศรษฐกิจฝืดเคือง แต่หลังจากที่เราได้เงินมาก่อนหนึ่งจากการจัดงานผ้าป่านั้น ก็ถือว่า เราก็อยู่ได้ประมาณสัก 1-2 ปี เรียกว่าอยู่ได้ในระยะหนึ่ง คือเราก็ต้องหาเพิ่ม

มีเจ้าหน้าที่เท่าไร ที่คนครับ?

11 คน เป็นแม่ครัว ห้องธุรการ คนสวน คนขับรถ และคนที่ดูแลเด็กๆ จริงๆ มีประมาณ 5 คน ซึ่งเด็กพิการที่อยู่กับเรานั้น เรารับหมดทุกศาสนา จริงๆ เรามีเด็กที่เป็นคาทอลิกแค่ 2 คน

แล้วเรากูหรือวัดจากไหน?

เราับตั้งแต่อายุ 4-18 ปี ตามกฎหมาย เราพยายามที่จะช่วยให้เขาสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในระดับหนึ่ง อย่างตอนนี้เรามีคนหนึ่งอายุ 19 ปี แล้ว เราก็ทำเรื่องขอไปที่จังหวัดเพื่อให้เขาได้อยู่ต่ออีกประมาณ 4 ปี ฉะนั้นช่วงเรานี้เราพยายามช่วยฝึกเขาให้สามารถประกอบอาชีพได้ หรืออย่างน้อยให้เขาสามารถช่วยเหลือตัวเองให้ได้มากที่สุด โดยให้เขาได้ฝึกงานเป็นคนสวนของโรงพยาบาลซานคามิลโล เช่น ช่วยรดน้ำต้นไม้ ฝึกหัดหยิบจับอะไรได้บ้าง

หรืออย่างเด็กผู้หญิง ก็ฝึกหัดพับผ้า หัดทำโน่นนี่ นั่น เพื่อเขาจะได้สามารถไปช่วยงานทางโรงพยาบาลได้บ้าง หรือหากเขามีพัฒนาการและสามารถที่จะเรียนเพิ่มเติมได้ เราก็พยายามจัดหาหลักสูตรของกศน. ให้เขา แต่เรารู้เด็กของเรามีศักยภาพเท่าไร เราก็พยายามจะสนับสนุน หรืออย่างน้อยที่สุดให้เขาจบประถม 6 ก็ยังดี หรืออ่านออกเขียนได้ก็ยังดี

มันก็ไม่ง่ายนะ ที่จะทำงานตรงนี้?

มันไม่ง่ายครับคุณพ่อ

แต่บ้านหลัมนี่ก็ดำเนินงานมาได้ 4 แล้ว?

เราก็ค่อยๆ คลานไป

ทำงานลักษณะอย่างนี้ คุณพ่อมีความสุขตรงไหน?

ความสุข อันดับแรกคือ เด็กๆ ที่มาหาเรานั้น โรงเรียนปกติเขาไม่รับ บางครั้งผู้ปกครองพามาหรือ จูงมาหาเราแล้วบอกว่า ครูเขาไม่เอา ไม่รู้จะไปไหน แล้ว จะอยู่ที่บ้านก็ไม่ได้ เพราะว่าถ้าเด็กอยู่อย่างนี้ อยู่ที่บ้าน พ่อแม่ก็ไม่สามารถทำงานได้

อันดับหนึ่ง ก็คือ เราเห็นถึงจุดรองรับน้องๆ ว่า น้องเขายังมีที่มา และน้องเขายังมีโอกาสพัฒนา เพราะเราที่มีบุคลากรที่มีวิชาชีพที่พร้อมจะดูแลเขา นั่นคือน้องเขาสามารถมีพัฒนาการที่ดีขึ้นได้

อันดับสอง ก็คือ เราช่วยลดภาระของพ่อแม่ ได้ คืออย่างน้อยถ้าพ่อแม่เขาเอากลูมาไว้ที่นี้เขาก็สามารถไปทำงานหรือประกอบอาชีพได้ สามารถเลี้ยงดูครอบครัวต่อไปได้ เพราะเด็กพิการที่มาอยู่กับเรา เขาก็ไม่ได้มาจากครอบครัวที่มีฐานะดีเท่าไร

ฉะนั้น ถ้าลูกลูกอยู่ที่บ้าน ตัวเองก็ไม่ได้ทำงาน มันก็จะเป็นเหมือนห่วงโซ่สำหรับเขา แต่ถ้ามาอยู่ที่นี่ เขาก็สามารถทำงานทำได้ สามารถดูแลลูกเขาได้ ก็เป็นสิ่งที่เราเห็น และเราก็ช่วยเหลือสังคมได้ในระดับหนึ่ง

กิตูเหมือนว่าเด็กเหล่านี้จะไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร?

ครับ ส่วนใหญ่ก็เป็นอย่างนั้น

สิ่งที่เราจะสอนเขาละคริบ เขาจะรับรู้ไหม เขาจะรู้จักไหม?

เด็กที่มาอยู่ที่บ้านหลังนี้ เราจะวัดพัฒนาการของเขา ก่อน เช่น อายุเขานี่ เขามีพัฒนาการขนาดไหน เป็นไปตามวัยหรือไม่ แล้วหลังจากนั้นเราก็ค่อยๆ ไล่ไปตามขั้นตอนของพัฒนาการเด็ก เรามีตารางการพัฒนาการของเด็ก เช่น เด็กอายุเท่านี้ จะมีพัฒนาการเท่าใด เราก็ค่อยๆ ไล่ไปที่ละขั้นที่ละขั้นของเขา แล้วก็มีการวัดจากมาตรฐานของเด็ก ของกรมสุขภาพจิต ที่เขามีตัวบ่งบอกว่า เด็กอายุขนาดนี้ ควรมีพัฒนาการอะไรบ้าง เช่น ต้องอ่านได้ หรือต้องเขียนได้ไหม? กลุ่มไหนที่สามารถ

ทำได้ เราก็จะค่อยๆ พัฒนาเขาต่อไป แต่กลุ่มที่พัฒนาไม่ได้ในด้านนี้ และเขาต้องการการพัฒนาด้านร่างกาย เราก็ใช้วิธีกายภาพบำบัด เพื่อช่วยในการพัฒนาทางด้านร่างกายของเขา

แล้วเด็กจะสัมผัสได้ไหมว่า เราให้ความรักเขา เขารับรู้ไหม?

เราพยายามจะจัดกิจกรรมให้พ่อแม่ได้มาร่วมกิจกรรมเรื่อยๆ เช่น วันเสาร์ เราก็จะให้ความรู้ในการอบรมเรื่องการกู้ชีพเด็ก เราจะเชิญผู้ปกครองลูกนั้นแหละมาอบรมด้วย เพราะเด็กๆ หลากๆ คน อาจจะมีภาวะชักหรืออะไรต่างๆ สมมุติว่า เวลาที่อยู่ที่บ้านผู้ปกครองจะทำอย่างไร ตรงนี้เองเราจึงเชิญผู้ปกครองให้เข้ามาร่วมในการอบรมด้วย หรืออย่างการอบรมเรื่องโภชนาการ อาหารการกิน เราก็เชิญผู้ปกครองให้เข้ามาอบรมกับเราด้วย แทนที่ผู้ปกครองจะให้อาหารตามสบายหรือตามยถากรรม เราก็ให้หลักการ เพื่อให้รู้ถึงการให้อาหาร ให้เป็นแนวๆ วิชาการนิดหน่อย เพื่อเขาจะสามารถดูแลลูกของเขาได้

ตัวผู้ปกครองเองก็จะเห็นว่าลูกของเขาเมื่อมาอยู่กับเราแล้วเป็นอย่างไร อย่างมาครั้งแรกมือไม่เขน เส้นตามข้อยึดหมด หรือไม่ยอมยืดออก แต่เราก็ช่วยให้เขาสามารถยืดแขนยืดขาได้ หรือจากที่เด็กเขาช่วยตัวเองไม่ได้เลย เดี่ยวนี้ก็สามารถทำอะไรได้บ้าง และที่แน่ๆ เด็กรู้จักกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ/ค่ะ” เป็น สวัสดีผู้ใหญ่เป็น ซึ่งเราจะเห็นว่าเขาสามารถทำได้

แล้วบ้านหลังนี้มีการติดต่อเชื่อมโยงกับทางสังฆมณฑลอย่างไร?

เราได้รับความช่วยเหลือจากทางสังฆมณฑลเหมือนกัน พระคุณเจ้าก็ช่วยคุณพ่อเจ้าวัดต่างๆ ก็ช่วย อย่างในกรณีที่เราจัดทำซองผ้าป่าไปให้ตามวัดต่างๆ นั้น ทางพระคุณเจ้าทางสังฆมณฑล ได้ช่วยเหลือสนับสนุน หรือ

ขาดเหลืออะไรก็บอกได้ อย่างช่วงมหาพรตทางสังฆมณฑลก็มีการระดมทุน เสร็จแล้วเขาก็จัดสรรแบ่งปันมาให้เราด้วย

เรามีอะไร เราก็จะนำเสนอถึงพระคุณเจ้าเราแจ้งให้ท่านทราบว่าเราทำอะไร หรือมีอะไรเกิดขึ้น ซึ่งจริงๆ แล้ว พระคุณเจ้าก็มาเยี่ยมเราอยู่เรื่อยๆ เวลาเรามิงาน เราฉลองบ้าน เราก็เรียนเชิญพระคุณเจ้า ท่านก็มาร่วมเสมอๆ หรืออย่างฉลองนักบุญคามิลโล พระคุณเจ้าก็มาที่นี่ มีคนมาร่วม มีสัตบุรุษต่างๆ มาเห็น มารู้จักบ้านของเรามากขึ้น

อาจารย์ธัญญา ศิโรรัตน์รัชชกุล ทำงานเหมือนมีสิบมือ แต่ทุกงาน ลุล่วงแล้วแต่สร้างทางไปสู่ความรัก พระเจ้า ผู้อำนวยการสภาอภิบาล วัดนักบุญเปาโลกลับใจ ไพราราม ประธานกรรมการบริหาร สถานรับเลี้ยงเด็กแอสเซอร์รี่ บ้านแม่พระอุปถัมภ์

คุณธัญญา มาเข้าเป็นคาทอลิกได้อย่างไร เมื่อไรครับ?

ประมาณ ค.ศ. 1989-1990 ผมไปเป็นครูที่โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ หนองหิน ซึ่งสมัยนั้นซิสเตอร์อรรช กิจทวี และคุณพ่อสุรัชย์ กิจสวัสดิ์

เป็นผู้บริหารและเจ้าอาวาส สิ่งที่ผมได้เห็นคือ คณะกรรมการสภาอภิบาลวัดพระตรีเอกภาพหนองหิน กับคณะกรรมการโรงเรียน มีความรัก ความสามัคคี มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน เสียสละ ห่มเห ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่เคยเห็นว่าพลังของความรัก ความสามัคคีในศาสนา และอาศัยความใจดีของผู้ใหญ่ที่เป็นคริสตชน ซึ่งเราเป็นครูจากต่างที่ไป ท่านเหล่านั้นก็ให้การดูแล บอกเล่าเรื่องราวของพระอย่างดี และที่สำคัญก็คือซิสเตอร์ได้แนะนำให้ผมรู้จักคุณพ่อบอสโก ซึ่งเริ่มมาจากเรื่องที่มอเตอริไซด์ของผมหาย แล้วได้คืนอย่างอัศจรรย์จากคุณพ่อบอสโก อันนี้เป็นจุดที่ทำให้ผมเกิดความสนใจในคริสตศาสนา แล้วได้เรียนคำสอน และได้รับศีลล้างบาป โดยคุณพ่อสุรัชย์ กิจสวัสดิ์

จุดเริ่มต้นแบบนี้กับงานที่เราทำหลักๆ คืองานอะไรบ้าง?

ช่วงที่ผมทำงานอยู่ที่โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ เป็นช่วงที่โรงเรียนกำลังเริ่มพัฒนา และพระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ได้กรุณาให้อาคารหลังใหม่กับโรงเรียน ช่วงนั้นซิสเตอร์อรรชเป็นผู้จัดการ และครูใหญ่ ซึ่งเป็นการพัฒนาโรงเรียนร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แล้วมีโครงการที่นำเข้าเป็นโรงเรียนพระราชทาน ซึ่งก็ต้องมีกิจกรรมหลายอย่าง รวมถึงเรื่องการประชุมสัมพันธ์และการสื่อสารกับชุมชน ผมก็ได้รับมอบหมายจากซิสเตอร์ให้ทำวารสารของโรงเรียน ชื่อว่า “วารสารจามจุรีศรีบอสโก” ที่ตั้งชื่ออย่างนี้ก็เพราะว่าเมื่อเวลาที่ซิสเตอร์มอบหมายให้ผมทำตอนนั้น ผมก็คิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไร ก็อาศัยว่ามีรูปปั้นของคุณพ่อบอสโกอยู่ที่หน้าอาคารเรียน ตอนนั้น พระสังฆราช ประธาน ศรีदारุนศิริ ได้นำมามอบให้โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ แล้วก็มาเสกด้วย (ตอนนั้นท่านเป็นอธิการเจ้าคณะของชาเลเซียน)

ผมก็ได้รับแรงบันดาลใจจากคุณพ่อบอสโก นะครับ ซึ่งเรื่องราวต่างๆ ที่เราไม่เข้าใจ ตัวอักษร ที่เราไม่รู้อาจจะร้อยเรียงอย่างไร แต่ในช่วงข้าม คินนั้น จะบอกว่าเป็นการรำพึงหรือเป็นการบ่น กับคุณพ่อบอสโก ว่าผมได้รับมอบหมายอย่าง นี้ ผมจะอย่างไร แล้วผมก็มองไปที่รูปของ คุณพ่อบอสโก ซึ่งถัดจากรูปของคุณพ่อไปก็จะเป็นต้นจามจุรี ต้นจามจุรีนี้เวลากลางวัน เราก็มองเห็นเด็กๆ มานั่งเล่น มาอาศัยร่มเงา มาเล่น มากอดรัดพาดเหยียดกันอยู่ตรงนั้น และพวกเขาก็มีความสุข ซึ่งก็ทำให้เราคิดถึงคุณพ่อบอสโกว่า ท่านเป็นเหมือนกับต้นจามจุรี ที่เป็นร่มเงาให้กับ เด็กๆ ที่ทำให้พวกเขามีความความสุข ร่าเริง สดใส

เริ่มเข้ามาร่วมงานกับสังฆมณฑลราชบุรีได้อย่างไรครับ?

สำหรับสังฆมณฑลราชบุรีนั้น จุดเริ่มต้นของการมาร่วมงานอย่างเป็นทางการนั้น ผมคงต้องกราบขอบพระคุณ **พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ และพระสังฆราชซิลวีโอ ลีรียงซ์ จรัสศรี** ซึ่งในอดีตท่านเคยเป็นอุปสังฆราช และ**คุณพ่ออภิสิทธิ์ กฤษเจริญ** ที่เวลานั้นคุณพ่อได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยการของโรงเรียนตรุนาราชบุรี ทั้งสามท่านได้กรุณาอนุญาตให้ผมไปร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียนตรุนาราชบุรี แล้วทำหน้าที่ในการช่วยเหลืองานด้านประกาศคุณภพภายในของโรงเรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในส่วนของการทำงานด้านการศึกษา

ในส่วนของงานสภาอภิบาลวัดจากที่ผมรับศีลล้างบาปที่วัดพระตรีเอกภาพ หนองหิน แล้วมาขึ้นทะเบียนที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่งเป็นคนบ้านโป่ง เสร็จแล้วก็ย้ายมาบริหารโรงเรียนเอกชนอยู่ที่โพธาราม ก็ย้ายมาที่โพธาราม ผมก็ได้รับความกรุณาได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากพี่น้องคาทอลิกที่นี่ ผมได้รับ

หน้าที่เป็นผู้อำนวยการสภาอภิบาลวัด และทำงานต่างๆ ที่อยู่ในส่วนของสภาอภิบาล รวมไปถึงงานอิสระต่างๆ ของสังฆมณฑลราชบุรี ไม่ว่าจะเป็นชมรมผู้สูงอายุ คณะพระเมตตา งานอะไรที่ผมช่วยได้ผมก็ช่วย

มีงานมากมาย ทั้งงานส่วนตัว งานของสังฆมณฑล งานของวัด อยากให้สรุปหัวใจของการทำงานว่า มีเบื้องหลังความคิดอย่างไร?

เบื้องหลังความคิด ประการแรก ผมต้องขอบคุณพระเจ้าก่อน เพราะว่าพระพรของพระทุกอย่าง ที่ผมได้รับโดยผ่านทางคุณพ่อบอสโกนั้น ท่านเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผมได้ทำงานเพื่อพระศาสนจักรที่ดี เพื่อเด็กเยาวชนที่ดี เพื่อสังคมโดยรวม เพราะสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า ถ้าไม่มีพระแล้ว เราจะทำอะไรได้ยาก ความเชื่อที่ปราศจากกิจการก็คงจะไม่เกิดผลดี

ฉะนั้น เมื่อเราเป็นคริสตชน ชีวิตของเราที่เดินตามคุณพ่อบอสโก คุณพ่อบอสโกก็เดินตามพระเยซูเจ้า เดินตามแม่พระ ซึ่งคือชีวิตของการรักและรับใช้ และนี่คือจิตตารมณ์ที่สำคัญ แต่สิ่งสำคัญที่พัฒนาตามมาก็คือ การที่เราจะเรียนรู้จักที่จะมีความอดทน อดกลั้น และมีความพากเพียรต่อความยากลำบากนั้น ๆ

เราก็ต้องยอมรับว่า งานทุกอย่างมีอุปสรรค ยิ่งงานพระยิ่งเป็นงานที่ยาก เพราะฉะนั้นถ้าเราทำด้วยความรัก เหมือนอย่างที่นักบุญเปาโลสอนแล้ว และถือตามแบบฉบับของคุณพ่อบอสโกที่ทุ่มเทชีวิตให้กับการทำงานเพื่อเด็กและเยาวชน โดยอาศัยความเชื่อ และความช่วยเหลือของแม่พระ ซึ่งพระเยซูเจ้า ได้บอกกับคุณพ่อบอสโกว่า แม่พระจะช่วยและจะนำงานคุณพ่อไปสู่ความสำเร็จ อันนี้ผมคิดว่าเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญ

ทุกวันนี้คุณธัญญาเป็นคาทอลิกแล้ว แต่คุณพ่อคุณแม่ยังไม่ได้เป็น ตรงนี้เราอยู่ใน

ครอบครัวอย่างมีความสุขได้อย่างไรบ้าง?

นอกจากคุณพ่อคุณแม่ยังเป็นพุทธอยู่ และผมยังมีพี่น้องที่เป็นอิสลามด้วย ฉะนั้น ครอบครัวของผมเหมือนเป็นศาสนสัมพันธ์ นับเป็นความโชคดีของผม ที่ผมคิดว่าพระเจ้าก็จะอวยพรคุณพ่อและคุณแม่ของผมด้วย เพราะในระยะแรกที่เรากลับใจและเราเปลี่ยนศาสนา นั้น คุณพ่อคุณแม่ผมก็อาจจะยังไม่เข้าใจ แต่เมื่อเราได้อยู่ร่วมกัน ในความเป็นคาทอลิกของเรา ซึ่งพระบอกให้เรา รู้จักรัก กตัญญู เคารพ บิดามารดา สิ่งเหล่านี้ทำให้คุณพ่อคุณแม่เห็นว่า การเป็นคริสตชนนั้น กลับกลายเป็นสิ่งที่ดี เรียกว่าเหมือนเป็นการเปลี่ยนลูกจากคนหนึ่งมาเป็นอีกคนหนึ่งก็ได้ ทำให้คุณพ่อคุณแม่ท่านกลายเป็นผู้สนับสนุน ในการที่จะบอกว่า วันนี้วันศุกร์นะ อย่าลืมนัดเนื้อ คุณแม่ก็จะเตรียมอาหารไว้ หรือไปเข้าวัดหรือยัง อย่างนี้แหละที่ทำให้ครอบครัวเรามีความสุข ด้วยความเข้าใจ ถึงแม้ว่าเราจะต่างความเชื่อ แต่การที่เราได้เกื้อกูลกันในแต่ละความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของความสำคัญของศาสนานั้น ผมก็ได้พาคุณพ่อคุณแม่ให้ท่านไปปฏิบัติศาสนกิจของท่านเหมือนกัน ไปทำบุญ หรือไปไหว้พระที่วัด เพราะว่า เราคงไม่ได้ขอให้เปลี่ยนศาสนา แต่การที่ท่านได้เปลี่ยนใจ หรือท่านได้ช่วยเหลือในการปฏิบัติศาสนกิจของเรา ได้ส่งเสริมความเชื่อของเรา ตรงนี้ผมถือว่าเป็นพระคุณและเป็นพระพรของพระแล้วครับ

**สังฆมณฑลราชบุรี
เรียกเขตนี้ว่าพื้นที่พิเศษ
ต้องคุณพ่อสุเทพ ภูผา
เจ้าอาวาสวัดแม่พระฟาติมา
ห้วยคลุม สวนผึ้ง**

ขอให้คุณพ่อช่วยเราเรื่องราวการแพร่ธรรม

ของเขตพิเศษของสังฆมณฑลราชบุรีนี้ หน่อยครับ?

ศูนย์แพร่ธรรมพิเศษนี้ เป็นนโยบายของสังฆมณฑลราชบุรี โดยพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ และที่เรียกเป็นเขตแพร่ธรรมพิเศษ เพราะว่าเขตนี้เป็นเขตที่เกิดขึ้น เพราะบริเวณนี้กลุ่มชาติพันธุ์อยู่ แล้วก็ทางไกล พระสงฆ์ จึงได้จัดให้เป็นพื้นที่แพร่ธรรมพิเศษ เพื่อที่จะได้ดูแลอภิบาล และสงเคราะห์บรรดาชนชาติพันธุ์

บริเวณนี้กินพื้นที่ตรงไหนบ้างครับ?

อยู่ในบริเวณอำเภอสวนผึ้งทั้งหมดเลย ครับ จากวัดแห่งนี้ไปก็ยังมีหลายจุดที่เป็นจุดย่อยๆ ที่ยังมีคริสตชนอยู่ แบ่งเป็นจุดละ 5-10 ครอบครัว ห่างออกไปประมาณ 45 กิโลเมตร ซึ่งเราก็ต้องวิ่งไปดูดูแลอภิบาล และสงเคราะห์พวกเขาด้วย ชนกลุ่มชาติพันธุ์เป็นชาวปกากะญอ (กะเหรี่ยง) ที่ย้ายถิ่นฐานมาจากชายแดนไทย-พม่า อันเนื่องจากสงครามภายในประเทศพม่า เขาก็หนีร้อนมาพึ่งเย็นที่นี่ พวกเขาเหล่านั้นยังไม่มีบัตรประชาชน เรามีแต่บัตรพิเศษแสดงว่าเป็นคนที่ราบสูงเท่านั้น ฉะนั้นเวลาไปไหนมาไหนหรือออกนอกเขตก็ลำบาก

**สำหรับกิจกรรมที่กำนัน มีอะไรบ้างครับ
นอกจากการไปเยี่ยมเยียนหรืออภิบาล?**

ทุกๆ วันเสาร์ เรามีเด็กๆ มาเรียน เราก็จะสอนคำสอนให้กับพวกเขา เพราะเด็กเหล่านี้จะเรียนอยู่ในโรงเรียนของรัฐบาลทั้งหมดเลย เด็กส่วนหนึ่งก็จะมาจาก 2 หมู่บ้านใกล้ๆ นี้ และเราก็ต้องไปรับเด็กจากที่ไกลๆ ให้มาเรียนด้วย ซึ่งจะมีเด็กมาเรียนที่นี่กับเราวันเสาร์หนึ่งไม่ต่ำกว่า 120 คน บางเสาร์มีถึง 150 คน อันนี้ก็แล้วแต่ เพราะว่าเด็กคนบางก็ต้องไปร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนของตนเองบ้าง บางคนต้องออกไปช่วยพ่อแม่ทำงานขายแรงงานไปทำมาหากินบ้างเพราะความยากจน

เด็กเหล่านี้เวลามาอยู่กับเราก็ต้องเลี้ยงดูเขาทั้งหมด ตอนเช้าก็ต้องขับรถออกไปรับเด็กมาตั้งแต่ 6 โมงเช้า ซึ่งจะมี 2 สาย เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้ทานข้าวเช้ามาจากบ้าน เราก็ต้องดูแลเขาจัดหาขนม หานม หาน้ำ ให้เขากินและดื่มเพื่อประทังความหิว จากนั้นเราก็เริ่มกิจกรรม การเรียนการสอน ภาคแรกก็จะเป็นภาคทฤษฎี เป็นความรู้ และภาคที่สอง จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาคปฏิบัติ แล้วก่อนเที่ยงก็จะมีมีการซ้อมเพลงสำหรับพิธีกรรม ตอนบ่ายก็จะสอนภาษาปากกเถาะญอ ทั้งอ่าน ทั้งเขียน แล้วก็สอนดนตรี สอนวิชาชีพ และเราก็จัดอบรมในหัวข้อต่างๆ เพื่อให้เด็กๆ จะได้ทันกับสังคมในปัจจุบันนี้

มีกิจกรรมมากมายขนาดนี้แล้วมีใครช่วยคุณพ่อบ้างครับ?

ส่วนใหญ่แล้วได้รับการสนับสนุนจากสังฆมณฑล แล้วเวลาที่มีคนใจบุญผ่านมาทางนี้ เขาก็จะช่วยสนับสนุนบ้าง แต่ใหญ่แล้วจะเป็นการสนับสนุนจากทางสังฆมณฑลราชบุรี เพราะพวกชาวบ้านหรือคนเหล่านี้เองเขาไม่สามารถช่วยวัดได้

ในพื้นที่สวนผืนนี้ ตามที่เราราบดึกเป็นพื้นที่กองเกี้ยว ตรงนี้มีกิจกรรมพิเศษ หรือว่ามีผลกระทบอะไรบ้างไหมครับ?

เราก็คงให้ได้แต่เรื่องความรู้ และเรื่องทั่วไป และก็เรื่องของกฎหมายอะไรต่างๆ ถ้าเราสามารถช่วยเขาให้เขาสามารถไปทำงานหรือไปใช้แรงงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายเราก็จะช่วยเขา หรืออย่างเรื่องการรักษาพยาบาล เราก็จะแนะนำ

อันที่จริงพื้นที่ตรงนี้ก็ไม่ใช่พื้นที่ใหม่ เพราะอย่างที่คุณพ่อยืนอยู่ที่นี่ ตรงบริเวณด้านหลั อย่างวัดหลันี้ก็มียอ 20 กว่าปีแล้ว แล้วอนาคตทางสังฆมณฑลราชบุรี มองพื้นที่นี้อย่างไร?

คาดหวังว่า วัดนี้เป็นวัดที่มีเด็กๆ เยอะมาก และหวังว่าเด็กๆ ในเวลานั้นเขาจะโตขึ้นเป็นกลุ่มคริสตชนที่เข้มแข็ง เพราะว่าในพื้นที่อำเภอสวนผึ้งนี้จริงๆ แล้วมีคริสตชนที่เป็นบัปติสต์เยอะมาก เพราะฉะนั้นกิจกรรมตรงนี้เราก็

พยายามที่จะสร้างความเข้มแข็ง ในด้านความรัก ความเชื่อ และความศรัทธาต่อพระ ให้กับเด็กๆ และเยาวชนเหล่านี้ให้มาก

แล้วก็ต้องไปออกในภาคสนาม ในพื้นที่ห่างไกลจากวัดมากยิ่งขึ้น เพราะไม่อย่างนั้นแล้วก็จะถูกกลืนไปหมด เพราะว่าผู้ใหญ่ปัจจุบันนี้ก็ไม่รู้จะเข้มแข็งเท่าไรแล้ว

เราก็สังเกตว่าที่นี้มีเวลาที่มีมิสซา ไม่ว่าจะวันอาทิตย์หรือวันธรรมดาตอนเย็นๆ เราก็จะเห็นแต่พวกเด็กๆ และเยาวชน เป็นส่วนใหญ่นะ

เรามีงานลักษณะนี้ ตรนึ่คุณพ่ออยากจะพูดอะไรกับผู้อ่าน ให้เขาเข้าใจในงานลักษณะนี้มากขึ้นบ้างไหมครับ?

มีคริสตชนหลายคน que มาจากทางกรุงเทพฯ กิตติ หรือจากที่ต่างๆ กิตติ เมื่อเข้ามาในเขตสวนผึ้งแล้ว ก็พยายามที่จะแสวงหาตัวชีวะมีวัดคาทอลิกที่ไหนบ้าง และหลายคนก็พบว่า เรามีวัดคาทอลิกที่นี่ ก็พยายามมาร่วมมิสซา แล้วก็มาให้ปัจจัยเล็กๆ น้อยๆ หรือว่าเอาสิ่งของเอาขนมมาแจกเด็กๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องการก็คือ ทุนสำหรับการเลี้ยงดู และสำหรับกิจการการสอนคำสอนให้กับเด็กๆ เพราะว่าวันเสาร์หนึ่งๆ เราก็จะใช้เงินเยอะมาก และก็ช่วยในการบำรุงวัด และมาช่วยปรับปรุงวัดด้วย ทางวัดยังไม่เงินทุนเลย

และที่สำคัญ เราไม่มีศาลาสำหรับใช้เป็นพื้นที่สอนเด็กๆ เราสอนแต่บริเวณหน้าวัด ในวัดตามเพิง ตามต้นไม้ เราอยากมีศาลาสักแห่งหนึ่งไว้สำหรับจัดกิจกรรมสอนเด็กๆ หรือกิจกรรมใหญ่ๆ อย่างคริสต์มาส ปัสกา หรือฉลองวัด ขอให้พวกที่อยู่ทางศูนย์อพยพหรือทางชุมชนป่าห้วยได้มาร่วมมิสซาหรือมาร่วมฉลองกิจกรรมต่างๆ กับเราบ้าง เพราะว่าวัดหลังนี้เราต้องการให้เป็น

ที่รวมกันของชนชาติพันธุ์ต่างๆ เราอยากมีศาลาประชุม หรือศาลาอเนกประสงค์ เพราะเวลาที่มีพิธีกรรมเราก็จะแยกกันร้องเพลงตามภาษาของเขาบ้าง พม่าบ้าง เผ่ากะยาบ้าง ปกาเกอญอบ้าง ภาษาไทยบ้าง มันเป็นความหลากหลายในการสรรเสริญพระเจ้า

บ้านรารทักย ผมทำหัวใจหล่นไว้ที่นี่

พี่อริการบ้าน ชิสเตอร์ประพิศ เอ็นดู เมื่อพระสอนชีวิท

ชีสเตอร์ช่วยแนะนำตัวหน่อยครับ?

ชีสเตอร์ประพิศ เอ็นดู คณะภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย งานของบ้านนี้เป็นงานสังคมสงเคราะห์อย่างหนึ่งของคณะ บ้านนี้ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ปัจจุบันครบ 15 ปีพอดี งานของบ้านหลังนี้คือช่วยเหลือเด็กๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชาวปกาเกอญอ เป็นชนกลุ่มน้อยที่ถูกขับไล่ออกมาจากประเทศพม่า เขาหนีตามชายแดน พวกเขาไม่มีบัตรสัญชาติไทย ซึ่งในตอนแรกเราคิดว่าจะช่วยเหลือเด็กกำพร้า แต่พอทำไปเรื่อยๆ เราก็ช่วยเด็กที่กำพร้า เด็กยากไร้ เด็กด้อยโอกาส

ปัจจุบันเราได้แยกเป็นส่วนตัวเด็กที่อยู่ตามแนวชายแดน เราสำรวจตามแนวชายแดนว่ามีเด็กที่ต้องการการศึกษาต่อ แต่ไม่มีโอกาส ไม่มี

คนที่ช่วยสนับสนุน เราก็ได้นำมาหาโรงเรียนที่เขารับ และให้ทุนการศึกษา อย่างเช่นที่โรงเรียนสารสาสน์ บางบอน

ที่นี่เรามีเด็กอยู่ 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือเด็กที่เราเลี้ยงขึ้นมา และอีกกลุ่มหนึ่งคือบรรดาเด็กๆ ที่ได้รับทุนต่างๆ ก็จะมีที่บางตาล ในเครือของสารสาสน์หรือที่สารสาสน์ บางบอน แล้วก็ที่ร่อนพิบูลย์ ที่ไหนให้ทุนเราก็จะพาเขาไป

เด็กที่มาอยู่ตรงนี้ก็ปัญหา เช่น พ่อแม่ถูกฆ่าตาย พ่อแม่ยากจนบ้าง และเมื่อเรารับเขาเข้ามา เราก็ช่วยด้านการศึกษาเพื่อให้เขาได้เรียนต่อ

ซิสเตอร์ช่วยเล่าเรื่องราวของความเป็นมาของบ้านธารหทัย จุดเริ่มต้น และความเป็นมาต่างๆ ครับ?

ในโอกาสที่ฉลองครบ 60 ปีของคณะซิสเตอร์คณะภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย ก็อยากจะดำเนินตามนโยบายที่เราเคยทำไว้ ที่เราเคยทำมาในอดีต คือที่ส่งสมณทลราชวรวิหาร เราได้สร้างบ้านเพื่อช่วยเหลือเด็กกำพร้า และเด็กคาทอลิกที่อยู่ห่างไกลวัด ซึ่งเป็นความประสงค์ของ**พระสังฆราชเปโตร คาเรตโต** ที่เป็นผู้ดูแลคณะ มีมติจากสมัชชาสามัญครั้งที่ 8 ให้ก่อสร้างบ้านสักแห่งหนึ่ง เพื่อช่วยเหลือเด็กผู้ยากไร้ ให้ดำเนินกิจการนั้น และพอดีสนองตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เวลานั้นว่า “ให้ช่วยเหลือผู้ยากไร้”ทางคณะจึงมีนโยบายที่จะมาสร้างบ้าน ณ ที่แห่งนี้ เมื่อปี ค.ศ. 1999 และจากนั้นก็เปิดรับเด็ก ให้เข้ามาอยู่ที่บ้านหลังนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 แล้วก็เริ่มเปิดกิจการของบ้าน

แล้วเราแยกประเภทเด็กอย่างไรครับ?

ถ้าเป็นเด็กเล็กก็อยู่ที่นี้ คือตั้งแต่อนุบาลถึงมัธยมศึกษา หรือถ้าเขาอยู่ชั้นมัธยมต้นแล้ว มีที่ไหนรับเราก็จะส่งเขาไป

เหมือนกับว่า เด็กที่อยู่ประจำคือเด็กเล็ก

ใช่ค่ะ ส่วนเด็กโตขึ้นมาหน่อย เขาก็จะกลับมาเป็นช่วงๆ อย่างช่วงปิดเทอมใหญ่ หรือช่วงหยุดยาวๆ เขาก็จะกลับมา เรามีเด็กที่เราดูแลทั้งหมด 64 คน แต่เด็กเล็กและเด็กโต ถ้าแยกก็จะเป็นเด็กเล็ก 21 คน เด็กโต 43 คน

จริงๆ แล้วเด็กก็อยู่ในความดูแลของบ้านธารหทัย ที่อยู่ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2000 มาถึงปีนี้ 15 ปีแล้ว และเรามีบ้านอย่างไรที่ไหนบ้างครับ?

มีที่ประเทศกัมพูชา และที่เชียงใหม่

สัดส่วนของเด็กที่นี่ ส่วนใหญ่เป็นคนไทยหรือคนต่างชาติ?

ส่วนใหญ่เป็นปกากะญอ หรือชาวไทยภูเขา ซึ่งบางคนได้รับสัญชาติไทยแล้วก็มี เด็กพวกนี้พูดภาษาไทยได้ ที่นี่เรามีพวกคนงานที่เราช่วยซิสเตอร์ ซึ่งก็มีซิสเตอร์อยู่คนเดียว ซิสเตอร์อยู่มาได้ 7 ปีแล้ว

มีวาระไหมครับ?

มีค่ะ ปกติ 5 ปี

พันธกิจครั้งนี้ถือเป็นพันธกิจหลักของคณะไหม?

งานหลักๆ คืองานอภิบาลเพื่อช่วยพระศาสนจักรท้องถิ่น

บ้านหลังนี้เราตั้งใจทำเองหรืออย่างไรครับ?

เดิมทีนั้น เราเคยทำอยู่ที่สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี และก็หยุดไป พอปีช่วงปี ค.ศ. 1999-2000 สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรงเชื้อเชิญให้พระศาสนจักรช่วยเหลือผู้ยากไร้ และทางคณะของเรา ซึ่งทำการฉลองครบ 60 ปี พอดี ทางคณะจึงกลับมาคิดกันใหม่กว่าที่เราหยุดไปนั้น เราน่าจะกลับมาเริ่มต้นใหม่ แล้วเราก็เริ่มมองหาพื้นที่ และเราก็ไม่เคยร่วมกับโรงเรียน และเราควรแยกต่างหาก และเราก็ควรสนองความต้องการของท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มชนที่ลำบากกว่า

ทำไมเลือกพื้นที่นี้ครับ?

ที่เลือกตรงนี้เพราะชาวปากาเกอญอซึ่งจะออกตัวว่ามีเยอะ และพื้นที่ตรงนี้ก็อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเดิมเคยคิดจะตั้งเป็นโรงเรียนนารีวิทยา 2 เพื่อช่วยเหลือชาวเขาแถวนี้ แต่ปรากฏว่า บริเวณนี้ขาดแคลนน้ำ ทำโรงเรียนไม่ได้ ที่ดินตรงนี้ก็เลยเช่าไว้เฉยๆ อยู่นาน พอเรารู้ก็เลยมาสร้างที่นี่

ทำไมตั้งชื่อบ้านนาราศักดิ์ศรี?

แต่ก่อนนั้น “ธาร” ก็คือ ธารน้ำใจ “หทัย” ก็คือ ดวงหทัยนิรมลของแม่พระ ซึ่งเป็นชื่อของคณะอยู่แล้ว

แล้วเด็กที่มาอยู่กับเรา แล้วปลายทางของเขาทำอะไร?

พอเขาเรียนจบ เราก็ให้เขาประกอบอาชีพ และเราดูว่าเขาจะเรียนต่อไหม? หรือ

บางคนจบแล้วเราก็ต้องดูว่าเขาจะทำงานอะไร มีค่าตอบแทนมีเงินเดือน แล้วสามารถเรียนต่อเพิ่มเติมได้เราก็ปล่อยให้ไป เราก็จะช่วยเขาทางด้านการศึกษา ให้เรียนไปเรื่อยๆ บางคนก็ถึงจบมหาวิทยาลัยด้วยก็ดี

อันนี้เป็นส่วนไหนที่ต้องตัดสินใจ เด็กๆ พวกนี้มีผู้ปกครองไหม?

บางคนมี บางคนก็ไม่มี แต่เราก็จะปรึกษากับคณะผู้ใหญ่ของเราก่อนว่า เราจะช่วยเขาอย่างไรต่อไป

ซิสเตอร์คิดว่างานตรงนี้น่าหนักไหม?

ตอนมาใหม่ๆ ก็รู้สึกหนัก เพราะว่าใจเราไม่พร้อม ไม่เคยทำงานลักษณะนี้ เราเคยแต่บริหารโรงเรียนมา 34 ปี เคยอยู่มาแทบทุกโรงเรียนของคณะและของสังฆมณฑลราชบุรี ของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ก็เคย หรือทุกโรงเรียนก็ได้

ตอนที่ทางคณะให้มาทำงานนี้ ก็รู้สึกตัวเองว่า เราก็เก่ง เราก็มีความสามารถ ทำไมให้เรามาอยู่ตรงนี้ เราไม่เข้าใจตัวเอง ทั้งที่เราไม่เคยประสบความสำเร็จในโรงเรียนมาก็หลายโรงทำไมให้เรามาทำงานแบบนี้ เราก็ต่อต้านกับตัวเองนานเหมือนกัน นานเป็นปีเลย จากนั้นก็ค่อยๆ ยอมรับ มันก็รู้สึกว่ามันลำบาก เพราะว่าเงินที่จะใช้จ่ายมันไม่คล่องเหมือนกับเวลาที่เรายู่โรงเรียนมาอยู่ตรงนี้จะทำอะไรก็ลำบาก วางโครงการอะไรไม่ได้เลย มีอะไรเราก็ทำไป และรู้สึกหัวใจเราไม่พร้อม แต่พอเข้าปีที่ 3 เราก็ไปลุยตามชายแดน และรู้สึกว่า มันใช่แล้ว เราสู้แล้ว และพอจะหยุด มันหยุดไม่ได้แล้ว อย่างปีนี้ มีเด็กที่จะไปสอบที่สารสาสน์ บางบอน 24 คน ซึ่งมันก็เยอะขึ้น เราก็ซึ้งงๆ ว่าแล้วเราจะทำอย่างไร เราก็ต้องช่วยเหลือในด้านต่างๆ ด้วย

เด็กเหล่านี้ เป็นเด็กวัยรุ่น และย้วยอยู่ในโอบก หรือเปล่า?

รู้สึกว่ เขายังเชื่อฟังอยู่ แต่ก็มีแปลกๆ ไปบ้างนะ ตามวัยตามช่วงของเขา เราก็พยายามที่จะเข้าหาเขา นัดแนะ พูดคุย เขียนจดหมายก็เคย แต่ถ้าให้ทั่วถึงก็คงไม่ทั่วถึง แต่พยายามนะ เพราะทางโรงเรียนโน้นเขาก็มีคนดูแลนะ

หัวใจการทำงาน กับเด็กที่มีลักษณะแบบนี้ ซิสเตอร์คิดว่ามันต้องประมาณไหนครับ?

เราพบว่า อย่างเด็กที่เคยอยู่กับซิสเตอร์ เราเลี้ยงเขามาตั้งแต่เล็กๆ เลย พอเขาเริ่มเรียนชั้นมัธยม 3 เขาก็เริ่มมีแฟนแล้ว และก็หนีไปเราก็เลยเข้าใจหัวอกของคนเป็นแม่นั่นว่า เป็นอย่างไร เราเคยรู้แบบซิสเตอร์ แต่พอมาทำงานตรงนี้เราเข้าใจหัวอกของคนเป็นแม่ตอนนี้แล้วว่า แม่นั้นเป็นอย่างไร

เราเลี้ยงเขาตั้งแต่เขา 4 เดือน พอเรามาเลี้ยงเขาเราารู้เลยว่ามันหนักมาก มันเป็นเรื่องมาก เราต้องให้ทุกอย่าง และต้องให้เวลาแม่ของเด็กเคยทำงานอยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง เขาก็หนีไป แล้วทิ้งเขาไว้ที่ราชบุรี แล้วคุณแม่เจ้าคณะก็บอกเราว่า เอาของขวัญมาให้ แล้วก็

ให้เราช่วยเลี้ยง ช่วงวันคริสต์มาสพอดี คุณแม่เจ้าคณะบอกว่า เอาพระกุมารมาให้ เราเห็นก็อ๊ะ! เราก็ต้องเลี้ยง เลี้ยงเขาเหมือนลูกเรา หรืออย่างเด็กผู้หญิงอีกคนหนึ่งทีพอโตขึ้นมาหน่อยก็หนีออกจากบ้าน เราก็ต้องไปตามเขากลับมาเที่ยงคืน ติหนึ่ง เราก็ต้องไปตาม ทำให้เราเข้าใจว่า คำว่าเจ็บกระตองใจของแม่นั้นเป็นอย่างไร เด็กคนนั้น พอเราตามกลับมาได้ เขาก็บอกอยู่กับซิสเตอร์ดีที่สุด กินอิ่มนอนหลับ แต่พอมีดหน่อยก็หนีออกไปอีกแล้ว เขาทำอย่างนี้เป็นสิบๆ ครั้ง ก็รู้ว่ามันต้องใช้ความเพียร ความอดทน และเราต้องให้อภัยตลอด ต้องยอมรับตลอด บางครั้งเราก็โมโห เราก็ต้องรีบปลื้กตัวเองออกไป เพราะว่าเดี๋ยวจะระเบิดออกไป พอเขาโตขึ้น เขาก็จะไม่ค่อยยอมฟังเราแล้ว แต่เรากียังคงต้องพยายามต่อไป

ก็มีกับเด็กผู้ชาย และผู้หญิง เราแยก หรือดูแลกันอย่างไรครับ?

เดิมทีก็อยู่ด้วยกัน แต่หลังๆ เรากียจะไม่รับผู้ชายแล้ว แต่จะรับเด็กผู้หญิง

แล้วเด็กพวกนี้ ช่วงปิดเทอม กลับมา แล้วเขาอยู่กับนานไหมครับ?

ไม่นาน ประมาณ 4-5 วัน เดี่ยวเขาก็กลับบ้านเขาไป แล้วเขาจะกลับมาค้างตอนช่วงที่จะไปเรียนต่ออีกทีหนึ่ง แต่คนที่ไม่มีบ้าน หรือไม่มีทางไปเราก็ให้เขาอยู่ได้

ตอนนี้ มีเด็กกลุ่มไหนบ้าง อย่างไรครับ?

ในอดีตเราก็รับแต่เด็กที่มาอาศัยอยู่ที่บ้านนี้เท่านั้น เพื่อส่งเรียนต่อจนถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้เขาได้ประกอบอาชีพได้ แต่ในปัจจุบันเราช่วยเด็ก 2-3 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กเล็ก ที่เราเลี้ยงเขาที่บ้านหลังนี้ตั้งแต่อนุบาล 1 จนถึงประถม 6 และชั้นมัธยมบางส่วน

ส่วนเด็กอีกกลุ่มหนึ่ง เราก็ส่งไปเรียนตามที่ต่างๆ ที่สามารถให้ทุนเขาได้ เราก็นำเด็กที่อยู่ตามเขตชายแดนไทย-พม่า เช่น สวนผึ้ง กาญจนบุรี ศรีสวัสดิ์ แล้วทองผาภูมิ ก็เป็นการ

ฝากกลับไป โดยผ่านทางฝ่ายสังคมราชบุรีบ้าง หรือผ่านทางผู้นำท้องถิ่นบ้าง และเขาก็นำเด็กที่ไม่มีสถานที่เรียน ที่หมดโอกาส ที่ยากไร้ ที่ไม่มีทางที่จะรับการศึกษาต่อ เราได้ช่วยเขาได้มี การศึกษาต่อในโรงเรียนที่ให้ทุนการศึกษา เช่น โรงเรียนสารสาสน์ บางบอน ในระดับ ม.4 ม.5. และ ม.6

ซิสเตอร์ช่วยฝากข้อคิดถึงผู้อ่านหน่อย ครับ?

ปัญหาของเด็กตามตะเข็บชายแดน เป็นเรื่องใหญ่ก็คือ เขายังไม่ได้สัญชาติไทย ตรงนี้ก็เป็นปัญหาหนัก ที่เด็กไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเอง เขาช่วยตัวเองไม่ได้เลย ต้องรอคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทยอย่างเดียว เพื่อว่าเขาจะได้สัญชาติไทย ทั้งๆ ที่บางคนก็เกิดในประเทศไทย

แต่ไม่มีหลักฐาน และพ่อแม่ของเขาก็ไม่มีความรู้ เราจึงอยากจะช่วยตรงนี้อย่างน้อยก็เพื่อให้เขาได้ มีการศึกษาที่ดี แล้วเมื่อเขามีความรู้ เขาสามารถ สร้างครอบครัวที่ดี แล้วกลับมาช่วยชุมชนของเขาให้ดีขึ้น

บ้านธารหยก ยังเปิดรับเด็กที่จะเข้ามา อย่างไรครับ?

เรารับโดยไม่มีข้อแม้ใด เรารับด้วยความ เมตตา ความรัก และให้ใจทั้งหมดเลย เราไม่เคยมีขีดจำกัดใดๆ

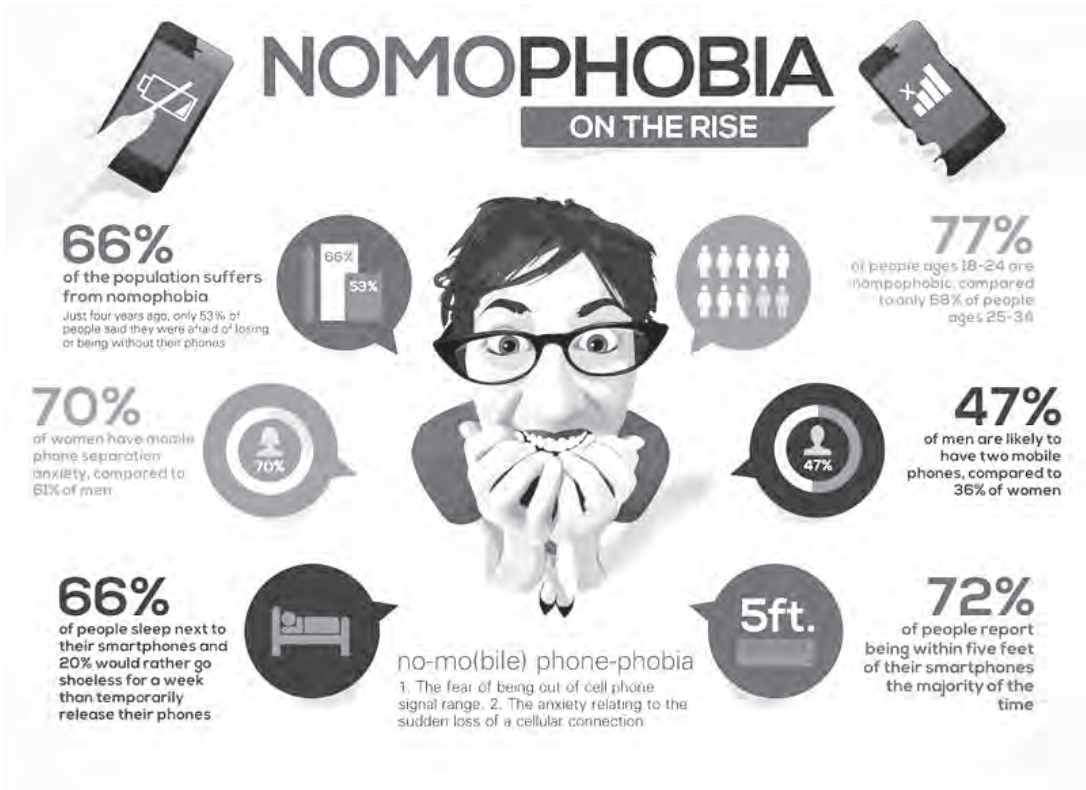
พวกเราสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ไปทำสัปดาห์ที่บ้านธารหยก ในวันที่ 7 มีนาคม 2015 กว่านิตยสารอุตุมนต์เล่มนี้จะออก คือเดือนกันยายน 7 เดือนโดยประมาณ แปลงที่ความรู้อัน วินาทีนั้นยังคงอยู่ เสียง

ขับร้องจากเด็กของบ้านนี้ เมื่อมาถึงท่อนท้าย *"In The Power of Your Love"* เพราะ ความรักของคุณทำให้พวกเรายังคงสามารถ ก้าวเดินต่อไปได้

บางที่เราสงสัยว่าถ้าพระรักเราจริง ทำไม ไม่สร้างให้ทุกคนมีความสุข ไม่ต้องแก่งแย่ง แข่งขัน ที่สุดแล้ว พระคงต้องการให้เราเติมเต็ม ซึ่งกันและกัน ไม่มีใครมีครบทั้งหมดของ สิ่งจำเป็นและต้องการ บางคนขาดสิ่งของ ภายนอกแต่อบอุ่นด้วยความรักจากคนรอบข้าง บางคนเหมือนมีทุกอย่างแต่จริง ๆ แล้ว เขา ไม่มีอะไรที่เป็นของจริงเลยแม้กระทั่งความรัก อย่างน้อยลมหายใจเพื่อกันและกันก็ทำให้ เราพบว่า ความสุขที่พระมอบให้เราก็คือ ในวันที่มนุษย์ได้มอบความรักต่อกันและอยู่เพื่อ ดูแลซึ่งกันและกันนั่นเอง **ซู่**

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชุลี นิติพน ชมรมเวชบุคลิกภาพทอลิก

เรื่องเก่าเล่าใหม่

Nomophobia (โนโมโฟเบีย) เป็นกันมากขึ้นในปัจจุบันนี้ เรียกกันง่ายๆ คือ ติดโทรศัพท์ ประสาทมือถือ เรียกว่าห่างตัวไม่ได้เลย สมัยก่อนจะติดอีเมล เรียกว่าเปิดดูกันบ่อยๆ ปัจจุบันนี้มีมือถือ เปิดดูได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะ เป็นไลน์ เฟซบุ๊ก เปิดดู อ่าน มีเพื่อนกันหลายกลุ่ม ตอบกลับ กลับมาดูใหม่ มีเพื่อนตอบบัก ตอบกลับ ตอนเช้าส่งดอกไม้ ก่อนนอน ส่งความรัก อวยพรให้หลับสนิท ผันดี ส่งความคิดถึง

อ่านไปอ่านมา หมดเวลาไปแล้วเป็นชั่วโมง มือเริ่มเกร็ง โทรศัพท์เริ่มร้อน มือเริ่มร้อน ตาเริ่มมัวหรือเปลา่ อาการเหล่านี้เกิดขึ้นกับผู้ที่เล่นมือถือเป็นกิจวัตรหรือเปลา่ เมื่อใกล้มือถือจะรู้สึกว่าจะติดต่อกับใครไม่ได้ รู้สึกว่าไม่สามารถรู้ข่าวคราว ประสาทกลัวตกข่าว รู้สึกว่าไม่สะดวก ตัวอย่างเช่น อยากรู้อะไรแต่ไม่สามารถหาข้อมูลจากมือถือได้ ผู้หญิงจะเป็นโนโมโฟเบียมากกว่าชาย

ถึง 3.6 เท่า ค่ายมือถือไม่พลาด ออกมือถือรุ่นใหม่ๆ ออกมาเสมอ กลัวตก รุ่นใหม่ดีกว่า สวยกว่า ต้องรีบหามาครอบครอง ใช้เต็มประสิทธิภาพหรือเปล่าไม่ทราบ แต่ถ้าถือมือถือรุ่นเก่า หรือรุ่นที่สนนราคาต่ำกว่าจะรู้สึกไม่สบายใจ

อาการ “โนโมโฟเบีย” ขาดมือถือไม่ได้ ก้มดูจอนาน เสี่ยงเกิดปัญหาสุขภาพ ทั้ง นิ้วล็อค สายตาเสื่อม หมอนรองกระดูกเสื่อมสภาพเร็ว ทำให้เกิดแขนขา มือไม่มีแรง เดินโคลงเคลง และอ้วน แนะนำวิธีป้องกัน ต้องสร้างวินัยในการใช้มือถือ ใช้เท่าที่จำเป็น ทำกิจกรรมอื่นทดแทน

ในการการป้องกันโรคนี้ ต้องสร้างวินัยในการใช้มือถือ ควรใช้เท่าที่จำเป็น ทำกิจกรรมอื่นทดแทน เช่น อ่านหนังสือ ออกกำลังกาย ถ้ารู้สึกเหงาให้หาเพื่อนคุยแทน การสนทนาผ่านทางหน้าจอโทรศัพท์ ตั้งกฎว่าจะไม่แตะต้องมือถือภายในเวลาที่กำหนด เช่น 30 นาที 1 ชั่วโมง แล้วค่อยๆ เพิ่มเวลาห่างมือถือให้มากขึ้น หรือกำหนดให้ห้องนอนเป็นเขตปลอดมือถือ ทั้งนี้ ผลสำรวจทั่วโลกพบว่า คนที่เกิดอาการโนโมโฟเบียส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นมากกว่าวัยทำงาน เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีเพื่อนมาก ชอบเล่นเกม ชอบเที่ยว ชอบทำกิจกรรมมากมาย จึงส่งข้อมูลผ่านมือถือถึงกันบ่อยๆ สำหรับประเทศไทย ผลสำรวจของสมาคมโฆษณาดิจิทัลปี 2557 พบมีผู้ใช้บริการโทรศัพท์มือถือ 94.3 ล้านเครื่อง เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ถึง 5.4 ล้านเครื่อง

วิธีที่ง่ายที่สุด ให้ผลที่ดีที่สุด น่าจะเป็นการสวดภาวนา การรำพึง แทนการใช้เวลาทั้งหมดกับมือถือ ดื่นเข้าขึ้นมาสวดภาวนา ขอบคุณพระสำหรับการประทานอีกวันให้ สวดเสร็จเรียบร้อยแล้วค่อยเปิดมือถือ ส่งดอกไม้ให้เพื่อน ก่อนนอนสวดภาวนาก่อนนอน ใช้เวลาในการสวดภาวนามากกว่าที่จะส่งความปรารถนาดีให้กับเพื่อนๆ ท่านจะรู้สึกว่าเวลานั้นมีค่ามาก และใช้เวลาคุ้มค่าจริงๆ

ขอพระอวยพระพรทุกท่านในกิจการที่ทำ

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมพ์เจริญ (คุณคัม)

089-524-0602

ผู้บริหาร ร้าน บุผา เว็คลัง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

~o-----o~

BUBPHA WEDDING STUDIO

สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สนุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS

สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณนิว)

BUBPHA WEDDING

สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำหรุ) สนุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตาล)

มรณสักขีในประเทศไทย (2)

สวัสดีครับ พี่น้องที่รัก ผมขอต่อรายงานการดำเนินงานการเป็นมรณสักขีของประเทศไทยอีกสักหน่อยนะครับ ก่อนจะแบ่งปันเรื่องเหตุการณ์ใหม่ๆ ในพระศาสนจักร ดินแดนธรรมทูตแห่งนี้

ช่วงที่มีการแต่งตั้งบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ในเดือนพฤษภาคม 2011 **พระคุณเจ้าโอลีเวียร์**ได้มาร่วมงานที่กรุงโรม และติดต่อส่วนตัวกับผมว่า ถ้าเรียนจบกลับไปทำงานที่กัมพูชาแล้ว ให้ผมช่วยดำเนินเรื่องการแต่งตั้งนักบุญมรณสักขีชาวกัมพูชา เรื่องนี้ทำให้ผมหนักใจ เพราะผมต้องลงเรียนวิชาเลือก และเข้าคอร์สอบรม

พิเศษ (Studium) ของกระทรวงเพื่อการแต่งตั้งมรณสักขี และนักบุญ ซึ่งเป็นรายวิชาที่ไม่เคยคิดว่าจะต้องเรียนเลยจริงๆ แต่ผมก็ลงเรียนด้วยความนบนอบ

กลับมาปีแรก 2014 พระคุณเจ้าได้ให้ผมรวบรวมรายชื่อบางคน ที่มีชื่อเสียงด้านความศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมรณสักขี ซึ่งนับเป็นเรื่องที่สร้างความลำบากใจให้กับผมมาก เพราะหลังจากประเทศที่เคยล่มสลาย เอกสารหายสาบสูญเป็นจำนวนมาก ทุกอย่างจึงเป็นเหมือนภาพเลือนลาง เหมือนกับจิ๊กซอว์กองใหญ่ๆ ที่ผมต้องพยายามปะติด

ปะต่อกันให้เห็นภาพที่สมบูรณ์และถูกต้องกับความ เป็นจริงมากที่สุด และแน่นอนว่า ไม่ใช่ผมคนเดียว แ่นที่จะทำเรื่องนี้... ในปีต่อมาคือปี 2015 พระคุณเจ้า ได้แต่งตั้งผมเป็นผู้ดำเนินเรื่องในระดับมิสซัง (Diocesan Postulator) ซึ่งทำหน้าที่เหมือน ทนายความที่จะต้องรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ใน กระบวนการทำคำร้องของผู้ที่เหมาะสมจะเป็น มรณสักขี โดยมีคณะมิสซังต่างประเทศกรุงปารีส เป็นเจ้าของเรื่องร้องขอ ผมได้พยายามเท่าที่จะทำได้ เดินทางและติดต่อคนเก่าแก่หลายท่าน

ในที่สุด ก็ได้รวบรวมประวัติและชื่อต่างๆ ซึ่งปัจจุบันมีทั้งสิ้น 35 คน ซึ่งมีทั้งพระสังฆราช พระสงฆ์ต่างประเทศและพื้นเมือง นักบวชชาย และหญิง รวมทั้งฆราวาส ชื่อเหล่านี้พูดรวมว่า **“พระสังฆราชซัมมา ซาละ และเพื่อนมรณสักขี”** รายชื่อเหล่านี้ ถูกนำเสนอเพื่อทำการสืบสวน และ แนนอนว่า อาจจะมีหลายคนต้องคัดออกไป ขณะที่ผมกำลังทำรายชื่อพยานอยู่ ปรากฏว่ามีพยาน หลายคนได้เริ่มลดลงเรื่อยๆ บางคนตั้งใจว่าจะไปหา ก็เป็นอันต้องเจ็บไข้ได้ป่วยตายไปก่อนก็มี

เราได้ติดต่อหลายๆ ท่าน ตามบุคลการ เท่าที่มี ก็ได้เปิดศาลเพื่อการสืบสวนกรณีมรณสักขี ใน ประเทศกัมพูชาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2015 โดยมีพระคุณเจ้าโอลีเวียร์ (MEP) เป็นผู้รับผิดชอบ มี**คุณพ่อมารีโอ (PIME)** เป็นผู้ดูแลความยุติธรรม มี**คุณพ่อจอร์จันลูกา (PIME)** เป็นนิติกร มี **คุณชาวน** เป็นผู้ช่วยฯ มี**คุณพ่อเรือง ฉัตรเชเรย (TMS)** เป็นผู้ดำเนินเรื่อง และยังต้องเตรียมคณะกรรมการอื่นๆ อีก ได้แก่ คณะกรรมการด้าน ประวัติศาสตร์ และด้านเทววิทยา

เราได้เริ่มเปิดศาลเพื่อสืบพยานครั้งแรกไป แล้วสองท่าน เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2015 เป็น

งานที่ต้องใช้เวลาและความร่วมมือจากพี่น้องอย่างมากเพื่อเราโดยเฉพาะพระศาสนจักรในกัมพูชา จะได้มีแบบอย่างของความเชื่อ ที่ยอมสละได้แม้ชีวิต เป็นอุทาหรณ์สอนใจและกระตุ้นเตือนความเชื่อ

ผมขอแบ่งปันอีกสองเรื่องที่เป็นครั้งแรกของพระศาสนจักรในกัมพูชา นั่นคือ เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2015 เป็นวันปฎิญาณตนตลอดชีพของซิสเตอร์ซาเลเซียนคนแรก ชาวกัมพูชา ชื่อ **ซิสเตอร์มารี ตัง สุวัณณะ** (ช.เนตร) หลังจากเดินทางพร้อมกับบรรดาซิสเตอร์ที่ให้การอบรม และรื้อฟื้นการถวายตัวทุกปีในคณะดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ (FMA) ซิสเตอร์ก็ได้ตัดสินใจปฎิญาณตนตลอดชีพ ครอบครัวของซิสเตอร์ มีลักษณะพิเศษคือ บิดาเป็นพุทธศาสนิกชนที่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับการเป็นนักบวช แต่ท่านเคารพการตัดสินใจของลูกสาว ส่วนมารดาขายปลาและเป็นคณะกรรมการวัด ซึ่งมีส่วนช่วยในการก่อตั้งมิสซังกำปงจามอีกครั้งหนึ่ง ซิสเตอร์เข้มแข็งในการตัดสินใจของตนเอง และชนะอุปสรรคด้านสุขภาพ จนได้รับรองจากคณะนี้ก็เป็นเครื่องหมายแห่งความยินดีอีกอย่างหนึ่งของผู้ที่อยากดำเนินชีวิตรับใช้พระเจ้าอย่างใกล้ชิด

เรื่องที่สอง คือ การจัดวันเยาวชนกัมพูชา-ลาว ครั้งที่หนึ่ง (10-16 สิงหาคม 2015) โดยมีหัวข้อว่า “ท่านทั้งหลายจงรักกันฉันพี่น้องต่อไป” (ฮบ 13:1) โดยมีเยาวชนจากลาวเข้าร่วมประมาณ 100 คน และจากกัมพูชาทั้งสามมิสซังประมาณ 200 คน โดยเริ่มตั้งแต่มิสซังกำปงจาม ซึ่งมีชายแดนทางเหนือของมิสซัง ติดกับมิสซังปากเซ ทางใต้ของลาว จากนั้นก็เดินทางมาที่บ้านตางโกก จ.กำปงทม เพื่อเรียนรู้ชีวิต ของการเป็นมรณสักขีของทั้งสองประเทศด้วยกัน โดยพระคุณเจ้า โอลีเวียร์ ถวายบูชาขอบพระคุณ เปิดงานชุมนุม

เยาวชนกัมพูชาลาวครั้งที่หนึ่งอย่างเป็นทางการที่นั่น จากนั้น ก็เดินทางมาที่มิสซังพนมเปญ เพื่อเรียนรู้ชีวิตตามวัดต่างๆ ทั้งในเขตเมืองและชนบท และไตร่ตรองเกี่ยวกับบทบาทศาสนาในบริบทของอาเซียนที่จะเปิดในปลายปีนี้ โดยได้เชิญพระจากทางพุทธศาสนามาเป็นวิทยากรด้วย จากนั้น ก็เดินทางไปมิสซังบัตตาบอง เพื่อศึกษาชีวิตพระศาสนจักรที่นั่น พร้อมกับมีพิธีบูชาขอบพระคุณปิดงานชุมนุมในโอกาสแม่พระได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ที่นั่น

ในงานนี้ สมาชิกคณะธรรมทูตไทยได้มีส่วนอย่างมากในการเป็นล่าม แปลสาระเนื้อหา และการอบรมให้กับเยาวชนทั้งสองชาติได้ช่วยเตรียมเยาวชนที่จะเข้าร่วม โดย**คุณพ่อบุญธรรม แหวนฉิมพลี** และพ่อโทมัสได้นำเยาวชนจากลาวข้ามชายแดนมาร่วมกิจกรรมนี้โดยตลอด ประสพการณ์ใหม่ครั้งแรกของพวกเขานี้ ต้องผ่านความยุ่งยากมากมาย ทั้งด้านภาษา เอกสาร การติดต่อประสานงาน การเดินทาง แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้อย่างเรียบร้อย เพราะความรักและการเรียนรู้ที่จะเป็นหนึ่งเดียวกัน ผลที่ได้รับคือ การติดต่อสัมพันธ์ รู้จักสนิทสนมกันระหว่างพระศาสนจักรของทั้งสองประเทศ ซึ่งมีสภาพระสังฆราชเดียวกัน การได้เรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ได้เตรียมตัวเข้าสู่อาเซียน โดยใช้หลักศาสนาคาทอลิก และเรียนรู้งานด้านสังคมที่ทุกคนจะต้องมีบทบาทในอนาคต

เวลานี้ ทุกคนต่างแยกย้ายกันกลับไปแล้ว แต่พวกเราหวังว่าสิ่งที่เราได้หวนในจิตใจของเยาวชนอนาคตของพระศาสนจักรเหล่านั้น จะเกิดดอกออกผลเพื่อพวกเขาจะได้เป็นแสงสว่าง และเป็น พยานความเชื่อสำหรับทุกคนรอบข้างต่อไป **❧**

ผึกสวะ ต้นโกงกาง

เมื่อร้อยกว่าปีก่อน ชาวหรือประเทศอินโดนีเซียมีความเจริญทางด้านวัตถุมากกว่าไทย เช่น ถนนหนทาง สถาปัตยกรรม และระบบการบริหารจัดการ เนื่องจากชาวตกออยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศสอันยาวนาน บ้านเรือนจึงถูกพัฒนาไปแบบตะวันตก จนมีคำกล่าวว่ายากเห็นยุโรปให้ไปชาวพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จประพาสเยี่ยมชมกิจการ

บ้านเมืองที่เกาะชวาถึง 3 ครั้ง ครั้งแรกตั้งแต่ยังเป็นยุวกษัตริย์เพียง 17 พรรษา แต่ทุกครั้งก็ไปจะนำสิ่งต่างๆ กลับมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยตามที่เห็นเหมาะสมเห็นควร เช่นการสร้างถนนก็เอาช้างจากฮอลันดามาช่วย การตัดแต่งต้นไม้ในพระบรมมหาราชวังก็ได้ช่างชาวมลายูไปเห็นต้นยางพาราที่เป็นพืชเศรษฐกิจก็ส่งเสริมสนับสนุนให้นำเข้ามาปลูก

การเสด็จแต่ละครั้งก็จะมีข้าราชการและ
ผู้ใหญ่ฝ่ายในเสด็จตามไปด้วย แต่ละท่านก็คง
เหมือนพวกเราในปัจจุบันเวลาไปต่างประเทศ เห็น
อะไรสวยงามก็ซื้อหรือหาเอากลับมาด้วย ในการเสด็จ
เมื่อปี 2444 พระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาถ
ที่ตามเสด็จ เห็นพีชน้ำเป็นกอ ใบอวบกลม
มีดอกสีม่วงสวยงามคล้ายกล้วยไม้ก็เอากลับมา
ปลูกที่กรุงเทพฯ สมัยนี้เราเรียกว่า “ผักตบชวา”
แต่สมัยก่อนเรียกว่า “ผักตามเสด็จ” เหตุผล
เพราะมีปลูกเฉพาะในรั้วในวัง จะไปมีที่อื่นเช่น
อยุธยาในท่าหรือหกปีต่อมาก็เพราะเชื้อพระวงศ์
เอาไปปลูกต่อ ผักตบชวาไม่ได้ทำกันง่ายๆ จะได้
มาก็ต้องไปขอร้องจากในวัง ต่อมาพญาذن (บุญยืน)
แห่งนครเชียงใหม่เป็นผู้นำพันธุ์ขึ้นไปปลูกที่
เชียงใหม่ คนทางเหนือเรียกว่า “ผักบัวลอย”

โดยธรรมชาติแล้วผักตบชวาเป็นพืชน้ำ
ที่แพร่พันธุ์ได้รวดเร็ว ลำพังอยู่ในรั้วในวังก็คง
ไม่มีปัญหาเท่าไร เพราะปลูกใส่กระถางบัวหรือ
ในสระขุดที่มีพื้นที่จำกัด ถ้ามันขึ้นเบียดกัน
มากไปอาหารไม่พอเพียง การแพร่พันธุ์ก็ถูก
จำกัดโดยปริยาย แต่เคราะห์หามยามร้าย เกิด
น้ำท่วมใหญ่ ผักตบชวาที่เลี้ยงในสระขุดก็ถูก
น้ำพัดลงสู่ลำคลองแม่น้ำ ผักตบชวามาอยู่ใน
ที่กว้างขวาง อาหารอุดมสมบูรณ์ก็เริ่มแสดง
แสนยานุภาพ ภายในหนึ่งเดือนจากหนึ่งกอก็
เพิ่มเป็นพันกอ หรือหนึ่งพันเท่าทุกเดือน ผ่านไป
สองเดือนก็เป็นล้านกอ มาถึงปัจจุบันเราจึงเห็น
ผักตบชวากระจายอยู่ทุกแม่น้ำลำคลอง บางแห่ง
แน่นจนปิดกั้นทางสัญจรทำให้เรือแพเดินทาง
ไม่ได้ ชาวบ้านต้องคอยเอาลามาไผ่มากันหน้า
บ้านของตัวเอง ไม่ให้ผักตบชวาลอยเข้ามาเกาะ

หรือไม่ก็จ้างคนช้อนตักขึ้นมาทิ้งบนบก แต่
เมล็ดของเจ้าผักตบชวาก็ทนทายาดสามารถ
กบดานจำศีลได้เป็นปีๆ วันดีคืนร้ายตกไปใน
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมๆ ก็งอกเกิดขึ้นมาใหม่ได้
สร้างความปวดหัวปวดใจให้กับผู้คนที่อยู่ริมน้ำ
กันถ้วนหน้า เพื่อระบายความโกรธเกลียดต่อ
ผักตบชวา ชาวบ้านก็เรียกมันเสียใหม่ว่า
“ผักสวะ” ใครถูกเรียกว่า “สวะ” ก็ให้รู้ไว้ว่า
หมายถึงอะไรที่ไม่มีคุณค่า ไร้ประโยชน์ ไม่มี
ใครอยากได้

ถ้านั่งเรือล่องออกไปปากแม่น้ำที่เป็นจุด
ไหลลงทะเลเราก็จะเห็นต้นโกงกางขึ้นเป็นแนว
เรียกว่าป่าโกงกางหรือป่าชายเลน (Mangroove)
ประกอบด้วยต้นโกงกางและต้นไม้อื่นๆ ที่ขึ้น
ได้ในบริเวณน้ำเค็ม มีใบใหญ่หนา มีรากอก
เลื้อยไปมาเหมือนขาแมงมุมที่งอกออกเพื่อยึดติด
กับดินให้มั่นคง รูปร่างไม่สวยงามเท่าไร เมื่อ
ขึ้นเป็นแนวทั่วชายทะเล ก็กลับกลายเป็นแหล่ง
เพิ่มจำนวนของสัตว์ทะเลชนิดต่างๆ เช่นปลากระ
พงปลาเก๋า ปลานวลจันทร์ ปูเสฉม ปูทะเล ปูม้า
กุ้งกุลาดำ กุ้งแชบ๊วย กุ้งต่างๆ อีกหลายสิบชนิด
รวมไปถึงหอยกระพง หอยนางรม หอยแมลงภู่
เป็นต้น สัตว์เหล่านี้ได้มากินแพลงค์ตอนที่
เป็นพืชหรือจุลินทรีย์ขนาดเล็กที่มีอย่างอุดมสมบูรณ์
แพลงค์ตอนเหล่านี้เกิดจากเศษใบไม้ที่หล่นทับถม
กันด้วยเหตุนี้ป่าโกงกางจึงเป็นเสมือนโรงเรียน
อนุบาล ให้สัตว์ตัวเล็กๆ ได้เจริญเติบโตก่อนเป็น
ตัวใหญ่ออกไปหากินในทะเลลึก นอกจากนี้ยังเป็น
แนวกันชนไม่ให้คลื่นลมพัดมาทำความเสียหาย
กับบ้านเรือนของผู้คน ตอนเกิดสึนามิ หมู่บ้านไหน
ที่ยังมีป่าชายเลน ก็ได้รับความเสียหายน้อย

เพราะแนวไม้ช่วยลดแรงกระแทกไปได้มาก
ต้นโกงกางเองก็เอาไปทำถ่านได้อย่างดี ตอน
ผมเป็นเด็ก คุณแม่สอนให้ก่อเตาหุงข้าว สมัย
นั้นไม่มีแก๊สหุงต้ม ได้ไม้โกงกางที่เอามาเผาทำ
เป็นถ่านให้เราได้ใช้หุงหาอาหารกินกันเวลารีดผ้า
ก็ยังใช้เตารีดเหล็กที่ต้องเปิดฝาเอาถ่านใส่ให้
เกิดความร้อน

แม้ว่าป่าโกงกางจะมีประโยชน์มากมาย
แต่ก็ประสบเคราะห์กรรม คือมนุษย์เราตัดโค่น
ต้นโกงกางและเปลี่ยนป่าชายเลนมาเป็นฟาร์ม
เลี้ยงกุ้งทำโรงงานอุตสาหกรรมนาเกลือ ฯลฯ
พื้นที่ 22 จังหวัดที่ติดทะเลของเรา โดยเฉพาะ
สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ที่เคย
มีป่าโกงกางอุดมสมบูรณ์ เดิมนั้นก็เหลือน้อยมาก
คนเห็นเรื่องเศรษฐกิจสำคัญกว่าเรื่องธรรมชาติ
ฟาร์มเลี้ยงกุ้งนั้นทำรายได้ให้ชาวบ้านรวดเร็วใน
ระยะแรก พอคนเลี้ยงกันมากๆ ราคาก็ตกลงมา
ที่ร้ายกว่าคือโรคระบาดในกุ้งที่ทำให้เกษตรกร
บางรายถึงหมดตัวเมื่อป่าโกงกางถูกทำลาย ห่วง
โซ่อาหารก็ถูกทำลายลงด้วย สัตว์ทะเลต่างๆ ก็หา
ได้ยากขึ้น สิ่งสกปรกที่มากับแม่น้ำก็ไหลลงสู่ทะเล
ได้โดยง่าย เพราะไม่มีแนวป่าโกงกางมากักไว้

เมื่อสามเดือนก่อนผมไปที่จันทบุรี ก่อน
เข้าเมืองก็ได้แวะไปเยี่ยมดูศูนย์ศึกษาการพัฒนา
อ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ศูนย์นี้
จัดตั้งขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2524 ที่ตำบลคลองขุด
อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เกิดขึ้นภายหลังที่
ในหลวงเสด็จไปเปิดอนุสาวรีย์ของพระเจ้าตากสิน
มหาราช และทรงดำริอยากให้มีศูนย์พัฒนา
สิ่งแวดล้อมและอาชีพชาวบ้านที่เกื้อหนุนส่งเสริม
กัน ในศูนย์เขาจัดให้มีที่ทางเดินชมป่าโกงกาง

มีคำอธิบายให้เราเข้าใจระบบนิเวศวิทยาและ
คุณประโยชน์ ทราบว่าในแต่ละปีมีโรงเรียนต่างๆ
พานักเรียนมาทัศนศึกษาที่นี่มากอยู่ หากทุกคน
เห็นประโยชน์ก็จะได้ช่วยกันดูแลไม่ให้มีการ
ทำลายป่าชายเลน หลายนๆ บริษัทก็มีโครงการ
พาพนักงานไปปลูกป่าชายเลนกัน

ชีวิตของคนเรานั้นหากไม่ได้ทำประโยชน์
หรือคุณงามความดีมากกว่าโทษที่ก่อให้ผู้อื่น
เราก็จะเหมือน “ผักสวะ” แต่หากชีวิตของเรา
นั้นเป็นประโยชน์กับชีวิตอื่นๆ เกื้อหนุนส่งเสริม
การอยู่ร่วมกัน แม้จะเป็นไม้โกงกางที่มีคนลอบ
ตัดลอบทำลายในบางโอกาสแต่ในท้ายที่สุด
แล้วผู้คนก็จะรู้ความจริงและช่วยกันส่งเสริม
ให้ดำรงคงอยู่ต่อไป

ในพระวรสารโดยนักบุญมัทธิว บทที่ 13
เล่าถึงการเทศนาของพระเยซูคริสตเจ้าบริเวณ
ริมทะเลสาบ พระเยซูเปรียบเทียบกับอาณาจักร
สวรรค์กับผักบางชนิดดังนี้ “อาณาจักรสวรรค์
เปรียบได้กับเมล็ดมัสตาร์ด ซึ่งมีผู้ไปหว่านในนา
และเป็นเมล็ดเล็กกว่าเมล็ดทั้งหลาย แต่เมื่อ
เมล็ดงอกขึ้นเป็นต้นแล้ว กลับมีขนาดโตกว่า
ผักอื่นๆ และกลายเป็นต้นไม้ จนกระทั่งนกใน
อากาศมาทำรังอาศัยบนกิ่งได้”

คนในดินแดนตะวันออกกลางที่พระเยซู
คริสตเจ้าเทศนานั้นเห็นต้นมัสตาร์ดทุกวัน และ
รู้ว่ามันเป็นต้นไม้ที่มีประโยชน์ เอามาทำอาหารกินได้
แต่คนไทยอาจไม่ค่อยคุ้นเคยกับต้นมัสตาร์ด
ไม่แน่ว่าหากพระเยซูมาเทศนาบริเวณลุ่มน้ำ
เจ้าพระยา พระองค์ได้เห็นผักตบชวาและ
ต้นโกงกาง พระองค์อาจเปรียบอาณาจักรสวรรค์
เหมือนต้นโกงกางและป่าชายเลน

ครอบครัว

ครอบครัวเป็นเรื่องชีวิตที่ผูกพันกันระหว่างพ่อแม่ลูกอย่างพิเศษ เวลาเดียวกันก็เป็นธรรมชาติที่สุด นับตั้งแต่วันแรกแต่งงานจนถึงวันจบชีวิตจากกันไปสู่ภพหน้า แม้จะมีเรื่องราวรายละเอียดและความสลับซับซ้อนมากมายที่เกิดขึ้นในแต่ละครอบครัว แต่ทว่าความจริงที่เป็นคำตอบต่อคำถามเกี่ยวกับครอบครัวนั้น มักจะออกมาจากปากหนูน้อยที่เป็นลูกๆ ทั้งหลาย สมดังคำคมภาษาฝรั่งเศสที่ยืนยันไว้ว่า “ความจริงออกจากปากเด็ก” (En ralité hors de la bouche des enfants)

ขอยกตัวอย่างบางคำถามในทำนองนั้นว่า “หนูอยากอยู่กับใครมากที่สุด?” (ระหว่างพ่อแม่มากกับคนอื่นไม่ว่าใคร) “หนูรักใครมากที่สุด?” และ “หนูอยากจะมีพ่อแม่ผู้บังเกิดเกล้าแต่เพียงผู้เดียวในชีวิตใช่หรือไม่?” คำตอบที่ได้ทั้งหมดก็คือ มีแต่พ่อแม่ผู้บังเกิดเกล้าเท่านั้นที่ลูกอยากอยู่ด้วย รักที่สุดและอยากให้เป็นอย่างนั้นกับพ่อเดียวแม่เดียวไปตลอดชีวิต

ไม่ว่าจะเกิดสถานการณ์ใดขึ้นมาขอเพียงแต่ให้รักษาไว้ให้ได้ซึ่งความรักผูกพันฉันพ่อแม่ลูกที่แท้จริง ทุกอย่างก็จะสอดคล้องและเป็นไปได้ตามคำตอบข้างต้น

คำตอบของหนูทั้งหลายเหล่านี้ล้วนมาจากมนธรรมของดวงใจที่ยังสะอาด สดใส และบริสุทธิ์ปราศจากมลทินมัวหมองเจือปน

ในโอกาสวันแม่ที่เวียนมาบรรจบครบรอบที่จัดขึ้นตามประเพณี เพื่อให้ความสำคัญแก่ผู้เป็นแม่ในฐานะเสมือนสายใย-สายยึดและสายโยง ระหว่างชีวิตพ่อ-แม่-ลูกในครอบครัวที่รักแท้หนึ่งเดียวดังกล่าว

หากเส้นใยเส้นสายชีวิตที่ว่านี้มีปัญหาเกิดขึ้น ก็จะทำนุบำรุงปัญหาในครอบครัวอย่างไม่ต้องสงสัย และปัญหาจากครอบครัวก็จะทำนุบำรุงปัญหาในสังคมต่อไป

สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 ทรงมีพระดำรัสตรัสทักทายกับพ่อแม่ผู้ปกครองบ่อยๆ “โปรดกอดจูบลูกของท่านแทนพ่อด้วย” นี่เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงเน้นถึงความรักต้องเริ่มต้นปูพื้นฐานที่บ้านหรือครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับคำคมภาษาอังกฤษที่ว่า “Charity begins at home.”

หากเราหวนมาใคร่ครวญและพิจารณาด้วยมโนธรรมต่อคำตอบข้อๆ ใดๆ ของดวงใจเด็กน้อยเหล่านี้ ก็จะเข้าใจถึงนัยยะที่สื่อความหมายได้อย่างลึกซึ้งและให้คุณค่าเนกอนันต์ของชีวิตครอบครัว หนึ่ง ใครที่ต้อนรับเด็กน้อยเหล่านี้ก็เท่ากับต้อนรับพระเยซูเจ้าด้วยในเวลาเดียวกัน นั่นหมายความว่าพระองค์ให้ความสำคัญในเรื่องจิตวิญญาณและมโนธรรมของเด็กอย่างยิ่งยวดทีเดียว

ยิ่งกว่านั้น ในคัมภีร์ของครอบครัวคริสตชน ได้ก่อเกิดขึ้นจากคำมั่นสัญญาที่เจ้าบ่าวเจ้าสาวผู้ย่างก้าวเข้าสู่ประตูวิวาห์ โดยทั้งสองฝ่าย

ให้สัจจะวาจาแก่กันและกันว่า ...“ขอสัญญาว่า
จะถือซื่อสัตย์ต่อคุณ ทั้งในยามสุขและยามทุกข์
ทั้งในเวลาป่วยและเวลาสบาย เพื่อรักและยกย่อง
ให้เกียรติจนกว่าชีวิตจะหาไม่” ผลที่ตามมา
นั้นจะส่งไปถึงไม่ใช่เฉพาะคู่บ่าวสาวที่เป็นสามี
ภรรยากัน แต่ยังจะเชื่อมโยงไปถึงความเป็นพ่อแม่
และลูกต่อไปอย่างมีพันธะผูกพันในความรักและ
ความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริง

ความรักในครอบครัวคริสตชนนี้
จึงสะท้อนถึงความรักของพระคริสต์เจ้าต่อ
พระศาสนจักร รวมทั้งฉายส่องวิถีชีวิตครอบครัว
ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นต้นแบบของครอบครัวคริสตชน
ซึ่งมีพระเยซูเจ้าสถิตอยู่ท่ามกลางเสมอ ผู้ทรง
ทำให้เกิดความรักและความเป็นหนึ่งที่แท้จริง
ดังกล่าว ❀

ครอบครัวใคร

การเป็นบุตร

จนเติบโตใหญ่

แล้วสร้างบ้าน

ครอบครัวคริสต์

สามพร้อมพรัก

หนึ่งในสาม

พระครบครัน

ครอบครัวใคร

เป็นประทีป

ครอบครัวคริสต์

เป็นหนึ่งเดียว

ใครก็รู้

สุดประเสริฐ

ได้ดิบดี

แต่งงานอยู่

ศักดิ์สิทธิ์

พระบุคคล

สามในเรา

มันประจักษ์

ใครก็รู้

ชูสว่างไสว

ติดตามพระ

เนาในพระ

ชูชีพมนุษย์

เกิดจากฐาน

มีการงาน

คู่เดียวกัน

ด้วยฤทธิรัก

ดลสุขสันต์

เท่าเทียมกัน

องค์รักเดียว

กอบกู้ชีพ

ให้แลเหลียว

จะกลมเกลียว

สักขีพยาน.

“ใครจะเป็นใหญ่เท่าพระเจ้า”

แรกเริ่มพระเจ้าเป็นเจ้าทรงสร้างเทวดา (เทวดา) เป็นจิตจำนวนมากมาย เพื่อจะได้มีความสุข ได้อยู่กับพระเจ้า และรับใช้พระองค์ และมีเทวดาองค์หนึ่งชื่อ **ลูซีเฟอร์** (ซาตาน) เป็นผู้นำ คิดจะเป็นใหญ่เท่าพระเจ้า กบฏต่อพระองค์ ไม่ยอมรับใช้พระองค์ และมีพรรคพวกติดตามด้วยเป็นจำนวนมากมาย

มีเทวดาองค์หนึ่งชื่อ **เทวดามีคาเอล** (มีคาเอล มีเชล ไมเกิ้ล) เป็นผู้นำ และพรรคพวกอีกมากมายเช่นกัน คัดค้าน ต่อสู้ ไม่ยอมเข้าอยู่กับพวกกบฏ ท่านอ้างว่า “ใครจะเป็นใหญ่เท่าพระเจ้า” จึงเป็นฝ่ายชนะด้วยเหตุผล พระเจ้าจึงทรงลงโทษลูซีเฟอร์และพรรคพวกของมันให้ไปอยู่ในนรกนิรันดร์ แล้วเราก็เรียกว่า **ผี หรือ ปีศาจ**

ต่อมาพระเจ้าทรงสร้างโลก จักรวาล และมนุษย์ ชาย - หญิง อาดัม และเอวา ซึ่งมีร่างกายและวิญญาณเป็นจิตไม่รู้ตายคล้ายพระเจ้าเหมือนเทวดา จะได้มีความสุข และสรรเสริญรับใช้พระเจ้าตลอดไปโดยไม่ต้องตาย เมื่อถึงเวลากำหนด พระเจ้าจะทรงโปรดให้รับรางวัลในสวรรค์นิรันดร์

พวกปีศาจเห็นพระเจ้าสร้างมนุษย์ จะได้ไปสวรรค์แทนที่มัน มันก็อิจฉา จึงพากันมา ชักชวนยั่ววนมนุษย์ด้วยวิธีต่างๆ ให้ทำบาป จะได้ตกนรกไปเป็นพรรคพวกเดียวกับมันตลอดนิรันดร์ด้วย

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีพระเมตตาและกรุณาสงสาร อาดัม และเอวา หลังจากที่ได้ทำบาปแล้ว พร้อมกับลูกหลานต่อมาด้วยจะต้องไปนรก จึงทรงโปรดให้พระบุตรของพระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ชื่อ **เยซู** จากพระนางพรหมจารีมารีย์ โดยมีนักบุญโยเซฟเป็นบิดาเลี้ยง เพื่อไถ่บาปมนุษย์เพื่อช่วยให้ทุกคนได้รอดไปสวรรค์ได้

ยังมีเทวดาคาเบรียล ที่พระเป็นเจ้าทรงใช้ให้นำข่าวดีมาบอกให้พระนางมารีย์ว่า จะบังเกิดบุตรชาย ชื่อ **เยซู** ท่านจะเป็นผู้ไถ่บาปมนุษย์

และเทวดาราฟาเอล ที่พระเป็นเจ้าทรงใช้มาเป็นเพื่อนร่วมทางกับโทบิยาซึ่งเป็นลูกชายของโทบิต เขาไปทวงหนี้และเทวดาได้ยังช่วยให้เขาพ้นภัยอันตรายต่างๆ มากมาย

พระศาสนจักรให้เราฉลองอัครเทวดาทั้งสามองค์นี้พร้อมกันในวันที่ 29 กันยายนของทุกปี ขอท่านทั้งสามช่วยนำทางและคุ้มครองป้องกันภัยต่างๆ ให้เราทุกคนด้วยเทอญ

เราจงปฏิบัติและรับใช้พระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ เหมือนเทวดาทั้งหลายในสวรรค์ เราจะได้มีความสุขอยู่กับพระเจ้าตลอดไป ทั้งในชีวิตนี้และในสวรรค์นิรันดร์ด้วย **✠**

คุณสิท หึงสู่!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่ล่ะ **‘ตัวจริง!’** ที่ผู้ใช้งานยืนยันมั่นใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกลอก
พิสูจน์ความเป็น **‘ตัวจริง!’** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม่เปราะแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คู่ค้า นานแสนนาน
- ✓ กนต่อการดูดซับ กระแทก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คู่ค้า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน สวยดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด
คุณเกษม - คุณนวลละออ กริมย์เจริญ

ISO 9001

รับส่วนเคลือบพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลือนงานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร.02-613-8989 (ต่อ 431 คุณน้อม - สหรัฐ 'แมทริก' - แดงเดช)

บริษัท พรสิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

WOODTECT
∞ colors..beauty..infinity

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะคริลิกแท้ 100% ชนิดกันน้ำ สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไทเทเนียม

มอก. 2321-2549
ทนสารจากอากาศ

ฟิล์มสีหายใจ

ทำความสะอาดง่าย

ราคาเริ่มต้นที่ 30,000 บาท

LOTUS EFFECT

สีเลียนเหมือนใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ชะล้างคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันฝ้า และคราบเกลือได้โครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีปั้งพอง ลอกหลุด

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอะคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไทเทเนียม

สี 9.9 คุ้มมากจนชั่วชีวิต

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น
Titanium MAX

สูตรพิเศษสารไทเทเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ซึ่เกาะเป็นเนื้อเดียวกันผิวมันเงาได้

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน
Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสี UV ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกหลุด ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ
Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณมวละออ กริมย์เจริญ

ISO 9001

รับส่วนเคลือบพิเศษ เพื่อช่วยเหลือนานการติดตั้งและเคลือบสนทัวประเทศ

โทร. 02-613-8989 (ต่อ 431) คุณน้อม - สกรู 'แม็กซ์' - แดงเดช

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง แขวงทองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ความยุติธรรมในสังคม

วันหนึ่งในฤดูหนาว ตำรวจได้จับขบวนการคนหนึ่งที่กำลังขโมยขนมปังหนึ่งก้อนที่ร้านค้าแห่งหนึ่ง และได้นำตัวขบวนการมาแสดงต่อหน้าศาล

กฎหมายต้องเป็นกฎหมายและไม่ควรมียกเว้น ดังนั้น ผู้พิพากษาจึงสั่งให้ปรับชายขบวนการเป็นเงิน 10 ดอลลาร์ แต่ผู้พิพากษาหยิบกระเป๋าเงินของตนขึ้นมาและจ่ายค่าปรับให้ชายขบวนการ ต่อจากนั้นเขาได้หันหน้าไปที่ทนายความ นักข่าว และผู้ที่มาฟังการพิพากษา และกล่าวว่า “พวกเราทุกคนก็มีส่วนผิดต่ออาชญากรรมที่น่าละอายนี้ เราละเลยจนทำให้ชายขบวนการนี้ต้องหิวโหยเป็นเวลาหลายวัน ดังนั้น ฉันจึงตัดสินให้ปรับทุกคน

เป็นเงิน 10 เซน” ต่อจากนั้นผู้พิพากษาได้ส่งหมวกของเขาไปรอบห้องพิพากษา เขารวบรวมเงินได้ 47 ดอลลาร์

50 เซน ผู้พิพากษามอบเงินเหล่านี้ให้กับขบวนการ และกล่าวว่า “จงไปและพยายามหางานทำให้ได้” ๕

ชวนคิดสะกิดใจ

ไม่เพียงพอกที่เราจะกล่าวถึงเหยื่อของความยุติธรรมในสังคมด้วยความเมตตาสงสาร และไม่มีประโยชน์เช่นกันที่เราจะกำเพียบบ่นว่าความยุติธรรมในสังคม โดยไม่คิดที่จะยื่นมือทำอะไรบางอย่างที่จะช่วยให้เขามีสภาพชีวิตที่ดีขึ้น สิ่งที่คุณพิพากษาก่อนนี้กำลังเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เรา ท่านไม่ละเลยความถูกต้องในหน้าที่ซึ่งท่านจะต้องยึดถือ และในขณะที่เดียวกันท่านก็หยิบยื่นความช่วยเหลือให้กับชายขบวนการคนนั้นและเชิญชวนให้ผู้อื่นร่วมมือร่วมใจกัน ช่วยเขาด้วย

นักบุญมัทธิว

(อัครสาวก : ผู้นิพนธ์พระวรสาร)

St. Matthew (ศตวรรษที่ 1)

ฉลอม 21 กันยายน

นักบุญมัทธิว ต้องเป็นผู้ที่รู้จักพระคัมภีร์ (พระธรรมเดิม) เป็นอย่างดี และคงได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่เกี่ยวกับ “พระอาณาจักรของพระเจ้า” ท่าน “ก็เหมือนกับเจ้าบ้านที่นำทั้งของใหม่และของเก่าออกจากคลังของตน” (มธ 13:52) ท่านเป็นคนที่ได้รับการอบรมมาแบบหนึ่งต่างหาก เพราะท่านได้มีอาชีพเป็นคนเก็บภาษีที่เมืองคาเปอร์นาอุม และมีพื้นเพทางวัฒนธรรมกรีกมาก่อน อันนี้สังเกตได้จากชื่อของท่านซึ่งคงจะมาจากภาษากรีก แต่ชื่อเก่า “เลวี” ของท่านนั้นมีกำเนิดมาจากภาษาฮีบรู (มก 2:14 ; ลก 5:27)

หน้าที่สำคัญของสาธุศิษย์ของพระเยซูเจ้า ผู้นี้ก็คือ การถ่ายทอดข่าวดีหรือพระวรสาร หลังจากการเสด็จกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าแล้วท่านก็คงได้ทำการรวบรวมเหตุการณ์บางอย่างในชีวิตของพระเยซูเจ้า และได้พยายามจัด สุนทรพจน์ (คำพูดของพระเยซูเจ้า) ต่างๆ ของพระองค์เข้าไว้ด้วยกันโดยอาศัย “คำที่เป็นกุญแจสำคัญ” สำหรับสุนทรพจน์แต่ละเรื่อง ส่วนประกอบต่างๆ เหล่านี้ “ข่าวดี : พระวรสาร” ได้ช่วยทำให้บรรดาคริสตชนรุ่นแรกๆ ได้มีความเข้าใจในพระธรรมเดิมได้ดีและถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งในเวลานั้นก็ยังคงฟังพระธรรมเก่ากันอยู่ในศาลาธรรม

เราเชื่อกันว่านักบุญมัทธิวคงจะได้เขียนพระวรสารของท่านเป็นภาษาอารามเอิก (ภาษาที่พระเยซูเจ้าและชาวฮีบรูทั่วๆ ไปพูดกันในสมัยนั้น) และโดยอาศัยพระวรสารนี้เองที่ท่านได้พยายามชี้แจงให้เห็น

ว่าพระเยซูเจ้าคือ พระเมสสิยาห์ที่บรรดาผู้ชอบธรรมในพระธรรมเก่าตั้งหน้าตั้งตาคอยกัน นอกนั้นท่านยังชี้แจงให้เห็นถึงฐานะของพวกคริสตชนอีกด้วย คืออบเทา หรือท่าที่ของพระศาสนจักรที่มีต่อธรรมเนียมปฏิบัติและจารีตพิธีกรรมของพระธรรมเดิม

พระวรสารของนักบุญมัทธิวที่เราอยู่ในขณะนี้ แปลมาจากต้นฉบับที่เป็นภาษากรีก ซึ่งก็คงได้รับอิทธิพลจากพระวรสารของนักบุญมาระโกและของนักบุญลูกาไม่มากนักน้อย แม้ว่าพระวรสารของนักบุญมัทธิวยังคงรักษาลักษณะทางวรรณกรรมของท่านเองไว้ก็ตาม พระวรสารของท่านเป็นพระวรสารแห่ง “พระอาณาจักรของพระเจ้า” เป็นพระวรสารที่ทำให้พระธรรมเดิมสำเร็จบริบูรณ์ในองค์พระคริสตเจ้า เป็นพระวรสารแห่ง “มหาบุญลมหก 8 ประการ” (มธ 5:1-12) และสุนทรพจน์ที่พระเยซูเจ้าได้ทรงปราศรัยกับมหาชนบนภูเขา เป็นพระวรสารแห่งนิทานเปรียบเทียบ เรื่องเมืองสวรรค์ และการพิพากษาสุดท้าย เป็นพระวรสารของพระศาสนจักร ซึ่งตั้งอยู่บนฐานศิลาหรือนักบุญเปโตร และสุดท้ายเป็นพระวรสารแห่ง ธรรมล้ำลึกของพระศาสนจักร

เป็นที่น่าเสียดายที่เราไม่รู้จักประวัติจริงๆ ของท่าน และเราไม่ทราบว่าคุณลักษณะอย่างไร หรือเป็นมรดกสักชื่ออย่างไร...บรรดาคริสตชนยกย่องท่านนักบุญมัทธิวให้เป็นองค์อุปถัมภ์ ผู้ทำงานธนาคาร และสมุห์บัญชี ๕

ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า
(Laudato Si')

พระสมณสาส์น

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
เกี่ยวกับการดูแลรักษาโลก บ้านที่เราอาศัยอยู่ร่วมกัน

พระสมณสาส์น ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า (Laudato Si')

**ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
การดูแลรักษาโลก บ้านที่เราอาศัยอยู่ร่วมกัน**

จดหมายที่พระสันตะปาปาทรงเขียนถึงทุกคน
พระองค์ทรงเตือนว่าโลก บ้านที่เราใช้ร่วมกันนี้
เป็นเสมือนพี่น้องคนหนึ่งซึ่งเราแบ่งปันชีวิตด้วยกัน

แปลโดยเชอร์มารี หลุยส์ พรฤกษ์งาม

จัดพิมพ์โดย สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศ

ราคา 90 บาท

ติดต่อโทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

นักบุญริต้า กุหลาบสวรรค์แห่งกัสเซีย

รูปปั้นของนักบุญหญิงในชุดนักบวชสีดำผู้สวมมงกุฎหนาม ในมือถือไม้กางเขนและมีรอยแผลที่หน้าผาก ซึ่งพบเห็นได้บ่อยครั้งตามวัดตามมหาวิหารทั่วทั้งอิตาลี กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางในครั้งนี้ การเดินทางไปที่กัสเซียเป็นหนึ่งในน้อยครั้งที่เราอาศัยรถทัวร์เดินทางออกจากโรมแทนที่จะพึ่งพารถไฟเช่นทุกครั้ง แต่เชื่อมัยครับว่ารถทัวร์ทั้งคันมีผู้โดยสารอยู่ไม่ถึงหนึ่งในสามของที่นั่งทั้งหมด รถทัวร์นำเราโดยสารไปบนถนนสายหลักผ่านทิวทัศน์ของเนินเขาสีน้ำตาลจัดซึ่งเป็นผลพวงของการเก็บเกี่ยวธัญพืชในไร่ ฟางแห้งถูกม้วนเป็นก้อนกลม ๆ วางเรียงรายอยู่ตามทุ่ง สลับกับไร่ทานตะวันสีเหลืองจัดตัดกับท้องฟ้าสีน้ำเงินอ่อน ๆ ที่ประปรายด้วยพุ่มเมฆบาง ๆ มองเพลินตายิ่งนักในความรู้สึกของผม เส้นทางถูกแยกออกไปสู่ถนนเข้าหมู่บ้านที่สองข้างทางกลายเป็นป่าไม้ ภูเขา มีลำธารเล็ก ๆ ไหลขนานกับแหล่งชุมชนและไร่ผัก รถทัวร์แล่นผ่านหมู่บ้านแล้วหมู่บ้านเล่าจนมาถึงจุดหมายของเรา ในที่สุด เราเริ่มต้นการแสวงบุญในครั้งนี้ด้วยการเข้าไปถามข้อมูลจากสำนักข้อมูลนักท่องเที่ยวจนได้ความว่าไม่มีรถแท็กซี่ที่จะพาเราขึ้นไปเยี่ยมบ้านเกิดของนักบุญริต้าในเมือง Roccaporena ซึ่งห่างออกไปเพียงห้ากิโลเมตรได้ เพราะเวลากลับโรมของเราถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งที่เราทำได้คือการเดินเยี่ยมชมมหาวิหารและอารามของท่านในเมืองกัสเซียนี้ซึ่งก็เพียงพอแล้วสำหรับผม เดินไต่ระดับขึ้นไปตามบันไดและป้ายบอกทางชี้ให้เรามุ่งตรงไปยังมหาวิหารนักบุญริต้า วิหารหลังใหญ่สร้างจากหินอ่อนสีขาวใน

รูปแบบผสมตั้งตระหง่านอยู่เบื้องหน้า หักเฉียภาพจากเนินเขาที่ตั้งของมหาวิหารมองเห็นทิวเขาและธรรมชาติแบบชนบทที่มีบ้านเรือนรายรอบอยู่เบื้องล่างไกลออกไป ตรงข้ามกับมหาวิหารเป็นอาคารทางเดินสองฝั่งที่ทอดยาวเป็นเส้นตรงออกไปจากตัวมหาวิหาร ถนนสายที่อยู่ระหว่างทางเดินทั้งสองฝั่งหรือถนนที่ทอดยาวออกไปจากหน้ามหาวิหารนั้นในวันเสาร์และอาทิตย์ที่จะถึงนี้จะคลาคล่ำไปด้วยบรรดาสัตบุรุษที่เดินทางมาร่วมขบวนแห่ดอกกุหลาบในงานฉลองดอกกุหลาบแห่งกัสเซีย ดอกกุหลาบที่มีความสัมพันธ์กับนักบุญริต้า นักบุญประจำเมืองและกลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญของเมืองไปโดยปริยาย เราเลือกที่จะเข้าไปเคารพพระธาตุของท่านนักบุญในมหาวิหารก่อนอื่นใด เมื่อได้เข้าไปภายใน ไม่น่าเชื่อว่าบรรยากาศและสถาปัตยกรรมรวมทั้งการตกแต่งภายในมหาวิหารจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างจากภายนอกโดยสิ้นเชิง ภาพวาดสีน้ำมันสลับสับเปลี่ยนและเพดานถายทอดเรื่องราวชีวิตและความศักดิ์สิทธิ์ของท่านนักบุญ मुखด้านซ้ายของมหาวิหารเป็นสถานที่วางโลงแก้วบรรจุศพของท่าน สภาพศพของท่านนักบุญอยู่ในชุดนักบวชหญิงคณะออกัสติเนียนสีดำนอนสงบอยู่ในโลงแก้ว ผู้คนต่างพากันมาสวดภาวนาขอพรจากท่านอย่างไม่ขาดสายจนผมนึกประหลาดใจที่เพิ่งได้รู้จักท่านเมื่อไม่นาน ผมเข้าไปสวดภาวนาปะปนกับนักแสวงบุญคนอื่น ๆ จากนั้นจึงเข้าไปรับกลีบกุหลาบจากซิสเตอร์ท่านหนึ่งซึ่งยืนยิ้มอยู่หลังลูกกรงกั้นระหว่างส่วนนอกกับส่วนเก็บพระธาตุเสร็จภารกิจจากภายในมหาวิหาร เราชวนกันไปเยี่ยมอารามของท่านนักบุญริต้าที่อยู่ติดกันแค่ประตูกัน แต่เสียดยที่ประตูอารามปิดพักกลางวันและจะเปิดต้อนรับนักแสวงบุญอีกครั้งในเวลาบ่ายสองโมงครึ่งซึ่งเรามีเวลาอีกกว่าสองชั่วโมง ผมจึงชวนเพื่อนร่วมทางไปเดินสำรวจตามร้านขายรูปพระและเยี่ยมชมห้องใต้มหาวิหาร ซึ่งเป็นสถานที่เก็บรักษาอัครราชย์ศีลมหาสนิทที่มีเรื่องราวบันทึกไว้ว่าในปี ค.ศ.1330 ที่เมืองซีเอนา พระสงฆ์ท่านหนึ่งได้นำแผ่นศีลที่เสกแล้วสอดไว้ในหนังสือเพื่อจะนำไปส่งให้ผู้ช่วย แต่เมื่อเปิดหนังสือออกปรากฏว่าแผ่นศีลนั้นกลับกลายเป็น

เลือด พระสงฆ์ท่านนั้นจึงไปขอรับศีลภักยาบาจากคุณพ่อ
ซีโมเน พิตาติ ผู้นำวิญญานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะได้รับการ
สถาปนาเป็นบุญราศีในเวลาต่อมา บุญราศีซีโมเนได้เก็บ
รักษาพระธาตุนั้นไว้อย่างดีและนำมาที่กัสเซีย สมเด็จพระสันตะปาปาบอนิฟาซ ที่ 9 ทรงประกาศรับรองอัศจรรย์
ศีลมหาสนิทในครั้งนี้ อัศจรรย์ศีลมหาสนิทอยู่ในรูปปรากฏ
ของวงเลือดขนาดปั้งแผ่นเล็กบนกระดาดขาวสีซีดถูกเก็บ
รักษาไว้ในรัศมีขนาดกะทัดรัดและบรรจุในตู้กระจกติดกับ
ผนังห้อง คาร์วะอัศจรรย์ศีลมหาสนิทเสร็จเราพากันไปหา
ที่นั่งเหมาะ ๆ สำหรับรับประทานอาหารกลางวันเมื่อพิเศษ
เพื่อรอเวลาให้อารามเปิดในช่วงบ่าย เป็นอาหารไทยที่เรา
พกพาใส่เป้มาจากบ้าน ผู้คนที่เดินผ่านไปมาต่างเหลียวมอง
พวกเราด้วยความแปลกตาและอาจจะนึกอิจฉาในอิริยาบถ
แสนผ่อนคลายเป็นของเรา หลังมือกลางวันเรายังเหลือ
เวลาอีกเกือบชั่วโมงสำหรับเดินชมสถานที่โดยรอบอย่าง
จุใจ ท้องฟ้าสีน้ำเงินสดช่วยให้การเก็บภาพความประทับใจ
ในครั้งนี้สนุกครื้นเครงแม้จะต้องเผชิญกับแสงแดด
แผดกล้าเพียงใดก็ตาม

อารามเปิดแล้วคุณพ่อวัยเฉียดเจ็ดสิบที่ยัง
คล่องแคล่วกระฉับกระเฉงนำกลุ่มผู้แสวงบุญเข้าไป
ภายใน ท่านกล่าวต้อนรับและอธิบายที่มาที่ไปของอาราม
รวมทั้งประวัติคร่าว ๆ ของท่านนักบุญ นักบุญริต้าเกิดที่
เมือง Roccaporena ในปี ค.ศ. 1381 ตั้งแต่วัยเยาว์
ท่านร้องขอพ่อแม่ให้ส่งท่านเข้าอาราม หากแต่พ่อแม่กลับ
จัดการหมั้นหมายให้ท่านแต่งงานแทน ท่านเป็นภรรยาและ
แม่ที่ดี แต่สามีของท่านเป็นชายเจ้าอารมณ์ที่ชอบใช้ความ
รุนแรงกับท่านและยังสอนลูก ๆ ในทางที่ไม่ถูกต้อง แต่
กระนั้น ท่านก็ยังพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด
คอยเผื่ออิฐฐานภาวนาและรับศีลมหาสนิทเป็นประจำ
เป็นแบบอย่างที่ดีของคริสตชนเพื่อพยายามเปลี่ยนใจสามี
จากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จวบจนย่างเข้าปีที่ 20 ของ
ชีวิตคู่ สามีของท่านถูกคู่กรณีแทงตาย แต่ก่อนจะสิ้นใจ
เขาได้กลับใจเป็นทุกข์ถึงบาป ท่านนักบุญยังได้พยายาม
เกลี้ยกล่อมลูกชายทั้งสองไม่ให้พยายามหาจองเวรหรือ
แก้แค้น แต่หลังจากนั้นไม่นานลูกชายทั้งสองก็เสียชีวิตด้วย
โรคระบาด ทั้งท่านไว้เพียงลำพังคนเดียว ในที่สุด ท่านก็
ตัดสินใจขอเข้าอารามคณะอัสติเนียนแต่ทางอาราม

กลับไม่ยอมรับท่าน อัศจรรย์ที่ถูกเล่าขานก็คือ ท่านได้
บินเข้าไปในอารามด้วยความช่วยเหลือของนักบุญนิโคลัส
แห่งโตเลนต์โน นักบุญยอห์น บัปติสและนักบุญออกัสติน
และได้รับชื่อใหม่ว่า Margarita Conciliatore di Cristo
จากนั้นท่านได้ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด
และเปี่ยมด้วยเมตตาธรรม อุทิศตนเป็นพิเศษต่อพระมหา
ทรมานของพระเยซูเจ้า จนวันหนึ่ง ท่านได้ภาวนาออกมา
ว่า “โปรดให้ข้าพเจ้าได้มีส่วนทนทุกข์ทรมานเยี่ยงพระองค์
ด้วยเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ไถ่ของข้าพเจ้าทั้งหลาย”
และทันใดนั้น นhamแหลมจากไม้กางเขนก็ตกลงมาเจาะ
เข้าที่กลางหน้าผากของท่าน ทั้งแผลลึกไว้กลางหน้าผาก
พร้อมกับความเจ็บปวดไปตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ ในช่วง
เวลาสุดท้ายของชีวิตความเจ็บป่วยทำให้ท่านต้องอยู่บน
เตียงตลอดเวลา วันหนึ่งนักบุญริต้าขอร้องให้ญาติของ
ท่านเดินทางไป Roccaporena บ้านเกิดเพื่อนำดอก
กุหลาบหนึ่งดอกและผลมะเดื่อเทศสองผลที่สวนหลังบ้าน
มาให้ แต่ปรากฏว่าขณะนั้นอยู่ในช่วงฤดูหนาวที่ปกคลุม
ไปด้วยหิมะ แต่ด้วยความรักและห่วงใยในอาการเจ็บป่วย
ของท่านนักบุญ ญาติผู้หนึ่งจึงเดินทางกลับบ้านและลูกพี่ลูก
น้องคนหนึ่งก็ได้พยายามค้นหาในสวนผักที่ถูกปกคลุมไป
ด้วยหิมะและพบกุหลาบหนึ่งดอกและผลมะเดื่อเทศสอง
ผลตามที่ท่านนักบุญร้องขออย่างน่าอัศจรรย์ ในที่สุด นัก
บุญริต้าได้สิ้นใจในวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ.1457 สมเด็จพระสันตะปาปา เลโอ ที่ 13 ทรงประกาศสถาปนาท่านเป็น
นักบุญในวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ.1900 และให้วันที่ 22
พฤษภาคม เป็นวันฉลองท่านนักบุญผู้เป็นองค์อุปถัมภ์
บรรดาภรรยาที่ถูกทารุณกรรมและหญิงไว้วางใจ เราได้มี
โอกาสเดินเยี่ยมชมอารามเฉพาะในส่วนที่ได้รับการอนุญาต
แต่ที่น่าประทับใจคือการได้ชมห้องที่ท่านนักบุญริต้าได้รับ
เครื่องหมายแห่งพระมหาทรมานคือหนามจากมงกุฎหนาม
ของพระเยซูเจ้าซึ่งประทับรอยแผลไว้ที่หน้าผากของท่าน
ดอกกุหลาบสีแดงสดบานชูช่อส่งกลิ่นหอมฟุ้งอยู่ในอาราม
ผมรู้สึกขอบคุณชีวิตของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นประจักษ์
พยานถึงคำสอนของพระเยซูเจ้าบนโลกนี้ เพื่อเราจะได้
เลียนแบบอย่างของท่านในการก้าวต่อไปบนเส้นทางแห่ง
การเป็นนักบุญ เป็นก้าวที่เรียบง่ายแต่มีความหมายในชีวิต
ประจำวันตามบทบาทหน้าที่ของเราแต่ละคน ๕

ไครหนอ

นพจากบ้านไปนานกว่า 20 ปี เขาเขียนจดหมายติดต่อกับแม่ไม่บ่อยนัก เพราะเขามีงานต้องติดตามอยู่ตลอด เขารู้ว่าแม่อยู่คนเดียวที่บ้านสวน พ่อของนพจากไปหลายปีแล้วและแม่คงเหงา นพตัดสินใจขอลาหยุดงานโดยใช้สิทธิลาพักร้อนเพื่อจะอยู่บิณกลับมายุ่งกับแม่และหวังว่าคงจะมีความสุข เขาตั้งตารอคอยให้ถึงวันนั้น และเช่นเดียวกันผู้เป็นแม่ก็คิดว่าจะต้องรับลูกของเขาอย่างไรให้ลูกดีใจ

คนแก่อายุ 80 ปี ทำอะไรก็ช้าและเหนื่อย แต่กำลังใจมีมากจนทำได้ด้วยความรัก ลืมความเมื่อยล้า และแล้ววันที่ได้พบกันก็มาถึง

นพให้แม่คอยที่บ้านสวนเพราะแม่คงจะไปรับเขาที่สถานีบินไม่ได้ และเมื่อรถจอดหน้าบ้าน นพแทบจะจำสภาพบ้านสวนไม่ได้ มันเก่าและทรุดโทรมกว่าที่เขาคิดเอาไว้ ไครล่ะจะซ่อมแซมปรับปรุง ให้คงสภาพเดิม มันก็คงเหมือนกับแม่ของเขาที่นับวันมีแต่จะแก่ลงทุกวัน เขามองหน้าแม่ลึกลับก่อนที่จะยกมือไหว้ และสวมกอดแม่

นพเห็นถึงความซราของแม่ เวลาที่ไม่มีย่องรอยเดิมของแม่เหมือนเมื่อเขาไหว้เป็นครั้งสุดท้าย เส้นผมของแม่จากสีดำกลายเป็นขาว ใบหน้าเหี่ยวยุ่น เพราะต้องตรากตรำทำงานหนัก ไม่ได้พักผ่อน สายตาฝ้าฝาง ความรู้สึกของนพเปลี่ยนไปไม่ภูมิใจแม่เหมือนดังที่คาดไว้ แม่กลายเป็นผู้หญิงเก่าๆ ใส่เสื้อเก่าๆ แต่งตัวมอมแมม

แม่เป็นห่วงนพ และคำแรกที่แม่เอ่ยถามคือ “ลูกหิวไหม เดินทางมาไกล คงเหนื่อยใช่ไหมลูก” แม่ลูกรู้งมือเดินเข้าบ้าน แม่เตรียมอาหารที่ลูกชอบ ทำเตรียมไว้เป็นวันกว่าจะเสร็จ นพมองดูอาหารที่เย็นชืดบนโต๊ะเล็กๆ ตัวเก่า บรรยากาศเดิมเหมือนเมื่อ 20 ปี ซึ่งในขณะนั้นภาพนี้ อาหารและโต๊ะ เก้าอี้ ก็เป็นมุมหนึ่งที่นพเคยมีความสุขได้ลิ้มรสอาหารที่แม่ตั้งใจทำ แต่วันนี้ละกลับตรงกันข้าม นพได้ใช้ชีวิตอย่างมาตรฐานรับทานแต่อาหารรสอร่อย สะอาด ในร้านติดแอร์ บรรยากาศหรูหราชวนให้นั่งทานอย่างมีความสุข แต่วันนั้นพต้องกลับมาใช้ชีวิตโหดๆ แบบอดีตที่เขาไม่อยากจะนึกเคยอีกแล้ว

แม่ยิ้มและชวนให้รับทานข้าว แม่ตักข้าวใส่จานสังกะสี ช้อนก็เก่าๆ ครั้งนั้นพยอมรับกับตนเองว่าจะต้องฝืนกินเพื่อแม่ เพราะแม่ทำกับข้าวที่เขาเคยชอบให้ทาน แต่เวลานี้เขาไม่อยากรทานมันอีกแล้ว

นพฝืนตักข้าวใส่ปากด้วยความรู้สึกพะอืดพะอม อาหารทุกอย่างมีรสชาติเปลี่ยนไป เค็มจัดบ้าง จืดไปบ้าง ไม่ได้อร่อยสักอย่าง แม่คงแก่ลงจนจำรสอร่อยในอดีตไม่ได้ แม่คงทานจิตหมด จึงปรุงรสไม่ถูกปากอาหารมือนั้นนพฝืนใจชมว่า “อร่อย” เพื่อให้แม่ดีใจ แม่สัญญาจะทำอีกทุกวัน นพเห็นสภาพคร่ำเก่าๆ แล้วไม่อยากรทานอะไรอีกเลย

วันต่อไปนพได้ชวนแม่ไปทานอาหารนอกบ้าน แต่แม่กลับปฏิเสธว่า “บ้านเราก็กินได้ร่อยกว่า สะอาดกว่า และถูกกว่า” นพชักเริ่มเบื่อบรรยากาศของบ้านและของแม่ที่ไม่เข้าใจเขาเลย

ความสัมพันธ์ของแม่ลูกคู่นี้เปลี่ยนไปจากเดิม ส่วนตัวของนพเองก็อยากจะบินกลับไปทำงาน เขาอยากให้อาชีพเดินทางกลับเร็วๆ เขาฝันใจทุกอย่าง แต่ก๊อดที่จะขัดคอกับแม่ไม่ได้ ความภูมิใจ ความรัก ที่มีให้แม่มันสูญหายไปหมด เหลือเพียงสายใยของความเป็นแม่กับลูก

ก่อนที่นพจะบินกลับแม่ได้หยิบกล่องเก่าๆ มาให้นพ และให้เขาเปิดดู นพเดาไม่ถูกว่าจะมีอะไรในกล่อง เขาคิดว่าในกล่องคงจะต้องมีของสำคัญ แต่คงไม่ใช่เงินทองเพราะแม่ไม่มีมรดกอะไรอีกแล้ว พอเขาเปิดกล่องออกก็พบกระดาษที่แม่บรรจุห่อเก็บไว้ มันเกี่ยวกับเมืองเกียวโตที่ประเทศญี่ปุ่น ที่แม่ของเขาติดตามทุกเรื่องเกี่ยวกับลูกที่จะต้องเผชิญปัญหาใดๆ ในเมืองนั้น นพคิดในใจว่า แล้วแม่จะให้เขานำติดตัวกลับไปทำไม ในเมื่อมันก็เป็นชาวเก่าๆ ไม่มีความสำคัญอะไรอีกแล้ว นพปฏิเสธเรื่องไร้สาระนี้ และไม่ยอมนำกลับไป แม่จึงหยิบกระดาษอีกแผ่นหนึ่งที่เขียนว่า “ถ้าฉันแก่แล้ว...” เป็นบทความธรรมดาที่แม่อยากมอบให้

นพหยิบขึ้นมาอ่าน พอเขาอ่านจบ ความคิดที่ต่อต้านแม่ทุกอย่างได้หายไปจากจิตใจที่แข็งแกร่ง เขาหน้าตาเริ่มคลอและริบเป็นอนหน้าหนี ไม่อยากให้แม่เห็นความอ่อนแอ แม่จับมือเขาและบีบเบาๆ และจ้องหน้าลูกชายสุดรัก นพจำข้อความเหล่านั้นได้หมดทุกตัวอักษร

...“เมื่อยามแม่แก่ แม่ขอให้เรารู้ว่าแม่อ่อนแรงแทบเดินไม่ไหว ลูกอย่าเบื่อก่อนที่จะประคองคนแก่คนนี้ เพราะแม่ก็เคยอึดและประคองลูกจนเดินได้ เมื่อยามแม่ถามลูกซ้ำๆ ก็อย่ารำคาญแม่นะ เพราะแม่เคยตอบคำถามลูกทุกครั้ง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่เคยเบื่อกับลูกเลย และทุกสิ่งที่คุณแม่ทำจากใจที่รักลูกยิ่งกว่าสิ่งใด แม่ยอมตายแทนลูกได้เสมอ แม่คงมีชีวิตอยู่อีกไม่นาน ขอให้แม่ได้ชื่นใจที่มีลูกอยู่ใกล้ๆ และเห็นแม่มีคุณค่าเหมือนลูกยังเล็ก”

นพค่อยๆ พับเก็บกระดาษแผ่นนั้นอย่างตั้งใจในกระเป๋าที่นำติดตัวขึ้นเครื่อง เขาบอกตัวเองว่า เขาช่างเป็นลูกที่ไม่เคยเข้าใจหัวใจของแม่ คิดแต่เรื่องของตนเอง แสวงหาแต่ความสุขสบาย โดยไม่ได้รับรู้เลยว่าผู้หญิงแก่ๆ คนหนึ่งซึ่งก็คือแม่ของเขานั้นเอง ที่รักเขามาตลอดชีวิต รักเขาอย่างไม่หวังผลตอบแทน ไม่เคยเรียกร้องสิ่งใดๆ เสียสละได้ทุกอย่าง ให้อภัยเขาได้ตลอดเวลา แต่เขากลับตอบแทนความรักอันยิ่งใหญ่ของแม่ด้วยความเย็นชา ไม่สำนึกผิด แต่บัดนี้นพเข้าใจตนเองแล้วว่า เขาโชคดีที่สุดที่มีผู้หญิงคนนี้มีรักแท้ให้กับเขาตลอดมา...

แล้วท่านผู้อ่านละคะ มีแม่ที่เข้าใจและรักท่านรออยู่ที่บ้านหรือเปล่า ถ้าไม่ว่าง...อย่างน้อยก็ควรจะส่งเสียงไปตามสาย พุดคุยกับแม่บ้าง ดิฉันเชื่อว่าแม่ก็จะดีใจที่ลูกปลอดภัย และยังห่วงใย เพราะแม่ทุกคนก็อยากได้ยินลูกถามแม่ว่า “แม่สบายดีใช่ไหม ทุกอย่างเรียบร้อยดีนะ และปลอดภัยนะคะ/ครับ” แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว เมื่อแม่ได้ยินลูกเอ่ยถามก็ชื่นใจแล้ว

ASSUMPTION COLLEGE

เปิดสอนในระดับชั้น ป.1 ถึง ชั้น ม.6 หลักสูตรสถานศึกษา
และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program)
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
164 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310
<http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ
26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769
www.facebook.com/AssumptionCollege1885

ASSUMPTION COLLEGE ENGLISH PROGRAM

Tambon Phan Tai Norasingha, Muang District, Samut Sakhon, 74000

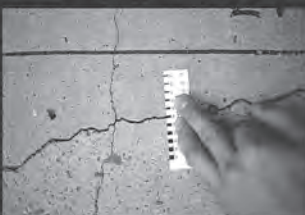
โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ
เป็นโรงเรียนลำดับที่ 17 สังกัดมูลนิธิ
คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
มีเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษา เพื่อสร้าง
มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความต้องการ
ของผู้ปกครอง โดยนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษ
อย่างมีคุณภาพในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

เปิดรับสมัครนักเรียนชายหญิง ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 (Year 1 - 12)
ข้อมูลเพิ่มเติม www.acep.ac.th โทร. 034-872-040-43, 080-101-2552, 090-418-2552, 090-419-2552
โทรสาร 034-872-044 ในวันและเวลาราชการ

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

ยอ 8:19

เขาเหล่านั้นจึงทูลถามพระองค์ว่า “พระบิดาของท่านอยู่ที่ใด” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้ทั้งเรา ทั้งพระบิดาของเรา ถ้าท่านรู้จักเรา ท่านคงรู้จักพระบิดาของเราด้วย”

ลูกศิษย์กำลังศึกษาด้านเทววิทยากับอาจารย์ ถามอาจารย์ว่า “ผมจะพบพระเจ้าได้ที่ไหน? อย่างไร?”

อาจารย์ก็บอกให้ลูกศิษย์นำน้ำนมมาให้หนึ่งถัง และนำไม้พายสำหรับกวนมาด้วย ลูกศิษย์ก็นำมาให้ อาจารย์เริ่มใช้ไม้พายกวนน้ำนม สด กวนไปสักครู่ก็ยกไม้พายขึ้นแล้วก็ส่ายศีรษะพึมพำว่า ไม่เห็น ไม่มี..... ทำเช่นนี้อยู่านหลายสิบครั้งจนกระทั่งลูกศิษย์ทนไม่ได้ถามอาจารย์ว่า อาจารย์ทำอะไรอยู่

อาจารย์ตอบว่า “ฉันกำลังหาเนยจากน้ำนมนี้” ลูกศิษย์ก็รีบบอกอาจารย์ทันทีว่า “อาจารย์มันไม่มีเนยดอก

เพื่อที่จะได้เนยจากน้ำนมถึงนี้ ต้องกวนน้ำนมนี้เป็นชั่วโมงๆ และต้องกวนแรงๆ โดยตลอดอย่างไม่หยุดยั้งด้วย”.....

อาจารย์เมื่อได้ยินลูกศิษย์บอกเช่นนี้ก็เงยหน้าขึ้นมองดูลูกศิษย์ และยิ้มๆ ตอบว่า “นั่นแหละคือคำตอบของคำถามของเจ้า เพื่อที่จะพบพระเจ้า เจ้าก็จำต้องกวนชีวิตของเจ้าอย่างไม่หยุดหย่อนอย่างรุนแรงเช่นกัน”.....???!?

.....ลูกปลาวาฬ ถามแม่ปลาวาฬว่า “คุณแม่ คุณแม่ มหาสมุทรอยู่ที่ไหนครับ”.....

แม่ปลาวาฬตอบว่า “ก็ที่นี่เอง เจ้าอยู่ในมหาสมุทรอยู่แล้ว?”

ลูกปลาวาฬทำหน้าประหลาดใจ ถามอีกว่า “ผมไม่เห็นมหาสมุทรเลย ผมเห็นแต่น้ำทะเล”....???!?

คำถามของลูกศิษย์กับอาจารย์ที่ว่า “พระเจ้าอยู่ที่ไหน?” และที่ลูกปลาวาฬถามแม่ปลาวาฬว่า “มหาสมุทรอยู่ที่ไหน?” คงเป็นคำถามของเรามนุษย์ในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 เช่นกัน พวกเราคงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า

เห็นป่าแต่ไม่เห็นต้นไม้ (see the forest but not the trees)

เห็นต้นไม้แต่ไม่เห็นป่า (see the trees but not the forest)

ลูกศิษย์เห็นน้ำนมถึงนั้น (the forest) แต่ไม่เห็นเนย (the trees)

ลูกปลาวาฬเห็นน้ำทะเล (the trees) แต่ไม่เห็นมหาสมุทร (the forest)

ชีวิตประจำวันของเราที่ถูกอิทธิพลแห่งโลกาภิวัตน์ครอบงำอย่างรุนแรง ในโลกปัจจุบันนี้ก็เช่นกัน.-

เราทำหน้าที่ของเราอย่างรีบเร่ง อย่างขยันขันแข็ง ติดต่อกันนั้น รับโทรศัพท์คนนี้ รับ/ส่งอีเมลล์ ส่ง/รับ โซเชียลมีเดีย เปิด/ตอบ ไลน์ ไลน์ดูเฟสบุ๊ค อย่างไม่หยุดหย่อนตามหาคนโน้นวิ่งไล่ตามคนไหน (ก็ไม่รู้) จนกระทั่งเหนื่อยหอบ หัวใจจะวาย....

เพื่อให้งานที่เรารับผิดชอบผ่านไปได้ ให้สำเร็จลุล่วงไป..... แต่ท่ามกลางความวุ่นวาย ความยุ่งเหยิง ความสลับซับซ้อนของเหตุการณ์ ความยุ่งยากลำบากของชีวิต เรากลับไม่ได้ให้ความสนใจอย่างที่เราควรแก่คนที่เรากำลังเจอ ที่เราพูดคุยที่เราสัมผัสด้วย เรากลับมุ่งไปทำงาน..... งาน..... งานอย่างเดียว มุ่งให้งานเสร็จ ให้งานสำเร็จ:

.....เราเห็นป่า..... แต่..... เราไม่เห็นต้นไม้..... (เราเห็นน้ำมัน แต่เราไม่เห็นนายหมายถึง เราเห็นเฉพาะกิจการงาน แต่เราไม่เห็นพระเจ้าที่อยู่ในตัวบุคคล เพื่อนมนุษย์ที่เราพบปะติดต่อกับด้วย)

ในชีวิตประจำวันของเรา เราคงเคยชินกับชีวิตประจำวันของเราดังนี้:-

ตื่นเช้า แปรงฟัน ล้างหน้าล้างตา อาบน้ำ แต่งตัว เปิดทีวี/ เปิดวิทยุ ติดตามข่าวอาหาร ถูกรับประทาน ถูกย่อย ถูกแปลงเป็นพลังงานธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับร่างกาย ขับรถไปที่ทำงาน หรือบินไปเมืองต่างๆ ใช้โทรศัพท์ บ้าน/ ที่ทำงาน/ มือถือ ติดต่อกับ พูดคุย ทำหน้าที่ของตนด้วยดีอย่างซื่อสัตย์สุจริต

ติดต่อกับธุรกิจ เจรจาทกลง เซ็นสัญญา ทุกอย่างดำเนินไปสู่การสร้างผลดีต่อเศรษฐกิจ ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม ส่งความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นที่ประสบภัยธรรมชาติต่างๆ เพราะเรายังมีเงินเหลือ แถมสามารถ หักภาษีได้ด้วย ฯลฯ (เราเห็นน้ำทะเล แต่ไม่เห็นมหาสมุทร)

เราทำหน้าที่เหล่านี้แบบอัตโนมัติทุกวัน ทุกวัน โดยเราไม่ได้ให้ความสนใจ สำนึกตระหนัก ให้ลึกลงไปอีกชั้นหรือหลายๆ ชั้นว่า:

ไฟฟ้าที่เราชินกับมันนั้น มันมาจากไหน มันอยู่ในธรรมชาติมาแต่ดึกดำบรรพ์

ในธรรมชาติจากพลังงาน พลังธรรมชาติ มาเป็นไดนาโมแปลงเป็นพลังงานไฟฟ้า วิ่งตามสาย มาเข้าบ้านเรา คลื่นเสียงมีอยู่ในธรรมชาติอยู่ก่อนแล้ว คลื่นภาพมีอยู่ก่อนแล้วเช่นกัน

นับแต่การสร้างของพระองค์ อยู่ที่ความปรีชาญาณฉลาดของมนุษย์ที่สามารถสร้างเครื่องมือ รับคลื่นไฟฟ้า คลื่นแสง คลื่นเสียง เหล่านี้เป็นเครื่องวิทยุ เป็นเครื่องโทรทัศน์ให้เราฟังให้เราชม เป็นพระพรที่พระเจ้าประทานให้แก่มนุษยชาติ นับแต่ดึกดำบรรพ์ในแผนการสร้างของพระองค์

ธาตุอาหาร วิตามินต่างๆ ในอาหารมาจากไหน มันช่วยบำรุงชีวิต บำรุงสุขภาพของเราได้อย่างไร

ทำให้ร่างกายของเราเจริญเติบโตอย่างไร เรามีจักรวาลแห่งความอัศจรรย์ในตัวเราเอง พระเจ้าเป็นผู้ประทานพระพรนี้ให้เราในฐานะ สิ่งสร้างประเสริฐสุดของพระองค์ ต่อเมื่อเราสามารถปลุกจิตใจของเราให้ไวต่อสิ่งมหัศจรรย์ใจเหล่านี้ ชีวิตของเราจะมีชีวิตชีวาอย่างน่าตื่นเต้น เพราะเราจะสำนึกเห็นว่า ทุกสิ่งสร้างของพระเจ้ารวมทั้งตัวเราเอง ต่างเชื่อมโยง สัมพันธ์ สัมผัส ซึ่งกันและกันเสมือนพรหมผืนใหญ่ที่พระเจ้าถักทอห่อหุ้มคลุมโลก.....

.....และด้วยความสำนึกนี้ เราก็จะไม่ใช้เห็นเฉพาะน้ำทะเล เราจะเห็นมหาสมุทรด้วย เราจะไม่ใช่เห็นเฉพาะป่า แต่เห็นต้นไม้ด้วย

(จาก : สามเถราลัยแห่งชีวิต ค.ศ. 2000)

Ant – Man : ฮีโร่จ้าวหัวใจใหญ่

หนังซูเปอร์ฮีโร่ที่ดัดแปลงจากหนังสือการ์ตูนทั้งของมาร์เวลและดีซีคอมิกส์ยังคงเป็นแนวหนังที่ประสบความสำเร็จทั้งรายได้และเสียงวิจารณ์ แม้บางเรื่องอาจออกอาการแป้กอยู่บ้างเช่น **Green Lantern** (2011) หรือไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรอย่าง **The Incredible Hulk** (2008) จนไม่มีภาคต่อออกมาอีก เรามิทั้งซูเปอร์ฮีโร่ที่เป็นซีรีส์ เช่น **SMALLVILLE**, หนังสืภาคต่อ, รีบูต หรือนำซูเปอร์ฮีโร่ต่างๆ ของมาร์เวลมารวมกันเป็นยาใหญ่ เช่นใน **The Avengers** ทั้งสองภาค แต่ก็ยังมีซูเปอร์ฮีโร่อีกหลายตัวที่แม้จะโลดแล่นอยู่ในโลกของหนังสือการ์ตูนมานานแล้วแต่เพิ่งมีโอกาสได้มาเคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาในโลกภาพยนตร์เช่นซูเปอร์ฮีโร่ตัวจิ๋ว **Ant – Man** ที่ถือกำเนิดมาตั้งแต่ปี 1962

Ant – Man ผลงานกำกับของ **เพย์ตัน รีด** (Yes Man) ตัวเลือกที่เข้ามาแทนที่ **เอ็ดการ์ ไรท์** ผู้กำกับอังกฤษสุดแนวเจ้าของผลงาน **Shaun of the Dead**, **The World's End** ที่ถอนตัวออกไปเพราะความคิดไม่ตรงกับผู้อำนวยการสร้างแต่ยังได้เครดิตคนเขียนบทหนังร่วมกับอีกหลายคนรวมทั้งพระเอกของเรื่อง **พอล ไรต์** หนังเล่าเรื่องราวของซูเปอร์ฮีโร่ที่มีพลังพิเศษเอาไว้ต่อสู้กับเหล่าร้ายควบคู่ไปกับเรื่องราวของครอบครัวเช่นเดียวกับ

ซูเปอร์ฮีโร่ที่เราคุ้นเคยกันดีทั้งซูเปอร์แมน, แบทแมน และสไปเดอร์แมน

ภูมิหลังของแอนท์-แมนอาจมีด้านมืดมากกว่าซูเปอร์ฮีโร่ตัวอื่นเพราะหนังเปิดเรื่องให้เราเห็นในวันที่ **สก็อตต์ แลงค์** (ไรต์) พ้นโทษจากการติดคุกซึ่งเขาโดนจับในข้อหาเข้าไปโจรกรรมในบริษัทที่เคยเป็นพนักงานมาก่อนแต่เขาตอบโต้เพราะไม่ได้รับความเป็นธรรม เมื่อได้รับอิสรภาพเขาอยากเริ่มชีวิตใหม่และมีงานมีการทำจะได้มีโอกาสได้พบหน้าลูกสาวชื่อ **แคสซี่** ซึ่งตอนนี้ภรรยาเก่า **แม็กกี้** แต่งงานใหม่กับตำรวจไปแล้ว แต่ลังคมไม่ได้ให้ออกัสกับคนที่ม่ประวัติติดคุกมากนัก เมื่อต้องตกงานจึงตัดสินใจรับงานเข้าโจรกรรมบ้านเศรษฐีอีกครั้ง ตามคำแนะนำของเพื่อนสนิท **ทูลย์** (ไมเคิล เปนา) กับเพื่อนร่วมทีมอีกสองคนคือ **เคิร์ต** และ **เดฟ** ร่วมกันวางแผนให้เขาแอบเข้าไปในบ้านของเศรษฐี **แฮงค์ พิม** (ไมเคิล ดักลาส)

แม้สก็อตต์จะพังห้องนิรภัยเข้าไปได้แต่สิ่งเดียวที่เขาพบในห้องนั้นคือชุดประหลาดที่เมื่อลองใส่แล้วเขาก็ต้องตกใจสุดขีดเพราะชุดนี้ทำให้ร่างหดลงเหลือขนาดเล็กเท่ามด เขาตัดสินใจนำชุดมาคืนและโดนตำรวจจับ ขณะอยู่ในห้องขังของสถานีตำรวจนั้นเองที่สก็อตต์ได้รับความช่วยเหลือจากแฮงค์ ที่

บอกว่าจับตาดูเขามานานแล้วและอยากให้เขามาเป็น แอนท์-แมนเพื่อหยุดยั้งแผนชั่วร้ายของ **คาร์เรน ครอสส์** (คอรี่ สตอลล์) ที่เข้ามาสืบทอดกิจการ บริษัทของเขาและกำลังพัฒนาเทคโนโลยีย่อส่วนมนุษย์ที่ตัวเล็กเท่ามดแต่ยังมีพลังเท่ากับมนุษย์ปกติ เพื่อเป็น **“เอลโล่แจ็กเก็ต”** ซึ่งถ้าตกไปอยู่ในมือของผู้ก่อการร้ายก็นำหายนะมาสู่โลกโดยที่ครอสส์ทำทุกอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมายโดยไม่สนใจว่าจะต้องสูญเสียชีวิตของผู้คนหรือสัตว์ทดลองไปถึงตัว

นอกจากจะมีฉากแอ็กชั่นสนุกๆ ให้ได้ดูกัน อย่างที่จะขาดเสียมิได้ในหนังซูเปอร์ฮีโร่ พร้อมด้วย มุกตลกที่ปล่อยออกมาเป็นระยะๆ โดยเฉพาะจาก เพื่อนแก๊งโจรกรรมของสก็อตต์ หนึ่งไม่ลืมเนื้อหา ในส่วนของดราม่าที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ-ลูก ทั้งส่วนของสก็อตต์ที่ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่มีงาน ทำที่มั่นคงเพื่อจะได้ไม่ถูกกีดกันไม่ให้พบลูกสาว ส่วนคู่พ่อลูกแองค์กับ **ไฮป แวน โดน์** (เอวาเจลิน ลิลลี่) ก็มีปมขัดแย้งกันซึ่งลูกโทษพ่อที่ไม่ใส่ใจเลี้ยงดูในวันที่เธอต้องสูญเสียแม่ไปตั้งแต่ยังเล็ก

แอนท์-แมนแม้จะเป็นซูเปอร์ฮีโร่ตัวเท่ามด แต่ด้วยชุดที่ใส่, ผ่านการฝึกฝนการต่อสู้กับไฮปและ ฝึกการสื่อสารกับมดพันธุ์ต่างๆ และเรียนรู้ความ ซ้ำนานในชีวิตย่อส่วน ทำให้เขาพร้อมที่ออกก้าจัด คนพาลอภิบาลคนดีเช่นเดียวกับซูเปอร์ฮีโร่คนอื่น พร้อมไปกับแสดงให้เห็นว่าพ่อไม่ใช่คนชั่วๆ แต่เป็นฮีโร่ไม่ใช่เฉพาะกับลูกเท่านั้นแต่ยังเป็นฮีโร่ที่ ช่วยพิทักษ์โลกไว้ด้วย นอกจากนี้แอนท์-แมนเอง มีความผูกพันกับบรรดามดทั้งหลายที่มาช่วยงานเขา โดยเฉพาะเจ้ามดมีปีกที่เขาใช้เป็นพาหนะทางอากาศ จากซูเปอร์ฮีโร่ที่หลายคนไม่รู้จักรับบทโดย

พอล รัตต์ดาราที่มาทางสายหนังตลกที่ไม่เคยเล่น หนึ่งแอ็กชั่นซึ่งทำหน้าที่ได้อย่างดีไม่เฉพาะการพิท ร่างกายเท่านั้น แต่ด้วยความลงตัวของบทหนัง ที่มีทั้งความบันเทิง มุกตลกตัวละครที่มีสีสัน และฉากแอ็กชั่นผสมผสานเทคนิคพิเศษ และ ภาพจากมุมมองของมดที่แตกต่างออกไปขณะ เดียวกันก็ทำให้เราเห็นว่าสิ่งมีชีวิตเล็กๆ เช่นนี้ ในหลายสถานการณ์กลับมีประโยชน์มากกว่ามนุษย์ ร่างยักษ์ทั้งหลายเสียอีก

แอนท์-แมนฉบับหนังสร้างความเชื่อมโยง กับฮีโร่ตัวอื่นของมาร์เวล เช่นเดียวกับฉบับการ์ตูน ที่แองค์ซึ่งเป็นแอนท์-แมนคนแรกกับภรรยาของ เขาที่เป็น **เดอะวาสพ์** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทีม อเวนเจอร์ ในฉบับหนังเราได้เห็นแอนท์-แมนปะทะ ฝีมือกับ **ฟอลคอน** และเขาจะไปปรากฏใน **Captain America: Civil War** ที่จะออก ฉายในปีหน้าด้วยเช่นที่เกริ่นเอาไว้ในช่วงท้ายเครดิต ของหนังเรื่องนี้

Ant - Man นอกจากจะให้เราเห็นความ ผูกพันของพ่อต่อลูกที่คนเป็นพ่อรักและห่วงใยลูก และยอมทำทุกอย่างเพื่อสิ่งที่ดีที่สุดของลูก แม้บาง ครั้งอาจทำให้ลูกเข้าใจผิดไปถึงก็ตาม หนังยังให้เราเห็น คุณค่าของชีวิตเล็กๆ เช่นมดที่หลายครั้งเรารู้สึกว่า ข้างนร่าคาญที่มันรบกวนหรือขนมที่เราผล่อวางไว้ หรือเห็นว่าตัวเล็กกระจิดริดของมดไม่มีทางสู้มนุษย์ ได้จะบีบให้ตายเมื่อไรก็ได้ แต่ความเล็กของมดก็ มีประโยชน์มากเช่นกันและที่สำคัญมดตัวเล็กๆ ทั้งหลายล้วนมีส่วนในการสร้างสมดุลให้กับระบบ นิเวศของโลกเราต่างกับมนุษย์ที่หลายครั้งเราได้แต่ ทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่รู้คุณค่า **♣**

“ยัดมัน..ในสัญญา”

ให้คำมั่นว่าจะถือและซื่อสัตย์
ดูแลกันวันคืนอันยืนยาว
ช่วงเวลาที่ดีมีไม่มาก
มองโลกสวยด้วยดีเสมอมา
ปรนนิบัติพิศวัตไม่มีปาก
ใช้เวลาที่มีได้ตำรา
ยามเจ็บป่วยช่วยเหลือเมื่อมีทุกข
เดินเคียงข้างควบคู่ไม่จู่วาม

ปฏิบัติตามสัญญาคราสีลกล่าว
หลากเรื่องราวใส่ใจในสัญญา
ผ่านทุกขยากอุปสรรคที่หนักหนา
ร่วมชายคาแห่งรักได้พิศพ
ถึงลำบากมากมายทั้งชายหญิง
มองทุกสิ่งสวยสดงดงาม
ถึงยามสุขรักใคร่คอยได้ตาม
แล้วทุกยามก็จะเห็นเป็นสุขจริง

“สร้างความหวังเพิ่มพลัง เสริมศรัทธา”

ในช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ผมได้
รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรในเรื่องการพัฒนา
ภาวะผู้นำเนื้อแท้ (Authentic Leadership)
เนื่องจากในหน่วยงานองค์กรต่างๆ มีการค้น
พบว่า การฝึกอบรมหลายอย่างนั้นเป็นการฝึก
อบรมเพื่อพัฒนาภายนอกตัวบุคคล ไม่เกิด
ผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในบุคคลได้อย่างมี
ประสิทธิภาพมากนัก ... การพัฒนาภาวะผู้นำ
เนื้อแท้นี้มีความแตกต่างตรงที่มุ่งพัฒนาบุคคล
จากภายในสู่ภายนอก (Inside-Out) ให้บุคคล
เติบโตจากภายใน ให้ชีวิตของเขาสอดคล้องกัน
ในสิ่งที่เขาพูด ในสิ่งที่เขาคิดและในสิ่งที่เขาทำ
หรือจะเรียกแบบไทยๆว่าปากกับใจตรงกัน หรือ

ในภาษาอังกฤษมีคำว่าเดินในเส้นทางที่คุณพูด
(Walk the way your talk)นั่นเอง

ความตั้งใจของผมในการแบ่งปันกับท่าน
ผู้อ่านทุกท่านในครั้งนี้ คือ ท่านสามารถนำสิ่งที่
ได้รับจากบทความนี้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตของ
ท่านเพื่อสร้างความหวัง เพิ่มพลัง เสริมศรัทธา
ให้กับตัวท่านเองและคนรอบข้างท่านได้ แม้ว่า
ท่านอาจไม่ได้เป็นผู้นำในที่ทำงาน ในหน่วยงาน
หรือองค์กรก็ตาม ท่านก็สามารถนำไปใช้ได้
ในครอบครัว สถานศึกษา สถานที่ทำงาน และใน
ชุมชนของท่าน เพราะว่าเราทุกคนย่อมเกี่ยวข้อง
กับผู้อื่น... สิ่งที่เราพูด สิ่งที่เราทำมีผลต่อตนเอง
และคนรอบข้างทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่เสมอ

การเป็นผู้นำจากภายในตัวบุคคลอย่างแท้จริงนี้จะมีผลต่อผู้คนรอบข้าง ทำให้ผู้คนรอบข้างรู้สึกไว้วางใจ มีความหวัง มีพลัง มีความศรัทธาทั้งต่อตนเองและต่อคนอื่นจนกระทั่งอยากเป็นเหมือนผู้นำ

หัวใจในการพัฒนาภาวะผู้นำเนื้อแท้ก็คือ

- 1) พัฒนาจากภายใน รู้จักตนเอง ตระหนักรู้ในตัวเองการจัดการตนเอง
- 2) พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น รวมทั้งมีอารมณ์ ทางด้านบวก และสามารถยอมรับอารมณ์ ด้านลบได้ด้วย
- 3) มีแรงขับเคลื่อนจากภายใน ทำงานได้แรงบันดาลใจ ด้วยใจรักต่อตนเอง ที่มีต่อผู้คนที่ต้องการให้ทำ
- 4) คุณค่า ในส่วนลึกที่สุด ทำให้มีความเข้มแข็งใน จริยธรรม มีความเสียสละตนเอง ก้าวพ้นจากตนเอง

เมื่อผู้นำได้พัฒนาความเป็นเนื้อแท้ของตัวเองให้สอดคล้องกัน รู้จักตนเอง ความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น มีอารมณ์ทางด้านบวก มีแรงบันดาลใจ รู้ถึงคุณค่าในส่วนของตนเอง จะมีผลทำให้ผู้คนรอบข้างมีความหวัง มีความไว้วางใจ ศรัทธาต่อตนเอง มีกำลังใจในการทำงาน ทำงานด้วยใจรัก เคารพตนเอง มีแรงบันดาลใจ และตัดสินใจบนพื้นฐานของคุณค่าทางศีลธรรม จริยธรรม

ในกระบวนการฝึกอบรมนี้ มีเครื่องมือต่างๆ หลายตัวที่ช่วยให้ผู้คนเติบโต รู้จักตนเอง ด้วยศาสตร์ต่างๆ เช่น นพลักษณ์ ดรีมเซอร์เกิล

หรือการตีกลองร่วมกัน การสื่อสารด้วยหัวใจ การหลุดพ้นจากความเครียดโดยไม่ต้องเล่าเรื่อง การพัฒนาพลังสมองของหัวใจ การไตร่ตรองคุณค่าที่ลึกซึ้ง การภาวนา การปรึกษา การโค้ช ด้วยโมเดลแห่งการเติบโตเพื่อผู้ที่เข้าร่วมนั้น เห็นคุณค่าของตนเอง ค้นพบของประทานที่พระเจ้าให้กับเขา ค้นพบแรงบันดาลใจในชีวิต ค้นพบคุณค่าที่สำคัญในชีวิต การค้นพบ ศักยภาพ และ คุณค่าในส่วนลึก ที่อยู่ในชีวิตของตนเอง จนกระทั่งเข้าใจความเป็นเนื้อแท้จากภายในของตัวเอง และนำมันออกมา สร้างความหวัง เพิ่มพลัง และเสริมศรัทธาให้กับตนเองและผู้คนรอบข้าง

พระเยซูเจ้าผู้นำที่แท้จริงสำหรับพวกเราทุกคน พระองค์ทำสิ่งต่างๆ ด้วยความรักเมตตาจากภายในส่วนลึกของจิตใจ ทรงสงสารประชาชน ดูแล รักษา นำชาวติมาให้กับทุกคน มีผลให้ผู้คนรอบข้างอยากเป็นเหมือนกับพระองค์ โดยรัก ดูแล รับผิดชอบต่อคนอื่นจากใจอย่างแท้จริง ลูกศิษย์ของพระองค์เกิดความหวัง มีพลัง มีความศรัทธา และอุทิศชีวิตของเขา เพื่อสร้างความหวัง เพิ่มพลัง และเสริมศรัทธาให้กับผู้คนเป็นจำนวนมากต่อเนื่องกันมาสองพันกว่าปีจนมีผลมาถึงเราในที่สุด ...

เมื่อเราย้อนมองตน ขณะนี้พวกเราารู้สึกว่าเรามีความหวัง มีพลัง มีความศรัทธา อยู่ภายในตัวของพวกเรา เพียงพอที่จะสร้างความหวัง เพิ่มพลัง และเสริมศรัทธาให้กับผู้คนรอบข้างของเรามากน้อยอย่างไรบ้าง ... คำถามต่อไปนี้ช่วยให้เราได้ไตร่ตรองและค้นพบคำตอบที่มีความหมายกับชีวิตของเราและคนอื่นเพิ่มมากขึ้น ...

3 คำถามเพื่อสร้างความหวัง เพิ่มพลัง เสริมศรัทธาให้กับตนเองและคนรอบข้าง

1) การสร้างความหวัง เพิ่มพลัง เสริม
ศรัทธาให้ตนเองและคนรอบข้างมีคุณค่าต่อชีวิต
และจิตใจของกันและคนรอบข้างอย่างไรบ้าง?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) ฉันจะสร้างความหวัง เพิ่มพลัง เสริม
ศรัทธาให้ตัวฉันเองและคนรอบข้างได้อย่างไร
บ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) ถ้าฉันจะเลือกวิธีสร้างความหวัง เพิ่ม
พลัง เสริมศรัทธาที่สุดยอดที่สุดที่ฉันอยากทำ
ในขณะนี้ วิธีการ ... ฉันเลือกวิธีการใด และ
ท่านจะทำเมื่อใด

.....

.....

ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่าน“มีความหวัง
มีพลัง มีความศรัทธา” ไว้วางใจในพระเจ้า
มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ จากหัวใจของท่าน
เพิ่มมากขึ้น ... มากขึ้นในทุกๆวัน ...ขอพระเยซูเจ้า
และแม่พระเพิ่มเติม “ความหวัง เพิ่มพลัง
และเสริมศรัทธา” ในตัวท่านและคนรอบข้าง
ทั้งในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมเรียน เพื่อน
ร่วมงาน ผู้คนในชุมชน สังคม ในทุกๆ วัน
ของชีวิตนะคะ

1) เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารด้วยหัวใจ
ถามตอบปัญหาชีวิต *** ท่านที่สนใจทราบรายละเอียด
หรือการฝึกอบรมตามแนวทางของบทความนี้ ติดต่อ
ได้ที่ Email: riscarefor@gmail.com Line ID :
narislove

2) ขอเชิญทุกท่านที่สนใจจะพัฒนาชีวิตจิตใจเข้าร่วมคอร์ส
: “สร้างความหวัง เพิ่มพลัง เสริมศรัทธา” (Work Shop)
การพัฒนาภาวะผู้นำแนวใหม่ – ผู้นำเนื้อแท้ (Authentic
Leadership) วิทยากร : นริศ มณีขาว วันที่ 21-23
สิงหาคม 2558 ณ ศูนย์นักบวชหญิง ท่านสามารถติดต่อ
ได้ที่ โทร 02-429-0367

ไชยวัฒน์ ออเปะ ผู้ประสานงานเยาวชน สังฆมณฑลเชียงใหม่

อะไรเป็นแรงบันดาลใจที่มากำงาน กับเด็กและเยาวชน?

“แม่ข้าพเจ้าจะประกาศพระวาจา เข้าใจธรรมล้ำลึกทุกข้อและมีความรู้ทุกอย่างหรือมีความเชื่อพอที่จะเคลื่อนไหวเขาได้ ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่สำคัญแต่อย่างใด” (1 คร 13:2)

หากย้อนกลับไปในอดีต ราวสิบกว่าปี มันเป็นเวลาที่ผมเริ่มออกจากบ้านเพื่อไปศึกษาเล่าเรียนต่อที่อื่น สิ่งที่ผมจำได้อยู่เสมอคือ ผมเป็นเด็กหอพักที่ศูนย์อบรมเด็กชาวไทยภูเขา แม่ปอนที่นั่นคุณพ่อและซิสเตอร์เป็นผู้ดูแล ผมเริ่มรู้คำสอนครั้งแรกที่นั่น และผมเริ่มเข้ามาเป็นคริสตชนเต็มตัว และได้รับศีลล้างบาปและศีลกำลังในคราวเดียวกัน ตอนอายุ 13 ปี

หลังจากจบที่แม่ปอน ผมย้ายไปเรียนต่อมัธยมต้นที่โรงเรียนศีลวิ อ.เชียงดาว และเป็นเด็กหอที่นั่นเป็นครั้งที่ 2 ในขณะนั้น มี**คุณพ่อลอเรนโซ่**จากประเทศอิตาลี และมาเซอร์คณเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร เป็นผู้ดูแล เป็นครั้งแรกที่ผมเริ่มรู้จักโลกภายนอก เรียนรู้ทั้งวิชาการในโรงเรียนและการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับเพื่อนๆ เด็กหอที่พวกเรามาจากหลายชนเผ่าและต่างภาษา แต่เราอยู่ด้วยกันที่นั่น ผมเริ่มมีความคิดเป็นของตนเองและอยากเดินในทางที่ตนเองชอบ มีสิ่งหนึ่งที่ผมประทับใจและรักคุณพ่อลอเรนโซ่มากคือการให้อภัยของคุณพ่อที่ไม่มีสิ้นสุด คุณพ่อรัก

เด็กๆ มาก ผมยังจำได้ว่าแม่พวกเราทำผิดก็ครั้งก็หน คุณพ่อก็ยังให้อีกโอกาสแก้ตัวและอภัยพวกเราเสมอ นั่นเป็นสิ่งที่จุดประกายชีวิตผมครั้งแรกและทำให้ผมอยากเป็นพระสงฆ์

เมื่อเรียนจบมัธยม 3 ผมตัดสินใจขอคุณพ่อลอเรนโซ่ เข้าบ้านเณรของสังฆมณฑล คุณพ่อจึงส่งผมเข้าบ้านเณรพร้อมกับเพื่อนอีกสองคนที่บ้านเณรโยเซฟ สามพราน เมื่อผมเข้าอบรมที่บ้านเณรได้สักระยะหนึ่งผมก็เริ่มเห็นว่าไม่ใช่ทางที่ผมต้องการที่สุด ผมจึงตัดสินใจเปลี่ยนกระแสเรียกเพื่ออยากจะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเหมือนคนทั่วไป

แต่เมื่อผมกลับมาไตร่ตรองคิดดูอีกที ถ้าหากไม่ใช่เพราะความรักที่พระเจ้าทรงมอบให้ ผมอาจจะไม่มีวันนี้ก็เป็นได้ พระองค์ทรงอยู่กับผมเสมอ นับตั้งแต่วันที่แรกที่ผมออกจากบ้านจนถึงทุกวันนี้ โดยผ่านทางบรรดาคุณพ่อ ซิสเตอร์และทุกๆ คนที่ให้โอกาสดีๆ และให้ความรักที่ไม่อาจทดแทนหมด ใครจะคิดว่าวันหนึ่งผมจะมาทำงานตรงนี้และ ณ หน้าที่ตรงนี้ได้ หากวันนั้นผมดื้อไม่ยอมฟังพ่อกับแม่ที่กึ่งบังคับให้ผมย้ายโรงเรียน ตอนนั้นผมอาจจะเกเร ดิตยา แต่งงาน หรืออยู่ที่ไหนแล้วก็ไม่รู้

สิ่งที่เล่ามาทั้งหมดนั้นมันคือจุดเริ่มต้น สิ่งเหล่านั้นมันเป็นแรงผลักดันที่ค่อยๆ สะสมเรื่อยจนกลายเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผมอยากมาทำงานกับเด็กและเยาวชน เพราะผมเองก็คือเยาวชน

คนหนึ่ง ที่ได้รับโอกาสและสิ่งดีๆ ในชีวิต ผมอยากแบ่งปันสิ่งดีๆ เหล่านั้น ให้กับรุ่นน้องเยาวชนต่อไป

นี่เป็นปีแรกที่ผมเริ่มเข้ามาทำงานอย่างเต็มตัวในแผนกเยาวชนของสังฆมณฑลเชียงใหม่ ผมมีความสุขทุกครั้งที่ได้ออกเยี่ยมหรือพบปะกับเยาวชน ผมเห็นความสดใสความร่าเริงและพลังในตัวพวกเขา ผมเป็นคนหลงใหลในรอยยิ้มแต่ไม่ชอบความขัดแย้ง ในเมื่อสังฆมณฑลเชียงใหม่มีบุญคุณอันยิ่งใหญ่ต่อผม ผมก็อยากจะทำอะไรบางอย่างที่ผมสามารถทำได้ถึงแม้อาจจะไม่ได้มากก็ตามและอีกสิ่งหนึ่ง ที่คอยประคองผมในยามท้อแท้หรือประสบปัญหา คือกำลังใจจากครอบครัว ผู้ใหญ่ พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ เยาวชน

สุดท้าย ผมอยากจะฝากถึงน้องๆ เยาวชนทุกคนว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต คือ การรู้ว่าตัวเราคือใคร กำลังทำอะไร อะไรคือเป้าหมายของชีวิตเพราะนั่นคือคำตอบทั้งหมดที่ทุกคนต้องการ เพราะหลายครั้งที่ผมมักจะพบเจอบ่อยคือ เยาวชนไม่รู้เป้าหมายชีวิตของตนเองคืออะไร อยากเป็นอะไรในอนาคต บางทีคล้ายกับว่าอยู่ไปวันๆ โดยไร้จุดหมาย และอีกประการหนึ่งอยากจะฝากให้น้องๆ หมั่นรักษาสุขภาพทั้งกายและใจอยู่เสมอ เพราะเมื่อสุขภาพกายใจของเราแข็งแรง สิ่งที่เราทำก็จะออกมาดีด้วย “หากสิ่งใดที่เราคิดว่าดีก็อย่าอายที่จะทำ แต่ตรงกันข้ามถ้าคิดว่าสิ่งนั้นไม่ดีก็ไม่ต้องจะทำ”

สุดท้ายท้ายสุดจริง ๆ ผมขอเชิญชวนเพื่อน ๆ เยาวชนเข้าร่วมงานชุมนุมเยาวชนคาทอลิก ระดับชาติ Youth Gathering ในโอกาสพิเศษ

“ปีศักดิ์สิทธิ์ พระศาสนจักรคาทอลิกไทย” งานชุมนุมเยาวชนชนกว่า 1,000 คนนี้ มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น การขึ้นดอยสัมผัสชีวิตกับพี่น้องคริสตชนชนเผ่า แม้เขาจะลำบาก ยากจน แต่เพื่อน ๆ จะเห็นว่าเขากลับมีความเชื่อที่เข้มแข็ง สวดภาวนาสม่ำเสมอ มีจิตใจงดงาม มีความรักเมตตาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อน ๆ จะได้ร่วมพิธีกรรมแบบล้านนา ซึ่งมีเฉพาะทางภาคเหนือเท่านั้น และกิจกรรมที่เป็นจุดเด่นของงานชุมนุมนี้คือ การเรียนคำสอนซึ่งสอนโดยพระสังฆราชมากที่สุดในประเทศไทย การภาวนาเทเซ ซึ่งได้รับเกียรติจากภราดาจากหมู่คณะเทเซ ประเทศฝรั่งเศส มานำภาวนา นอกจากนั้นแล้วยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความเชื่อความศรัทธา และส่งเสริมมิตรภาพระหว่างเพื่อน ๆ เยาวชนไทยและเพื่อน ๆ เยาวชนจากอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 ประเทศ เพื่อนบ้านของเราได้แก่ เพื่อนเยาวชนจากประเทศลาว เมียนมาร์ กัมพูชา เวียดนาม และเพื่อนเยาวชนจากประเทศเกาหลีด้วย

งานชุมนุมเยาวชนคาทอลิกนี้ จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 12-17 ตุลาคม ค.ศ. 2015 ที่สังฆมณฑลเชียงใหม่ หากเพื่อน ๆ สนใจเข้าร่วมงานชุมนุมเยาวชนฯ รีบติดต่อที่ศูนย์ประสานงานเยาวชนที่สังกัดอยู่ หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่แผนกเยาวชนฯ 08-1812-1916 ครับผมแล้วเราจะได้พบกัน...

เกือบลืมไปครับ หากเพื่อน ๆ สนใจสนับสนุนงานชุมนุมเยาวชนนี้ เพียงแค่เป็นเจ้าของเล็คนละตัวก็เพียงพอ... ๕

Dada Sound System
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66[0]2-424-6150, +66[0]2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี
สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์: 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

พื้น STONHARD สำหรับงานอุตสาหกรรม

- รับแรงอัดได้ 11,000 psi
- ทนต่อสารเคมีกว่า 100 ชนิด
- ทนความร้อนได้ถึง 121 องศาเซลเซียส
- รองรับ Thermal Shock และ Thermal Cycling ได้
- เรียบไร้รอยต่อ บำรุงรักษาง่าย
- ผ่านมาตรฐาน GMP และ HACCP
- มีระบบป้องกันไฟฟ้าสถิต
- สามารถเลือกผิวทาสีน้ำยาบเพื่อกันสนิม

949 Supplies Co., Ltd.

184/7 Forum Tower 10th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

949 SUPPLIES CO., LTD.

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: office @949supplies.com www.949supplies.com

© COPYRIGHT L'OSSERVATORE ROMANO

หนูเหาะมาเลยคะ

- พระอาณาจักรสวรรค์เป็นของผู้มีจิตใจเหมือนเด็กเล็กๆ หนูต้องได้เข้าสวรรค์ก่อนใครแน่นอน
- พระสันตะปาปายังทรงทักทายพวกหนูก่อนใครทุกทีเลย แม้ใครๆ ก็ยังชื่นใจไปกับหนูด้วยทุกครั้ง
- แต่ที่สำคัญหนูรู้ได้อย่างไรละ? ว่าต้องรีบมาหาท่านผู้นี้
- ทำให้หนูกางแขนออกมาแต่ไกลเพื่อโอบกอดพระองค์ หนูทำท่าเหมือนเหาะข้ามมาเลย
- เมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขา ใครเล่าจะปิดบังได้? จริงสิ...ทำไมหนูจะไม่รู้...
- ผู้ใหญ่มักกังวลว่าจะเข้าไปหาพระเจ้าได้อย่างไร และเอาแต่ก้มหน้ามองดูความต่ำต้อยของตน แต่เด็กๆ เปิดตามองดูพระเจ้าผู้ทรงรักเขา ที่สว่างโชติช่วงอยู่ต่อหน้า แล้วจួយพระองค์ไว้นั่น

31 สิงหาคม 2015

พงศ์ ประมวล

(ภาพจาก: ลอสแซร์วาโตเร โรมานโน)

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 น้องชยาพร ปัญจมาสกุล
โรงเรียนพระหฤทัยบนทบุรี
จ.บนทบุรี

2 น้องเบญจมาภา สุนทรเอกจิต
จ.พระนครศรีอยุธยา

3 น้องศรัทธา เจริญศิลป์
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน
จ.นครปฐม

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : happiness
ผู้ส่ง : แม่เหมียว

ชื่อภาพ : ทหารเรือยิ้มแฉ่ง
น้องเรย์ ด.ญ.ณัฐณิฉา ตันติเตชามงคล
ผู้ส่ง : เราตน์จันทร์ ตันติเตชามงคล

การประชุมสัมมนาประจำปี 2558 ของสภาการศึกษาคาทอลิกประเทศไทย ในการสัมมนา ครั้งที่ 45

หัวข้อ “350 ปีการศึกษาคาทอลิกไทย: เพลิดเพลินด้วยความภาคภูมิใจ

และดูข้างหน้าด้วยความหวัง ก้าวต่อไปเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

วันอาทิตย์ที่ 23 - วันพุธที่ 26 สิงหาคม 2558

ณ โรงแรมเอเชีย พัทยา จังหวัดชลบุรี

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH

0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ จับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและ
ตรงเวลา ตราบที่โลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluay Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

SARAJAS

AFFILIATED SCHOOLS

AN INNOVATIVE STYLE OF EDUCATIONAL SYSTEM IN THAILAND

สารสาสน์วิเทศบางบัวทอง

สารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์

สารสาสน์วิเทศธนบุรี

สารสาสน์ธนบุรี

สารสาสน์วิเทศกาญจนบุรี

สารสาสน์วิเทศนครปฐม

สารสาสน์วิเทศหนองแขม

สารสาสน์วิเทศบางบอน

สารสาสน์วิเทศบ้านแพ้ว

สารสาสน์วิเทศพระราม 2

สารสาสน์สุขสวัสดิ์

สารสาสน์ประชาอุทิศพิทยาคาร

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์

สารสาสน์วิเทศศึกษา

สารสาสน์สมุทรสาคร

สารสาสน์วิเทศสมุทรสงคราม

สารสาสน์วิเทศเพชรบุรี

สารสาสน์วิเทศเชียงใหม่

สารสาสน์วิเทศล้านนา

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา 2

สารสาสน์วิเทศคลองหลวง

สารสาสน์วิเทศรังสิต

สารสาสน์วิเทศสายไหม

สารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

สารสาสน์วิเทศมีนบุรี

สารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

สารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์กนกอนุสรณ์

สารสาสน์เอกตรา

วรมงคล

สารสาสน์พิทยา

สารสาสน์พัฒนา

สารสาสน์วิเทศชลบุรี

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...

จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2015

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ (ยิ้มๆ) ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2015” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมศานต์ คอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชม มา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ จูเนียร์โฟโต้ โครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2015” เข้ามาร่วมสนุกกัน เยอะนะครับ

เมื่อส่งภาพไปร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ ตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 ซอยนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน สำหรับเดือนกันยายน เรายกให้เป็นเดือนของ “เยาวชน” ... สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงย้ำกับบรรดานักศึกษาทุกคนว่า อย่าให้ใคร มาขโมยความมุ่งมั่นตามแบบฉบับเยาวชน อย่าปล่อยให้ความคิดไม่เข้าท่ามาเป็นอุปสรรคต่อความมุ่งมั่นเด็ดขาด ...ทรงเตือนสติ อย่าตกเป็นเหยื่อของจริยธรรมที่ต่ำกว่ามาตรฐาน แต่จงมีจริยธรรมตามแบบฉบับคริสตชน และแนวทางของศาสนา... น้องๆ ครับ เราทราบดีว่า เยาวชนมีความเชื่อ มีพลัง มีความหวัง และตัวของเยาวชนเองยังเป็นอนาคตของชาติ และของพระศาสนจักรด้วย ซึ่ง ณ เวลานี้เราต้องการเยาวชนที่ดี เยาวชนที่เสียสละและเยาวชนที่มีความสามัคคี ครับ

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศานต์ “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับไปหา พี่ป๋องตามที่อยู่ของสโมสรฯ! “ยินดีต้อนรับทุกคน” ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องนัฐนันท์ นาคหล่อ น้องอาทิตย์ กิจบำรุง น้องเศกศรีณย์ วงศ์ใหม่ น้องภูวเดช ลินธุลัย ร.ร.ยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน น้องมิสชา เจนวรธรณะ ร.ร.อัสสัมชัญอุบลราชธานี น้องวิศัลย์ศยา นานทองงาม จ.บุรีรัมย์ น้องเบญญพร สุนทรเอกจิต น้องพรเจริญ สุนทรเอกจิต

ซูเปอร์ไต้ฝุ่น

ระยะนี้สำนักข่าวต่างๆ ได้รายงานถึงสภาพฝนฟ้าอากาศในช่วงที่ผ่านมาว่า มี “ซูเปอร์ไต้ฝุ่น” ซึ่งเป็นพายุฝนฟ้าพัดกระหน่ำในหลายประเทศจนเกิดอุทกภัยที่รุนแรง และคร่าชีวิตประชาชนไปนับร้อยราย เช่น จีน ไต้หวัน อินเดีย ปากีสถาน เมียนมาร์ และอีกหลายประเทศ

จากสภาพอากาศและผลของการเกิดพายุฝนอย่างนี้ เป็นการเพิ่มพลังให้เกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ ที่จะส่งผลกระทบในบริเวณตอนกลางและตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิก รวมทั้งในประเทศไทย เนื่องจากกระแสลมของพายุจะทำให้ลมสินค้าและกระแสน้ำในมหาสมุทรแปซิฟิกที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์เอลนีโญเปลี่ยนทิศทาง และผลลัพธ์คือ อุณหภูมิของพื้นที่ทางตอนกลางและตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิกจะสูงขึ้น ปริมาณฝนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะลดลง ความแห้งแล้งจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นด้วย...

เอลนีโญ คืออะไร?

เอลนีโญ เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศที่หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา คือมีการหมุนเวียนเกิดขึ้นถึงแม้ว่ามันจะไม่เกิดทุกปี และไม่จำเป็นต้องเริ่มในวันเดียวกัน เอลนีโญมักจะเกิดขึ้นในช่วงคริสต์มาส จึงทำให้ถูกเรียกว่า “เอลนีโญ” เอลนีโญ แปลว่า เด็กชาย อันหมายถึงทารกของพระเยซู ซึ่งจริงๆ แล้วไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับเด็กชายหรือเด็กหญิง

ปรากฏการณ์ เอลนีโญ เกิดขึ้นเมื่อผิวพื้นน้ำบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิก นอกชายฝั่งประเทศเปรูและเอกวาดอร์ เริ่มมีภาวะอุ่นมากกว่าปกติ ทำให้น้ำระเหยเป็นไอน้ำจำนวนมากมหาศาล ปรากฏการณ์นี้สามารถทำให้เกิดน้ำท่วม และตามมาด้วยความแห้งแล้ง ไฟป่า และมหันตภัยอื่นๆ ในแถบลาตินอเมริกา และส่วนอื่นๆ ของโลก

นักวิทยาศาสตร์ได้พบปรากฏการณ์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งตรงกันข้ามกับปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งเรียกว่า “ลานินยา” แปลว่า เด็กหญิง ปรากฏการณ์เอลนีโญจะทำให้น้ำอุ่นขึ้น ในขณะที่ปรากฏการณ์ ลานินยา นั้นจะทำให้น้ำเย็นตัวลง ครับ ☺

จงมีความเชื่อ

น้องๆ คิดไหมว่าพระเยซูเจ้าสามารถทำอัศจรรย์จากที่ไกลๆ ได้ พระองค์เคยทำนะ! พระองค์ไม่มีโทรศัพท์เพื่อโทรทางไกลหรอก แต่พระองค์ทรงรักษาคนไข้ที่อยู่ห่างไกล... ครั้งหนึ่งเมื่อพระเยซูเจ้ากำลังเดินอยู่กับสานุศิษย์ มีหญิงคนหนึ่งเดินตามพระองค์ นางขอร้องให้พระองค์รักษาลูกสาวของนาง ผู้หญิงคนนี้มาจากคานาอัน ซึ่งอยู่ไกลออกไป และลูกสาวของนางก็ไม่ได้มากับนางหรอก แต่นางเชื่อมั่นว่าพระเยซูเจ้าสามารถรักษาลูกของนางได้ ...ที่แรกพระเยซูเจ้าเดินเฉยๆ แต่นางเดินตามพระองค์และรบกวนขอให้พระองค์ช่วย พวกสานุศิษย์รู้สึกรำคาญเสียงของนาง แต่เมื่อพระองค์เห็นว่า นางมีความเชื่อมั่นในพระองค์จริงๆ จึงกล่าวว่า “นางเอ๋ย ความเชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่ จงเป็นไปตาม

ที่เจ้าปรารถนาเถิด” และบุตรหญิงของนางก็หายเป็นปกติตั้งแต่นั้น

น้องๆ เคยอยากจะได้อะไรบางอย่างมากจนต้องขอซ้ำแล้วซ้ำเล่าไหม? น้องๆ เคยอยากจะได้อะไรมากจนต้องสวดอย่างไม่ลดละไหม? น้องๆ จำไว้นะ! ว่าไม่จำเป็นต้องกดโทรศัพท์ทางไกลเพื่อพูดกับพระเยซูเจ้าเลย เพียงแค่น้องๆ “...‘โหจิด’ อธิษฐานภาวนาจากใจจริง” กดสายตรงไปหาพระองค์ได้ทุกเวลาที่น้องๆ ต้องการ ถ้าเช่นนั้นตอนนี้ทำไมน้องๆ ไม่พูดคุยกับพระองค์สักหน่อยแล้วค่อยไปวิ่งเล่นล่ะ

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านพระวรสารของนักบุญมัทธิวเรื่อง :พระเยซูเจ้าทรงรักษาบุตรหญิงของหญิงชาวคานาอัน บทที่ 15 ข้อ 21-28

การ์ตูน...คนดี
“ตระหนักเสมอว่า
ทุกคนเป็นคน”
(เท่าเทียมกัน)
(...know that
everybody is
somebody)

จากการ์ตูน Saints...are...ของไมค์
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

ไขกล่องคำถาม

พื๋อ

ครั้งนี้ พื๋อแบ่งปันเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์เฉพาะที่ใช้เรียกกันบ่อยๆ สัก 3 คำ คือ 1.พิธีมิสซาหรือพิธีบูชาขอบพระคุณ 2.บาทหลวง หรือ พระสงฆ์ (Priest) ในพระศาสนจักรคาทอลิก และ 3.มุขนายก หรือ พระสังฆราช (Bishop) เพื่อว่าน้องๆ เด็กๆ จะได้เข้าใจมากขึ้นในเวลา ที่อธิบายหรือเล่าแบ่งปันแก่เพื่อนๆ หรือคนอื่นๆ “รู้ไว้ใช้ว่า ใส่บาแบ่งทาน” หรืออย่างที่เขามักบอกว่า เรียนรู้ไว้ไม่หนัก เรียนหนักแรงหรือเสียหายอะไร มีแต่จะได้เป็นผลกำไรใน ชีวิตครับผม

1.พิธีมิสซา หรือพิธีบูชาขอบพระคุณ

คือ พิธีบูชาขอบพระคุณ (Eucharistic Celebration) ในความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชน โดยมืองค์พระเยซูเจ้าเอง เป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาป แทนเรามนุษย์ อาศัยพระกายและพระโลหิตที่ยอม สละและพลีชีวิตเพื่อเรา ดังนั้น พิธีมิสซาจึงเป็นพิธี ของส่วนรวมในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ที่คริสต ชนจะขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ทรงประทานพระบุตร ของพระองค์ลงมาไถ่บาปแทนเรามนุษย์ทุกคน

“พิธีมิสซา” มาจากคำว่า Mass เป็นคำที่ปรากฏในเอกสารต่างๆ ของพระศาสนจักรและคัมภีร์ คริสตชนชาวไทยมาเป็นระยะเวลานาน ส่วนคำ “พิธีบูชาขอบพระคุณ” มาจากคำว่า Eucharistic (Sacrifice) Celebration เป็นคำที่พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ประกาศใช้ในปี ค.ศ.2000 เพื่อสื่อความหมายที่แท้จริงของพิธีบูชาของพระคริสตเจ้า ถึงกระนั้น คำว่า “มิสซา” หรือ “พิธีมิสซา” ยังคงเป็นคำที่ใช้ได้ตามความเหมาะสม

2.บาทหลวง หรือพระสงฆ์ (Priest) ในพระศาสนจักรคาทอลิก

คือ บุคคลที่ตัดสินใจเลือกที่จะถือชีวิตตามพระเยซู โดยได้รับการฝึกอบรมทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจด้านปรัชญา เทววิทยา และการพัฒนาตนด้านคุณธรรมจริยธรรม จนกระทั่งได้รับศีล บรรพชา ทำหน้าที่อภิบาลคริสตชนและประกอบพิธีกรรมต่างๆ ตามที่พระศาสนจักรกำหนด

3.มุขนายก หรือพระสังฆราช (Bishop)

คือ บุคคลที่จะต้องเป็นพระสงฆ์ หรือบาทหลวงมาก่อน ต่อมาได้รับการแต่งตั้งจากสมเด็จพระสันตะปาปาและได้รับการอภิเษกขึ้นสู่ตำแหน่งพระสังฆราช ซึ่งเป็นศีลบรรพชาขั้นสูงสุด ...มุขนายก หรือพระสังฆราช จะเป็นหัวหน้าปกครองคณะบาทหลวง นักบวชชาย-หญิง และคริสตชนในเขต สังฆมณฑลหรือเขตการปกครองของตน เช่น ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 10 สังฆมณฑล

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรา เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรา แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องมิสชา เจนวรรธน (มิสชา) *3237*

เกิด : 27 เมษายน 2551

การศึกษา : โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะวิชาศิลปะได้ระบายสี

อนาคตอยากเป็น : คุณหมอม เพราะคุณหมอมได้รักษาคนป่วย

เป็นคนมีนิสัย : สุภาพ อ่อนโยน

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว สุนัข นก เป็ด ฝึกเลี้ยง

ชอบใช้เวลาว่าง : ระบายสี วาดภาพ เล่นของเล่น ดูการ์ตูน

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ไข่เจียว ไก่ทอด

ความสามารถพิเศษ : ระบายสี วาดภาพ

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน น้องมิสชาเป็นคน ที่ 1

*น้องภวิชัยพร สิริวิจักกุล (น้องเย็บ) *3238*

เกิด : 26 มกราคม

การศึกษา : โรงเรียนบ้านสันศรี

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะเป็นคนชอบทดลอง

อนาคตอยากเป็น : คุณครู เพราะจะได้สอนให้เด็กๆ ได้มีความรู้มากขึ้น

เป็นคนมีนิสัย : ชอบเล่น แต่ตั้งใจเรียน

สัตว์ที่ชอบ : ช้าง

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : วิ่งแข่ง

อาหารที่ชอบ : ผลไม้ต่างๆ

ความสามารถพิเศษ : เล่นเกมส์ต่างๆ

อื่นๆ : มีพี่น้อง 3 คน เป็นชาย 1 คน เป็นหญิง 2 คน เป็นคนที่ 1

“บ่อน้ำ”

สวัสดีค่ะน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “บ่อน้ำ” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีครอบครัวหนึ่ง ซึ่งมีพ่อแม่กับลูกชาย พ่อได้ซื้อหมาตัวหนึ่งให้กับลูกชาย และลูกชายของเขาก็น่ารักมากจริงๆ เวลาไปไหนมาไหนเขาก็พาหมาไปด้วยเสมอ เวลาผ่านไปลูกหมาก็โตขึ้นจนในที่สุด หมาตัวนั้นก็กลายเป็นหมาแก่ๆ และเดินไม่ค่อยจะคล่อง แถมก็สายตาไม่ค่อยดี มันแก่งแง่มองไม่ค่อยเห็นทาง

วันหนึ่ง ผู้เป็นพ่อเขาเดินออกไปนอกบ้าน แล้วหมาตัวนั้นก็ตามไปด้วย ซึ่งระหว่างทางปรากฏว่าด้วยความที่หมาตัวนั้นสายตาของมันมองไม่ค่อยเห็นก็เลยพลัดตกลงไปในบ่อน้ำ ซึ่งแห้งขอดไปแล้ว หมากร้องครางหึ่งๆ ด้วยความเจ็บที่มันตกลงไป พ่อก็พยายามคิดหาวิธีที่จะช่วยหมาขึ้นมา เขาก็ไปขอความช่วยเหลือจากคนที่อยู่แถวๆ นั้น

คนที่อยู่แถวๆ นั้นก็มามุงดู แต่ไม่มีใครคิดที่จะช่วย มีแต่คนที่คอยถามว่า ทำไมหมาจึงตกลงไป... มันอายุเท่าไร... บางคนก็บอกว่า น่าสงสารจัง... ต่างคนต่างก็มาจับกลุ่มคุยกันไปต่างๆ นานา แล้วก็มีคนหนึ่งพูดขึ้นมาว่า ไม่ต้องช่วยหรอกมันก็แก่หมาแก่ๆ ตัวหนึ่งเท่านั้น... พวกเราไปกินเถอะ...เสียเวลา

พ่อรู้สึกสิ้นหวัง ไม่รู้จะอย่างไรดี จะหาบันไดมาให้หมาไต่ขึ้นมาก็ไม่มีบันไดที่ยาวๆ หรือจะเป็นเชือกห้อยลงไปหมาก็คงขึ้นมาเองไม่ได้ จะเอาเชือกมาผูกกับตัวเองแล้วไต่ลงไปก็อาจจะตกลงไปติดอยู่ในบ่อน้ำร่วมกับหมาอีก เขาคิดไม่ออกจริงๆ ว่าจะทำอย่างไร

ทันใดนั้นเองก็มีชายคนหนึ่งบอกว่า พวกเราเอาดินถมลงไปเถอะ คนอื่นๆ ก็สงสัยว่าจะเอาดินถมลงไปเพื่ออะไร เขาก็ไม่พูดอะไรต่อ แล้วก็ตักดินเทลงไป พ่อก็รีบเข้าไปห้ามเพราะกลัวว่าหมาจะโดนดินกลบ และกลายเป็นการฝังหมาทั้งเป็น เขากลัวว่ามันจะตาย ชายคนนั้นก็หยุดเอาดินถมไปอีก พ่อจึงได้ชะโงกหน้าลงไปดูว่าหมาเป็นอย่างไร เขาก็เห็นว่าเจ้าหมาแก่ตัวนั้น ทั้งๆ ที่ตาของมันมองไม่ค่อยจะเห็น แต่มันก็อาศัยดินที่ชายคนนั้นได้ถมลงไปเป็นฐานเพื่อจะเหยียบขึ้นมาจากบ่อ และค่อยๆ ไต่ขึ้นมาเรื่อยๆ ตามปริมาณดินที่ถมลงไป

พ่อดีใจมากที่ชายคนนั้นคิดหาวิธีจนได้ ซึ่งเป็นทางออกที่ดีที่สุด เขาก็ขอความช่วยเหลือจากคนที่ยืนดูอยู่แถวๆ นั้นให้ช่วยกันถมดินลงไป จนในที่สุดเจ้าหมาก็ขึ้นมาจากบ่อน้ำได้อย่างปลอดภัย และบ่อที่ไม่มีน้ำนั้นก็ถูกกลบไป จึงไม่มีใครหรือสัตว์ตัวใดที่จะบังเอิญพลัดตกลงไปได้อีก ...สุดท้ายหมาแก่ก็ได้กลับบ้านไปอยู่กับลูกชายของพ่อบ้านคนนั้นอย่างมีความสุข

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เมื่อเรามีปัญหาและการที่ไม่ทำอะไรก็จะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เมื่อเกิดปัญหาหรืออุปสรรคนั้น หากเรามองให้เป็นโอกาสมันก็จะทำให้เราสามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคไปได้ ...แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า นะคะ! บ้ายบาย ๕

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟัป๋อง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาครสวรรค์ (เหนือ 14) ถ.นนทรี ซ่งนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“เรา : ผู้นำข่าวดี”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 ตุลาคม 2015)

การตัดสินใจ : DECISION MAKING

น้องๆ ครับ การตัดสินใจ หรือการตกลงใจ ที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปนั้น จะต้องมีการคิด คำนวณ หรือการกะประมาณให้ดีๆ หรือพี่อยากจะบอกว่า “ควรคิด 2 ครั้ง ก่อนการตัดสินใจ” เพราะเมื่อเราตัดสินใจที่จะทำกิจการใดลงไปแล้วนั้น ย่อมส่งผลดีหรือออกมา ซึ่งอาจจะดีและไม่ดีก็ได้ ฉะนั้นก่อนที่น้องๆ จะตัดสินใจทำอะไร ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ก็ขอให้คิดดีๆ และต้องคิด ก่อน อย่างน้อย 2 ครั้ง นะครับ

[1.] ประกาศกท่านใดที่ตัดสินใจหนีการเทศน์สอนให้กับเมืองที่ชั่วร้ายด้วยการล่องเรือ? (ยนา 1:1-3) [2.] ใครคือชายใจกว้างที่ตัดสินใจแบ่งที่ดินที่พระเจ้าประทานให้ นั่นให้กับหลานชาย? (ปสุก 13:7-12) [3.] กษัตริย์หนุ่มแห่งอิสราเอลพระองค์ใดที่ต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากลำบากเมื่อพระเจ้าทรงให้ท่านขอสิ่งที่ปรารถนาให้พระเจ้าประทานให้กับท่าน? (1พกษ 3:5-10) [4.] ผู้รับใช้ชาวยิวของพระราชานแห่งเปอร์เซียตัดสินใจจัดการสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่คือใคร (เนหม 2:1-8) [5.] อดีตคนเลี้ยงแกะที่ตัดสินใจไว้ชีวิตกษัตริย์ของตนที่อยู่ในถ้ำคือใคร? (1ชมอ 24:1-8) [6.] บุตรชายที่มีผมยาวผู้ตัดสินใจยึดบังลังก์และอาณาจักรอิสราเอลจากพระบิดาของพระองค์คือใคร? (2ชมอ 18:9) [7.] กษัตริย์พระองค์ใดที่ตัดสินใจพระทัยส่งผู้รับใช้ของตนให้ไปถึงแก่ความตายเพื่อแต่งงานกับภรรยาของผู้รับใช้คนนั้น? (2ชมอ 11) [8.] นักบุญเปาโลตัดสินใจเทศน์สอนอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มแม้ท่านจะตกอยู่ในอันตรายเพราะเหตุใด? (กจ 21:10-14) ❏

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

ผู้ด้วย

งานชุมนุมเยาวชนในระดับชาติ
ค่ายผู้เยาว์จากคาทอลิกในระดับชาติครั้งที่ 32
ณ สโมสรเนชั่นเชียงใหม่

CHIANGMAI 2015
"BLESSED ARE THE MERCIFUL, FOR THEY WILL RECEIVE MERCY" (มธ. 5:7)

ข้าคุณคือเยาวชนอายุ 15-24 ปี ที่อยากพิสูจน์ถึงรักที่มีต่อหัวใจของคุณ...
อย่าพลาด! มาร่วมสัมผัสประสบการณ์ใหม่กับดินแดนล้านนา...
ด้วยการร่วมกิจกรรมชุมนุมเยาวชนเชียงใหม่
งานเฉลิมฉลองที่ยิ่งใหญ่ โอตาต "ปีศักดิ์สิทธิ์ พระศาสนจักรคาทอลิกไทย"
การสัมผัสชีวิตกับพี่น้องคริสตชน ที่เปี่ยมด้วยความเชื่อและความศรัทธา
การฟื้นฟูชนบทพระคริสต์ และร่วมพิธีกรรมแบบล้านนา
การสนทนาด้วยพระจิตเจ้าจากพระจิตเจ้าได้ (หนึ่งเดียวในประเทศไทย)
ชมการแสดงวัฒนธรรมมรดกจากทั่วประเทศ

ขอเชิญเยาวชนคาทอลิกจากทั่วประเทศไทย
ร่วมงานชุมนุมเยาวชน ระหว่างวันที่ 12 - 17 ตุลาคม ค.ศ. 2015
ณ สโมสรเนชั่นเชียงใหม่

**"ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข
เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา"** (มธ. 5:7)

ร่วมฉลองเจ็ดสิบปี
แผนเยาวชน คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนมกราคม 081-812-1916

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน วันที่ 20 กันยายน
ของทุกปี ได้ถูกกำหนดให้เป็นวันเยาวชนแห่งชาติ
ซึ่งมีความเป็นมาและจุดเริ่มต้นจากที่องค์การสห
ประชาชาติประกาศให้ปี พ.ศ. 2528 เป็นปีเยาวชน
สากล และขอให้ประเทศสมาชิกร่วมเฉลิมฉลองปี
เยาวชนสากล ภายใต้คำขวัญ "PARTICIPATION
DEVELOPMENT AND PEACE"

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสาน
งานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) จึงได้นำเสนอต่อคณะ
รัฐมนตรี เพื่อขอความเห็นชอบกำหนดให้วันที่ 20
กันยายน ของทุกปี เป็นวันเยาวชนแห่งชาติ ภายใต้
คำขวัญที่ว่า "ร่วมแรงแข็งแกร่ง ช่วยกันพัฒนา ใฝ่
หาสันติ"

ร่วมแรงแข็งแกร่ง (Participation) หมายถึง
การยอมรับในศักยภาพของแต่ละบุคคล และใช้อย่าง
เกิดคุณค่า โดยไม่ตกเป็นเครื่องมือของผู้ใด

ช่วยกันพัฒนา (development) การพัฒนา
อย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน นั้นมองได้ 2 มิติ

มิติหนึ่ง คือ การพัฒนาตนเองของแต่ละ
บุคคล

และอีกมิติหนึ่งคือ การพัฒนาสังคม และ
ประเทศชาติ

ไม่หาสันติ (Peace) สันติภาพเป็นหลักการ
พื้นฐานของชีวิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝัง
สั่งสอนเยาวชนให้รู้จักเคารพในศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์และสิทธิมนุษยชน มีความอดกลั้น ความเป็น
ประชาธิปไตย และเสริมภาพขั้นพื้นฐาน

ข้อมูลจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.)

ในเดือนหน้า ขอเชิญชวนเพื่อน ๆ เยาวชน
ไทยเข้าร่วมงานชุมนุมเยาวชนคาทอลิกในระดับชาติกว่า
1,000 คน จากทั่วประเทศและเพื่อน ๆ เยาวชนจาก
อนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 และเพื่อน
เยาวชนจากประเทศเกาหลี งานจะจัดขึ้นระหว่าง
วันที่ 12-17 ตุลาคม ค.ศ. 2015 ที่สังฆมณฑล
เชียงใหม่ค่ะ

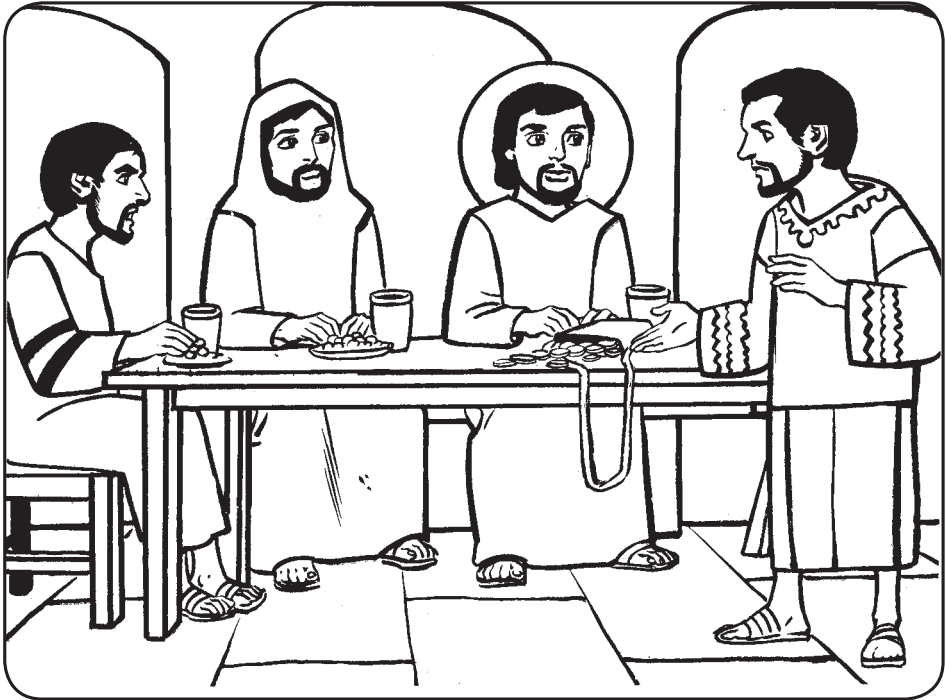
เกมสโมสรรอดมसानต์

พื๋อ

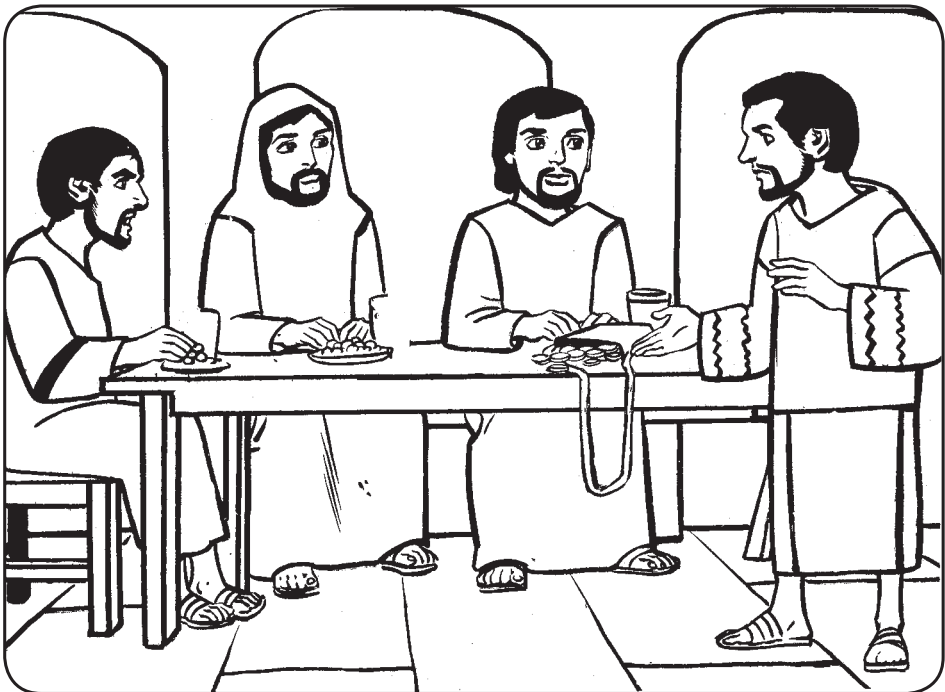
“ตักเคียสยีนขึ้น พูลพระเยซูเจ้าว่า พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะยกทรัพย์สินสมบัติครึ่งหนึ่งให้แก่คนจน และถ้าข้าพเจ้าโกงสิ่งใดของใครมา ข้าพเจ้าจะคืนให้เขาเสีย...” (ลูกา 19 :1-10)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยกให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาคำต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

เสียงเรียก

“งานกลุ่ม” เป็นกิจกรรมในวัยเรียนที่ผมชื่นชอบมากที่สุดกิจกรรมหนึ่ง เหตุผลที่ทำให้ผมชอบการทำงานในรูปแบบกลุ่มคือ ผมได้มีเวลาสนุกกับเพื่อนๆ ซึ่งแน่นอน เวลาผ่านไปมากมายอย่างรวดเร็วแต่เราได้เนื่องานกันน้อยมากเพราะมัวแต่เล่นกันซะส่วนใหญ่ นอกจากงานกลุ่มในวัยเรียนแล้ว งานกลุ่มยังมีให้เห็นในวัยทำงาน แต่รูปแบบงานกลุ่มในวัยทำงานนั้นแตกต่างกับงานกลุ่มในวัยเรียนอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงาน ความจริงจังของเนื่องาน และระยะเวลาทำงานที่ค่อนข้างจำกัด ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ทำให้งานกลุ่มในวัยทำงานสำหรับผมนั้นไม่ค่อยสนุกสักเท่าไร

แต่ในบรรดางานกลุ่มทุกชนิดไม่มีชนิดไหนน่าตื่นเต้นและสนุกเท่า “งานของพระ” ใช่ว่าครับ ผมหมายถึงงานของพระศาสนจักร เพราะ

เรามักจะพบกับเรื่องตื่นเต้นตลอดเวลา เช่น การเสาะหาทีมงานที่มีความสามารถมาร่วมงานโดยไม่ได้รับคำตอบแทนแต่อย่างใด แต่สิ่งที่พวกเขาได้ทุ่มเทให้กับงานนั้น เขาได้ให้มากกว่างานที่พวกเขาได้รับคำตอบแทนเสียอีกหรือไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จของงานที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเป้าหมายที่เราตั้งไว้แต่แรก รวากับว่าพระเจ้ากำลังดูแลและคอยเติมเต็มส่วนที่ขาดหายไปโดยตลอด

เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสดำเนินงานกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้ผมได้เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นทีมงานและส่วนหนึ่งของนักแสดงในงาน EV Concert Live in Bangkok ที่จัดขึ้นโดยสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย นักแสดงกลุ่มนี้เป็นเยาวชนคาทอลิกเชื้อสายจีนโพ้นทะเลเดินทางมาไกลจากฮ่องกง พวกเขาเรียกตัวเองว่า “FOJP” หรือ Friends Of Jesus’

Passover พวกเขาเดินทางออกไปทั่วโลกและจัดการแสดงดนตรีเพียงเพราะพวกเขาเชื่อว่า “เพราะข้าฯ เชื้อ ข้าฯ จึงป่าวประกาศ”

ในงานคอนเสิร์ตครั้งนี้ผมได้รับหน้าที่ให้ดูแลภาพรวมของดนตรีทั้งของฝั่งนักแสดงจากฮ่องกงและฝั่งการแสดงจากตัวแทนประเทศไทย ในการประชุมทีมดำเนินงานแต่ละครั้ง ผมมักจะพบกับ “เพื่อนใหม่” ที่ได้ทยอยเข้ามาร่วมทีมเพิ่มมากขึ้นตามคำเชื้อเชิญของ**คุณพ่อนุชา ไชยเดช** ที่รับหน้าที่เป็นแม่ทัพใหญ่ในการจัดงานครั้งนี้ ผมประทับใจที่คุณพ่อที่สามารถเข้าใจภาพรวมของงานได้อย่างละเอียดครบถ้วน คุณพ่อรู้ว่าในรายละเอียดงานมากมายเหล่านี้ควรจะเสาะแสวงหาใครมาร่วมในทีมทำงาน

ผมประหลาดใจและประทับใจในพระพรที่สัมผัสได้จากเพื่อนร่วมทีมแต่ละคน พวกเขาแต่ละคนมีเรื่องราวความเชื่อที่แตกต่างกัน แต่ที่น่าประทับใจกว่านั้นคือ พวกเขามีพระพรหรือของวิเศษติดตัวมาด้วยกันคนละชิ้นไม่ซ้ำกัน แต่เมื่อนำของวิเศษแต่ละชิ้นเหล่านั้นมารวมกัน สิ่งมหัศจรรย์ก็ได้กำเนิดขึ้น เพื่อนร่วมทีมบางคนมีทักษะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพรวดเร็วเขาสามารถพูดได้หลายภาษา บางคนมีทักษะของพ่อบ้านที่มีหน้าที่ดูแลที่พัก อาหารการกิน การเดินทาง และทุกข์สุขของนักแสดง เขาทำได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ราวกับว่านักแสดงที่มาพักเหล่านั้นเป็นคนในครอบครัวของเขาเอง เพื่อนบางคนมีทักษะในการประสานงานและต้อนรับที่เป็นมิตร จนเราสามารถไว้วางใจได้ว่า ถ้านักแสดงอยู่ภายใต้การดูแลของเพื่อนคนนี้ทุกอย่างจะเรียบร้อย

วงดนตรี Vocare เป็นของวิเศษอีกชิ้นหนึ่งที่ผมอยากจะแบ่งปันคำว่า “Vocare” มาจาก

ภาษาละตินแปลว่า “เสียงเรียกหรือกระแสร้อง” สำหรับโจทย์ของวง Vocare ในคอนเสิร์ตครั้งนี้คือการถ่ายทอดความเชื่อของคริสตชนไทยผ่านทางบทเพลงที่เรียบง่ายในชีวิตประจำวันของพวกเขา เราได้ขับร้องบทเพลง พระสัญญา ที่ประพันธ์โดย **อ.ประจักษ์**ซึ่งถูกนำมาเรียบเรียงขึ้นใหม่ในรูปแบบของเสียงร้องและเครื่องดนตรีที่เรียบง่ายสำหรับนักร้องชาย นักร้องหญิง รวมทั้งไวโอลิน เชลโล่และเปียโน และอีกบทเพลงหนึ่งคือ You Are Mine ที่ประพันธ์โดย David Hass ที่มีเนื้อร้องว่า “เพราะเราได้เรียกเจ้าแต่ละคนมาตามชื่อของเจ้า เรารู้จักเจ้าเป็นอย่างดี จงอย่าได้กลัวสิ่งใดเพราะเราสถิตอยู่กับเจ้า จงตามเรามา แล้วเราจะให้เจ้าได้พักผ่อน เรารักเจ้าและเจ้าเป็นของเรา”

การรวมตัวของวง Vocare ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อย ทุกครั้งที่มีการรวมตัวกัน ความสวยงามก็ได้เกิดขึ้นเสมอแต่ความสวยงามจากการแสดงของวง Vocare ในคำคตินั้นก็ยังเทียบไม่ได้กับความสวยงามจากการแสดงของทีม FOJP ถ้าผู้อ่านอยากสัมผัสถึงความสวยงามในคำคตินั้นก็สามารถชมคลิปการแสดงย้อนหลังได้ที่<https://www.youtube.com/watch?v=W7P-zoSL6zs>

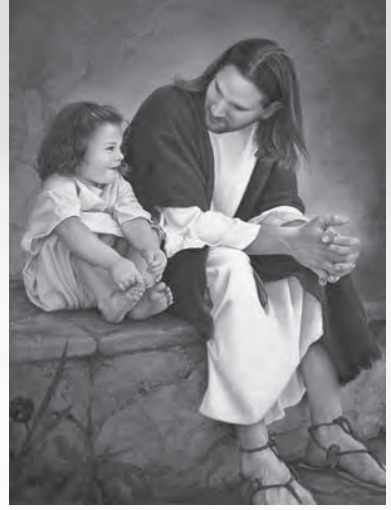
หลังจากเสร็จสิ้นการแสดงในคำคตินั้นผมไม่รู้ว่าผู้ชมจะชอบมากน้อยแค่ไหนหรือกำลังคิดอะไรอยู่ แต่สำหรับผมในฐานะทีมงานและนักแสดง การได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ตครั้งนี้ถือเป็นของขวัญที่ล้ำค่าสำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณของผม ผมจำได้ว่าก่อนนอนคตินั้นผมได้อธิษฐานขอบคุณพระสำหรับ “เสียงเรียก” เสียงเรียกนั้นที่ทำให้ผมได้พบกับการประทับอยู่ของพระองค์อีกครั้ง **ซั**

จดหมายจากผู้อ่าน

นายปณ.สารุ

ครั้งนี้ไม่มีคำตามนะครับแต่มีเรื่องเล่าน่ารักๆ มาประกอบ บทพระวรสารอันทรงพลังเรื่องความเคร่งครัดที่เอาไปใช้ ผิดๆ...จนกลายเป็นความใจคับแคบ และเอากฎระเบียบ เป็นเครื่องมือกดคนอื่นให้ดูต่ำกว่าเรา

มก 7:1-23

1 ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์บางคนจาก กรุงเยรูซาเล็มมาเฝ้าพระองค์พร้อมกัน 2 เขาสังเกตว่า ศิษย์บางคนของพระองค์กินอาหารด้วยมือที่ไม่สะอาด คือไม่ได้ล้างมือก่อน 3 เพราะชาวฟาริสีและชาวยิว โดยทั่วไปย่อมถือชนบทธรรมเนียมของบรรพบุรุษ เขาไม่กินอาหารโดยมิได้ล้างมือตามพิธี ก่อน 4 เมื่อกลับจากตลาด เขาจะไม่กินอาหารเว้นแต่จะได้ ทำพิธีชำระร่างกายก่อน เขายังถือชนบทธรรมเนียม อื่นๆ อีกมาก เช่น การล้างถ้วย จานชามและภาชนะ ทองเหลือง 5 ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์จึงทูลถามพระองค์ว่า “ทำไมศิษย์ของท่านไม่ปฏิบัติตาม ชนบทธรรมเนียมของบรรพบุรุษ และทำไมเขาจึงกินอาหารด้วยมือที่ไม่สะอาด” 6 พระองค์ตรัสตอบว่า “ประกาศกอิสยาห์ได้พูดอย่างถูกต้องถึงท่าน คนหน้าซื่อใจคด ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ประชาชนเหล่านี้ ให้เกียรติเราแต่ปากแต่ใจของเขาอยู่ห่างไกลจากเรา 7 เขามัสการเราอย่างไร้ความหมาย เขาสั่งสอนบัญญัติของมนุษย์เหมือนกับเป็นสัจธรรม 8 “ท่านทั้งหลาย ละเลยบทบัญญัติของพระเจ้ากลับไปถือชนบทธรรมเนียมของมนุษย์” 9 แล้วพระองค์ทรงเสริมว่า “ท่าน ช่างชำนาญในการละเลยบทบัญญัติของพระเจ้า เพื่อถือชนบ-ธรรมเนียมของท่านเองเสียจริงๆ 10 เช่นโมเสสกล่าวว่า จงนับถือบิดามารดา และใคร ต่าบิดาหรือมารดา จะต้องรับโทษถึงตาย 11 แต่ท่าน

กลับสอนว่า ‘ถ้าใครคนหนึ่งพูดกับบิดาหรือมารดาว่า ทรัพย์สินที่ลูกนำมาช่วยเหลื่อพ่อแม่ได้นั้นเป็น คอรับนั่น คือของถวายแด่พระเจ้า’ 12 ท่านก็ อนุญาตให้เขาไม่ต้องช่วยเหลื่อบิดามารดาอีกต่อไป 13 ท่านใช้ชนบทธรรมเนียมที่ท่านสอนต่อกันมาทำให้พระวาจาของพระเจ้าเป็นโมฆะ ท่านยัง ปฏิบัติเช่นนี้อีกมากมาย” 14 พระองค์ทรงเรียก ประชาชนเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง ตรัสว่า “ทุกคนจงฟัง และเข้าใจเถิด 15 ไม่มีสิ่งใดเลยจากภายนอกของ มนุษย์ทำให้เขามีมลทินได้ แต่สิ่งที่ออกมาจากภายใน ของมนุษย์นั้นแหละทำให้เขามีมลทิน 16 ใครมีหูสำหรับ ฟัง ก็จงฟังเถิด” 17 เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในบ้าน ห่างจากประชาชน บรรดาศิษย์จึงทูลถามพระองค์ถึง ข้อความที่เป็นปริศนานั้น 18 พระองค์ตรัสถามเขาว่า “ท่านก็ไม่มีปัญญาด้วยหรือ ท่านไม่เข้าใจหรือว่าสิ่ง ต่างๆ จากภายนอกที่เข้าไปในมนุษย์นั้นทำให้เขามี มลทินไม่ได้ 19 เพราะมันไม่ได้เข้าไปในใจ แต่ลงไป ในท้อง แล้วออกไปจากร่างกาย” ดังนี้ ทรงประกาศว่า อาหารทุกชนิดไม่เป็นมลทิน 20 พระองค์ยังตรัสอีกว่า “สิ่งที่ออกมาจากภายในมนุษย์นั้นแหละทำให้เขามีมลทิน 21 จากภายในคือจากใจมนุษย์นั้นเป็นที่มาของความ คิดชั่วร้าย การประพฤติดีผิดทางเพศ การลักขโมย การฆ่าคน 22 การมีชู้ ความโลภ การทำร้าย การฉ้อโกง การลำเอียง ความอิจฉา การใส่ร้าย ความหยิ่งยโส ความโง่เขลา 23 สิ่งชั่วร้ายทั้งหมดนี้่อออกมาจากภายใน และทำให้มนุษย์มีมลทิน”

เรื่องเล่าน่ารัก... “อะไรสำคัญกว่า”

เช้าวันหนึ่ง... ภรรยาบอกกับสามีว่า.....

“วันนี้ ฉันจะกลับบ้านไปเยี่ยมแม่ จะไปค้าง ลักคืนหนึ่ง แม่ไม่ค่อยสบายคุณจะช่วยไปส่งฉันหน่อย ได้ไหม ฝนตกหนักแบบนี้ ไปรถโดยสารไม่สะดวกเลย”

สามี... ซึ่งหน้าตาบูดบึ้งมาตั้งแต่เช้าไม่ตอบ ภรรยา.... ..แต่กลับกระซอกเสียงถามกลับไปว่า...

“เมื่อวาน เธอซื้อเสื้อใหม่มาใช่ไหม...เธอรับปาก ฉันแล้วนะว่าจะไม่ใช่เงินฟุ่มเฟือย เรายังต้องผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ส่งลูกเรียน ค่าใช้จ่ายเยอะแยะ... ทำไม... ไม่ช่วยกันประหยัด!!”

ภรรยา...พูดออกมาเสียงเบาๆ อย่างคนรู้สึกผิดว่า “ที่แท้..คุณโกรธเรื่องนี่เอง”

ภรรยา... ก็ม้วนหน้าจัดเสื้อผ้าเจียบๆ แล้วบอกสามี ว่า...

“วันนี้ มีรถโดยสารเข้าเมืองแค่เที่ยวเดียว ฉันคง ต้องรีบไปแล้วหละ... คุณไม่ต้องไปส่งก็ได้”

แล้วเธอก็ออกบ้านไป โดยสามีไม่สนใจเลย เพราะ ยังโกรธอยู่มาก...ประมาณครึ่งชั่วโมงผ่านไป...สามี ได้ยินเสียงเอะอะ บนถนน...จึงออกไปดู แล้วจึงได้ยิน ผู้คนตะโกนกันว่า ฝนที่ตกหนักเซาะตลิ่งจนสะพานเข้า เมื่อได้ขาดลง มีรถเมล์คันหนึ่ง ตกลงไปในน้ำด้วย...

สามี...ได้ยินดังนั้น ตกใจมากกระโดดออกจาก บ้านไปทันที เมื่อไปถึงแม่น้ำ รถเมล์ที่ถูกเก็บกู้จาก น้ำเหลือเพียงซากเหล็ก สัมภาระกระเป๋าท่างๆ ของผู้โดยสารกระจัดกระจาย มีการหามร่างของผู้เสียชีวิต คนแล้วคนเล่าขึ้นมาจากแม่น้ำ...

ชายหนุ่ม ฝ้ามองหาภรรยา... ก็ไม่พบ ก็เสียใจ เจียนสิ้นสติ...เฝ้าถามหน่วยกู้ภัยที่ทำงานอยู่ว่า “เห็น ภรรยาผมบ้างไหม ใดๆ เธอใส่เสื้อสีแดง กางเกงสีดำ” ทุกคนส่ายหน้า... บอกว่าไม่เห็น

เวลาผ่านไปจนเกือบเย็น กู้ภัย หยุดการทำงาน เพราะไม่มีผู้เสียชีวิตที่หาพบแล้ว จึงบอกชายหนุ่มว่า... “หักห้ามใจเถอะนะ ภรรยาคุณ คงโดนน้ำพัดไปไกล แล้ว”

ชายหนุ่มเดินกลับบ้าน เหมือนคนไม่มีวิญญาณ ร้องไห้ไป คร่ำครวญไปตลอดทาง ในใจของเขา ฝ้าแต่ คร่ำครวญว่า “ทำไมๆๆ เราไม่ขับรถไปส่งเธอนะ... เราไปดำเธอทำไมว่าใช้เงินฟุ่มเฟือย เลือztัวเดียว มัน จะราคาเท่าไรกัน”

แต่เมื่อกลับถึงบ้าน คาดไม่ถึงว่า...ภรรยากลับนั่ง อยู่ใต้โต๊ะอาหาร มีอาหารอยู่บนโต๊ะ... ในมือเธอ มีเสื้อ ก้นหนาวเก่าตัวหนึ่ง ซึ่งเธอกำลัง เย็บซ่อมชายเสื้อที่รูด อยู่... “คุณไปไหนมาคะ” ...

ภรรยายังพูดไม่ทันจบ...สามีก็ตรงเข้าไปกอดเธอ จนแน่น... “คุณเป็นอะไร ร้องไห้ทำไม...วันนี้ ฉันมัว เอาเสื้อไปคืนที่ร้าน เสียเวลาอันยาวนานให้เขารับคืนไป มาก เลยไปขึ้นรถเมล์ไม่ทัน...อากาศจะหนาวแล้ว ฉัน เลยรีบเสื้อเก่ามาซ่อม ก็พอใส่ได้อีกหลายปีนะคะ ฉันนี้ แย่จริงๆ ของเก่าก็ยังมิไปซื้อของใหม่มาทำไม ๕

เรื่องบางเรื่อง... เราโกรธจนลืมไปว่า มันไม่สำคัญ เทียบเท่ากับ “ความสุข” ของเราเลยนะ เรื่องบางเรื่อง.. ไม่สำคัญเท่ากับ “ความสุข” ของคนที่เรารัก เรามีเวลา ในโลกนี้... จำกัด...เวลาที่ใช้ร่วมกัน...ยิ่งจำกัด...อะไร ที่ไม่สำคัญมากพอ ก็อย่านำมาเป็นอารมณ์มากมาย นักเลย

คลั่ง...กับเรื่องเล็กน้อยไปไย ศิลปะแห่งปัญญา คือความเข้าใจว่า... ควรเครียดกับเรื่องใด และควร ผ่อนปรน...ในเรื่องใด...

(ที่มา : <https://plus.google.com/117012511273661183292/posts/>)

บ้านเก่า ที่ปลายทาง

...ที่เห็น เป็นเส้น ขอบฟ้านั้น
หาใช่ ทางตัน เท่าตาเห็น
ฟ้าสวย สดกว้าง กว่าที่เป็น
ไม่รวม ที่หลบเร้น เลยเส้นฟ้า
...ก็เหมือน กันกับ สรรพสิ่ง
มีความ เป็นจริง ที่เกินกว่า-
จะมอง เห็นได้ ด้วยสายตา
แต่ความเชื่อ บอกว่า ที่นั้นมี
...มีที่ สุดทาง สว่างไสว
สุขแท้ แนใจ ได้ที่นี่
ชีวิต งดงาม ด้วยความดี
ชีวิ มีหวัง ชื่นวิญญาณ
...คือที่ ที่แสน สงบนัก
คือที่ ความรัก จักประสาน
คือที่ ความเชื่อ จะเจือจาง
คือบ้าน พระบิดา เมตตาเรา.

ภาค ๑

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakham Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th